

ẤN THỨ NĂM

 Xin chúng ta hãy cúi đầu bây giờ để cầu nguyện.

2 Kính lạy Cha trên Trời từ ái, là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng đã đem Đức Chúa Jêsus Christ trở lại từ kẻ chết, và ban Ngài cho chúng con trong những ngày sau rốt này, trong Quyền phép của Đức Thánh Linh, chúng con thật biết ơn vì những sự thăm viếng lớn lao này của Đức Chúa Trời bất diệt. Và giờ đây, Cha ôi, chúng con đang đối diện với thì giờ khác, một thì giờ mà có thể thay đổi nơi đến Vĩnh cửu của nhiều người.

3 Và để đến gần nơi này, Chúa ôi, chúng con không đủ khả năng. Bởi vì, chính trong Kinh Thánh, rằng, “Chiên Con đã lấy Sách và mở các Ấn ra.”

4 Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời, xin hãy đến, chúng con cầu xin. Chúng con kêu cầu Ngài, Chúa ôi, Đấng Cứu Chuộc vĩ đại. Xin hãy đến và tỏ cho chúng con kế hoạch cứu chuộc của Ngài đã được giấu kín suốt nhiều năm, xin mở Ấn thứ Năm này cho chúng con tối nay, Cha ôi, và bày tỏ những gì ở bên dưới Ấn đó cho chúng con; để chúng con có thể đi ra làm một Cơ-đốc nhân tốt hơn chúng con hiện giờ, có thể thích hợp tốt hơn với công tác đặt ở phía trước. Chúng con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời ngồi.

5 Xin chào, các bạn. Tôi thấy rằng đây là một đặc ân tuyệt vời được ở đây tối nay, để nói về sự kiện vĩ đại này. Tôi không biết nơi nào tôi có thể cảm thấy tốt hơn, hơn là được sống cho công việc của Vua. Và bây giờ đặc biệt sắp đến dựa trên những bài học này mà chúng ta đang thật sự chờ đợi; nếu Ngài không mặc khải Nó với tôi, tôi không thể đưa Nó ra với các bạn. Tôi sẽ không cố gắng dùng ý tưởng riêng nào của mình hay bất cứ điều gì; chỉ nói đúng như Ngài sẽ ban Nó. Đúng thế. Và tôi—tôi tin chắc, nếu tôi không sử dụng ý tưởng riêng của mình, và Nó đến theo cách Nó có. Và tất cả suốt cuộc đời Nó không bao giờ là sai. Nó sẽ không sai lúc này.

6 Bây giờ, chúng ta thật sự vinh hiển và rất, rất biết ơn vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta, qua cánh tay vĩ đại nhiệm màu của Đức Chúa Trời hằng sống! Thật là điều vĩ đại có thể hơn biết bao, phương chi chúng ta có thể là một dân đặc ân hơn, khi có sự hiện diện của Vua của các vua, Chúa của các chúa của chúng ta?

7 Chúng ta có thể sẽ thối còi và—và treo cờ, và bố trí những tấm thảm và mọi thứ, để chào đón vị Tổng thống của quốc gia đến thành phố. Nhưng, cứ suy nghĩ, điều đó sẽ tốt lắm, và đó là vinh dự cho thành phố.

8 Nhưng hãy suy nghĩ. Trong đền tạm nhỏ bé, khiêm nhường của chúng ta, tối nay, chúng ta đang mời Vua của muôn vua, Đức Chúa Trời. Và chúng ta không...Ngài không đòi hỏi những tấm thảm được trải ra, và vân vân. Ngài đòi hỏi những tấm lòng khiêm nhường được trải ra, để Ngài có thể lấy những tấm lòng khiêm nhường này và bày tỏ với họ những—những điều tốt đẹp mà Ngài có trong kho cho tất cả những ai yêu mến Ngài.

9 Bây giờ, chúng ta cầu xin...Và tôi đã có một bài làm chứng mà tôi thích—thích đưa ra. Bây giờ, nếu như tôi phạm lỗi về điều này; tôi vừa nghe điều đó, và tôi có thể là tôi sai. Nhưng tôi nghĩ mọi người ở đây, và rằng bài làm chứng có hiệu quả.

10 Và rồi, cách đây vài ngày, khi tôi ra khỏi nhà hiện giờ, ở—ở Arizona, chúng tôi có một—một cú điện thoại nói rằng có một cậu bé bị sốt thấp khớp. Và điều đó dẫn đến bệnh tim. Và cậu bé như thế...Cha và mẹ cậu bé thật là những người bạn quý, đáng yêu của tôi. Đó là một trong những chấp sự của chúng ta ở đây, của hội thánh, Anh Collins. Con trai nhỏ của anh, bé Mikey, bạn cùng chơi của Joe, đang bị bệnh sốt thấp khớp của tim. Và các bác sĩ đã gọi cậu bé về nhà, đặt cậu nằm trên giường, và nói với cha mẹ cậu đừng để cậu bé ngồi dậy, cũng không cho cậu ngẩng đầu lên, để uống nước. Để nó hút nước bằng ống hút; nó quá yếu. Và cha mẹ, đầy đức tin, đã đến đền tạm ở đây, và tin.

11 Và cách đây vài đêm, không cố gắng chờ đợi, chúng tôi đã thông báo những buổi nhóm chữa lành vào Chúa nhật. Nhưng, thấy rằng chúng tôi sẽ phải trả lời những câu hỏi, vậy nên chúng ta phải bỏ qua sự hầu việc chữa lành.

12 Và rồi tôi có một điều nhỏ mà tôi đang giữ bên trong tôi, trong lòng tôi.

13 Và người mẹ và cha ấy muốn biết họ có thể mang đứa trẻ đến phòng—phòng nhóm không. Và họ đã mang đứa trẻ đến đây đặt ở ngoài kia, và Đức Thánh Linh đã thông báo nó đã lành.

14 Và vì thế, cha mẹ, tôn trọng điều đó, đem đứa bé về nhà và đưa đến trường, cứ gửi nó tiếp tục đến trường.

15 Vị bác sĩ đã biết điều đó, vì vậy bác sĩ rất không hài lòng với một chuyện như vậy. Vì thế, ông bảo người mẹ rằng cậu bé nên được nằm trên giường, dĩ nhiên. Và bà kể cho ông ấy nghe câu chuyện. Và tôi nghĩ người đàn ông này là một, tôi hiểu, là một tín hữu Cơ-đốc, bởi giáo phái. Một—một người Cơ đốc Phục lâm giữ ngày thứ Bảy, vị bác sĩ đó. Và vì vậy ông nói, “Thôi được, bà nên...đã tới lúc cho đứa trẻ, cho tôi khám cho nó.” Nói, “Ít nhất, bà nên, cho nó khám lại.”

Chị ấy nói, “Rất tốt.”

16 Mang đứa trẻ xuống, và bác sĩ khám cho nó, trích máu, nơi bị sốt thấp khớp bao phủ. Và vì vậy tôi hiểu rằng bác sĩ kia quá kinh ngạc đến nỗi ông không biết làm gì. Cậu bé hoàn toàn bình thường, khỏe mạnh và tốt, không một...?...được tìm thấy.

17 Bây giờ, gia đình Collins có ở đây không? Tôi có thể đã kể điều đó sai. Tôi muốn...Đúng thế không, Chị Collins? Đúng. Được rồi. Đúng. Đó là cậu bé Mikey Collins, chỉ khoảng sáu, bảy tuổi.

18 Và điều đó xảy ra ngay trong phòng này, cách đây khoảng ba đêm.Ồ, họ...Phải có Đấng nào đó ở trong phòng ấy ngoài con người! Đó là—là Đức Giê-hô-va toàn năng và vĩ đại, đúng thế, đến để làm vinh hiển Lời Ngài. Và tôi—tôi rất biết ơn được nghe điều đó. Hiểu không? Tôi biết tất cả chúng ta là ai. Không chỉ tôi, nhưng hết thấy chúng ta, bởi vì điều gì sẽ xảy ra nếu đó là—là bé trai của quý vị hay bé trai của tôi?

19 Và, nên nhớ, tôi đang làm chứng, đúng là chỉ đưa ra một chuyện, và lấy ra ở đây và ở đó. Nó đang xảy ra mọi nơi, nhưng thật rõ ràng để bạn biết rằng—rằng chức vụ thật của tôi là về sự chữa lành Thiêng liêng. Nhưng anh em...tôi ở đây vì những Ấn này. Bởi vì, một lát sau, anh em sẽ hiểu tại sao tôi phải làm điều

này. Và, vì thế, tôi không phải là một giáo sư, tôi không phải là một nhà thần học. Tôi—tôi chỉ cầu nguyện cho người đau, và tôi yêu Chúa. Còn bây giờ, bây giờ trong điều này, mặc dù, điều đó...

²⁰ Tối hôm qua chúng ta đã làm chứng về một bé gái...Tôi đã biết tên cô bé. Và Billy đã có tên nó ở đây lúc này, ở nơi nào đó, về cha mẹ và họ là ai. Và cô bé này ở vào giai đoạn cuối của bệnh bạch cầu, thật gần như...Thật quá nặng đến nỗi người ta không thể cho nó ăn bằng miệng nữa; nó phải được...truyền máu qua tĩnh mạch. Và cô ấy khá nhỏ bé. Nó nhỏ hơn tuổi của mình, giống như cô bé này ở đây, tôi nghĩ vậy. Nhưng cô ấy cao khoảng chừng này, rất...Họ giống như hầu hết chúng ta. Anh em có thể nói qua cách ăn mặc của con cái, mà...và cha mẹ chúng, mà họ rất nghèo, thật rất nghèo, và, vì vậy, nhưng thật sự tôn kính. Và Đức Thánh Linh tuyên bố đưa bé đó được chữa lành.

²¹ Bây giờ, cứ suy nghĩ về điều đó, với bệnh bạch cầu, đứa trẻ đó. Và máu quá tệ đến nỗi người ta không thể cho ăn qua đường miệng nữa. Nó phải đến, đi đến bệnh viện và lấy máu, hay được chuyển máu qua tĩnh mạch, cho nó ăn; tôi đoán, chất glucose, hay cái gì đó. Tôi không biết ngôn ngữ y khoa của căn bệnh đó, nhưng, tuy nhiên, nó phải được cho ăn cách đó. Và trước khi đứa bé rời nơi đó, đã kêu khóc đòi ăn hăm-bơ-gơ.

²² Và cha mẹ, sau khi họ đã nghe Đức Thánh Linh, của CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, đấy, họ...Và, họ, là những người khách lạ, chưa bao giờ ở quanh đó trước đây. Nhưng họ...Một—một cặp lớn tuổi ăn mặc rất đẹp vừa ngồi ở đây, cách đây vài phút, Anh và Chị Kidd, đã chỉ dẫn cho họ về những gì phải làm, và điều gì cần được lắng nghe. Và đứa bé đã ăn bữa tối của mình trên đường về nhà.

²³ Hai hay ba ngày sau đó, đi học. Và đến gặp bác sĩ, và bác sĩ quá ngạc nhiên! Ông nói, “Thậm chí không tìm thấy dấu vết của bệnh bạch cầu trong đứa trẻ.” Hiểu không? Bây giờ, đó là ngay lập tức, chính xác, Quyền phép của Đức Chúa Trời Toàn Năng, nắm lấy dòng máu nhiễm bệnh và làm sạch nó, ngay như thế, và—và đặt nhịp đập của—của sự sống mới lại trong đó. Bởi vì, dòng máu của anh chị em—của anh chị em là sự sống, sự phải chết của anh chị em. Và tạo ra những tế bào mới, và làm sạch hết những tế bào cũ! Và—và những gì nó có, nó hoàn toàn là...

Tôi có thể nói điều này, chính là hành động sáng tạo của Đức Chúa Trời Toàn Năng; để lấy một—một dòng máu mà đã nhiễm bệnh ung thư, cho đến nỗi đứa bé, đã vàng da và thở một cách khó nhọc, và, chỉ trong thời gian vài phút, thay cho nó một dòng máu mới toanh!

24 Tôi tin...tôi sẽ không nói điều đó như Danh Ngài; tôi sẽ nói điều đó trong sự...trong sự mặc khải đức tin của tôi, những gì đã xảy ra ở Hẻm núi Sabino ngày nọ. Tôi tin rằng thời giờ đang đến gần, khi hào quang bị lãng quên được phục hồi lại, và Quyền năng vinh quang của Đấng Tạo Hóa. Tôi—tôi tin, nếu Ngài có thể khiến một con sóc nhỏ xuất hiện, mà không có...Ở đây là người đàn ông hay người đàn bà, chỉ có một phần bị bỏ quên. Và đó là sinh vật, tự hoàn thiện. Ngài là Đức Chúa Trời. Tôi—tôi yêu Ngài.

25 Thế đấy, bây giờ, tôi đã bắt đầu về những chủ đề, và chúng ta cứ nói. Và người ta đứng chung quanh những bức tường, và đứng trong nhà sách và những căn phòng, và đại loại như vậy, vì vậy tôi sẽ đi thẳng vào Sứ điệp.

26 Và tôi muốn nói điều này, và tôi muốn dâng lời cảm ơn Ngài là Đấng có mặt khắp mọi nơi. Và, rằng, ngày hôm nay, không biết một điều gì về Ấn thứ Năm đó, Nó đến trong cùng một cách màu nhiệm ấy, sáng hôm nay, đúng là khoảng một giờ trước lúc trời sáng, khi tôi đi ra để cầu nguyện. Và hôm nay...

27 Tôi vừa sắp đặt năm hay sáu ngày vừa qua này, chỉ ở trong một căn phòng nhỏ, không gặp một người nào. Chỉ đi ra ngoài và dùng bữa với một—với một người bạn, với một số bạn của tôi ở đây. Và, dĩ nhiên, anh em biết người bạn đó là ai, đó là Anh và Chị Wood. Vâng. Và—và anh em biết, và tôi đi qua đó và—và ở lại với họ, và mọi người rất tốt. Và không có bất cứ điều gì, chỉ đơn giản là...

28 Tôi đang cố gắng ở lại ngay với Sứ điệp đó về những Ấn này. Nó quan trọng. Tôi tin đó là—đó là thì giờ của thời gian bày tỏ của Nó, về sự mặc khải của Nó.

29 Và bây giờ tôi muốn anh em tin chắc bây giờ, ngay từ đầu, trước khi, ngay khi anh em có thể, hãy viết ra những điều không hiểu của anh em về—về Bấy Ấn này, nếu anh em có, và đặt chúng

trên bàn giấy. Và có lẽ Anh Neville hay một người nào đó có thể đặt vào trong hộp ở trên đây. [Người nào đó nói, “Đây là cái hộp.”—Bt.]Ồ, ở đây—ở đây, tôi thấy chúng bây giờ. Thế là tốt. Tôi nghĩ tốt hơn là tôi có những thắc mắc tối nay, để tôi có thể nghiên cứu một lát, cho buổi hầu việc sáng Chúa nhật. Bây giờ, đừng, lần này, ngay vào lúc này, đừng làm điều đó như những yêu cầu, nói, “Chứng cứ của Đức Thánh Linh là *đây* phải không?” Hiểu không? Tôi—tôi muốn biết về, những gì tôi đã dạy về, anh em biết đấy, để chúng ta có thể hiểu được một chủ đề này (giống như những thời đại hội thánh) ngay lập tức, đấy, bởi vì đó là những gì chúng ta đang giải quyết bây giờ.

³⁰ Bây giờ, như chúng ta đã định cầu nguyện cho người đau ốm, rồi điều đó lại có thể cần một—một sự cầu nguyện khác. Và anh em được xúc dầu, bước vào cho một việc khác hẳn, anh em biết đấy. Và anh em đang tìm kiếm Đức Chúa Trời, để tìm thấy, “Sẽ có ai ở đó tối nay không, Chúa ôi?”

³¹ “Có, đó là người mặc áo đầm màu vàng, ngồi ngay góc bên phải. Và khi anh em gọi cô ấy, gọi cô ấy vì *việc này*. Và nói cô ấy đã làm *như vậy* và *như vậy*. Và cô ấy đã làm *điều này điều kia gì đó*.” Rồi anh em đi xuống đó và xem xét, và cô ấy kia kia. Hiểu không? Anh em đấy, thấy đó. Nó thì khác hẳn. Hiểu không?

³² Và đây là cách, tôi đang cầu nguyện, “Lạy Chúa Jêsus, sự thông giải của điều *Này* là gì? Xin bày tỏ Nó cho con.” A-men.

³³ Bây giờ chúng ta hãy lấy lại những Gươm của chúng ta—của chúng ta lúc này, và, là Lời.

³⁴ Và tôi rất biết ơn sự trợ giúp thuộc linh của Anh Neville, cũng như tình yêu thương anh em của anh ấy, ở phía sau đằng sau tôi đây, cầu nguyện cho tôi. Và cũng, hết thảy các bạn ở ngoài đó. Và, bây giờ, tối nay là tối thứ Sáu, chúng ta sẽ cố gắng, chỉ làm như nó...chúng ta...

³⁵ Anh em không thể đánh trúng mọi thứ. Anh em...Bởi vì, anh em có thể nắm lấy điều *Đó*, chỉ một trong những *Ấn* kia, và ở lại, cứ—cứ mang Nó đi thẳng qua lời Kinh Thánh, thẳng xuống. Hiểu không? Phải mất nhiều tháng và nhiều tháng và nhiều tháng, và anh em vẫn không có Nó, bởi vì cái—cái *Ấn* tự Nó trói buộc

toàn bộ lời Kinh Thánh, từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền, một Ấn của Nó.

³⁶ Vì thế những gì tôi cố gắng làm, là, giữ tránh đi quá xa Nó, tôi sẽ ghi nhanh một lời Kinh Thánh, hay—hay một ghi chú nhỏ nơi nào đó ở đây, và tránh...Cứ tiếp tục với một điều đó, tôi phải xem lại, bởi vì, tôi chỉ...Việc nói, tôi nói bằng—bằng cách...Tôi—tôi hi vọng nó là sự hà hơi đúng đắn. Và rồi khi tôi—khi tôi nhìn xuống để thấy...Và tôi—tôi bắt đầu nói, và tôi tự cảm thấy đi ra ngoài chủ đề, tôi sẽ quay quanh, nhìn lại cách khác, để cố gắng tìm một câu Kinh Thánh khác, tương tự ẩn ý với điều đó, anh em biết đấy, hầu như làm nhẹ đi một chút về mặt đó phần nào, thay vì cố tiếp tục với điều đó.

³⁷ Và vì thế bây giờ chúng ta sẽ học tối nay, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, bởi sự giúp đỡ của Ngài, về—về Ấn thứ Năm. Và Nó là một ẩn ngấn. Nó là một ẩn dài hơn một chút so với những ẩn khác. Bốn người cỡi ngựa, bảy giờ, mỗi người được chép hai câu, và đây là ba câu trong một ẩn này. Bây giờ, Ấn thứ Năm bắt đầu, chương thứ 6 của Khải huyền, câu thứ 9.

³⁸ Và, bây giờ, nếu bạn tình cờ là một—một người lạ mà chưa nghe về bốn người cỡi ngựa này, ồ, bạn...Đấy, thỉnh thoảng bạn—bạn chỉ việc ghi trở lại và—và hầu như thêm điều gì đó vào, và, khi bạn làm như thế, bạn đang trông mong mọi người hiểu Nó. Vì thế nếu có việc nhỏ nào bạn không hiểu, ồ, cứ hầu như chịu đựng một chút xíu. Hay là, lấy băng ghi âm và lắng nghe Nó, và—và tôi tin chắc bạn sẽ—bạn sẽ nhận được một ơn phước từ Nó. Tôi có điều đó. Tôi—tôi hi vọng rằng các bạn—rằng các bạn cũng làm vậy.

³⁹ Bây giờ, mọi người sẵn sàng, từ câu 9 bây giờ đến câu thứ 11, hay bao gồm cả câu 11.

Và khi Ngài mở ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có những linh hồn của kẻ đã chịu giết vì đạo của Đức Chúa Trời, và vì lời chứng họ đã giữ:

Và chúng đều kêu lên lớn tiếng, rằng: Lạy Chúa, là Đấng thánh và chân thật, Chúa trì hoãn...xét đoán và chẳng

vì huyết chúng tôi báo thù những kẻ ở trên đất, cho đến chừng nào?

Và có kẻ bèn cho họ mỗi người một cái áo trắng dài; và có Lời phán với họ, rằng phải ở yên một—một ít lâu nữa, cho đến khi số người cùng làm việc...anh em mình, mà phải bị giết, như mình vậy, sẽ được đủ.

40 Bây giờ, đúng hơn đây là một sự mâu nhiệm. Và bây giờ vì lợi ích của những cuốn băng ghi âm, và những giáo sĩ và các giáo sư đang ngồi hiện diện, bây giờ, nếu quý vị có một quan điểm khác về điều này; tôi, cũng vậy. Nhưng tôi chỉ đang nhận lấy Nó từ sự hà hơi, mà đã thay đổi hoàn toàn quan điểm của tôi về Nó. Hiểu không?

41 Và rồi tôi thấy rằng, như quý vị thấy những điều này đã bày tỏ, Nó đang dính liền trở lại ngay và đang mang các thời đại hội thánh và lời Kinh Thánh đi đúng với nhau, và làm nên hình bóng Nó. Hiểu không? Và đó là lý do mà tôi tin Nó đến từ Đức Chúa Trời. Bây giờ, chúng ta nhận ra điều đó.

42 Và tôi đang nghĩ rằng đôi khi chúng ta lệ thuộc vào những gì mà giáo sư lớn nào đó có thể đã nói về Nó. Hiểu không? Và điều đó thì—điều đó thì được thôi. Tôi không lên án giáo sư ấy, không chút nào. Và tôi không lên án bất kỳ người nào. Tôi chỉ lên án tội lỗi, sự không tin; không lên án người nào cả.

43 Và một số người đã nói, “Anh lên án tổ chức.” Không, tôi không lên án. Tôi—tôi lên án hệ thống của tổ chức; không phải những con người ở trong đó, nhóm người làm ra tổ chức đó, anh em biết. Nhưng hệ thống mà bởi đó họ cầm quyền, đó là những gì mà tôi lên án, Công giáo và Tin Lành, như nhau. Chao ôi! Tôi đã...

44 Một số người bạn tốt nhất mà—mà—mà tôi biết đến, là người Công giáo, thật sự...?...Anh em có nhận thấy...Và người đó có thể đang ngồi ở đây tối nay, có lẽ là vậy. Cách duy nhất mà chúng tôi đã xây dựng đền tạm này, vì một người Công giáo La-mã đã đứng trên chân của mình tại tòa án ở đó, và đi đến trước tôi, và, chàng trai, giống như không ai sẽ làm. Đúng thế. Và họ không thể bác bỏ điều đó. Đúng thế.

Và nói rằng, “Họ đã tính toán, ‘Quá nhiều người.’”

45 Người ấy nói, “Ồ, điều đó sẽ không làm cho nhà thờ đó có hơn tám mươi người, giống như thế.” Nói, “Nhà thờ ấy đang đứng ở đó.” Nói, “Tôi—tôi biết mục sư đó, và tất cả việc như thế.” Và nói, “Nhà thờ đó đã có ở đó rồi.” Nói, “Những người còn lại của anh có thể thêm vào đó, thế thì tại sao họ không có thể?” Một người Công giáo La-mã, một người bạn tốt của tôi đã nói thế. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị.

46 Một—một thanh niên là một—một người Công giáo, một người bạn hoàng gia chân chính của tôi, đã nói chuyện với tôi. Anh ấy đã có một cửa hiệu bán dụng cụ gia đình nào đó; trước khi tôi rời khỏi. Anh ấy nói, “Billy, tôi—tôi biết anh không tin hệ thống tôn giáo của chúng tôi.” Anh ấy nói, “Nhưng tôi đang nói với anh ngay bây giờ,” nói, “Đức Chúa Trời tôn trọng lời cầu nguyện của anh cho chúng tôi rất nhiều! Tôi tin, nếu anh gặp rắc rối ở bất cứ nơi nào trong nước,” nói, “thì mọi người Công giáo trong nước sẽ đến với anh.” Vì thế, các bạn thấy, đó là...

47 Anh ấy nói, “Mọi người rước thánh giá,” anh ấy đã gọi như thế. Tôi sẽ nói điều đó đúng như cách của anh ấy đã nói. Dĩ nhiên, họ tuyên bố như thế bởi vì những Cơ-đốc nhân ban đầu đã buộc chặt những cây thập tự trên lưng họ. Chúng ta biết điều đó qua lịch sử. Và họ quả quyết mình là những Cơ-đốc nhân đầu tiên, mà họ đã là thế, nhưng hệ thống đã đem họ ra khỏi con đường đó, anh em thấy.

48 Và người ta họ, một tín đồ Công giáo, hay người Do Thái, hay bất kỳ là cái gì, họ là một con người được sinh ra cùng một cây với chúng ta. Hiểu không? Đúng thế. Họ là—họ là những con người mà yêu thương, và ăn, và uống, và ngủ, và giống như bất cứ ai khác. Và vì thế chúng ta phải không bao giờ được lên án những cá nhân, không, không một ai, đấy. Nhưng, chúng ta không được kết án những cá nhân.

49 Nhưng, như là một mục sư, tôi phải đánh văng con rắn đó ra ngoài đó, mà đang cắn vào những người đó, anh em thấy đấy. Và tôi không—và tôi thậm chí không...Thật sự tôi, và chính tôi, tôi sẽ không làm điều đó nếu điều đó không phải là sự ủy thác từ Đức Chúa Trời, mà tôi có trách nhiệm chắc chắn phải làm nó, đấy. Và tôi phải giữ điều đó đúng và trung thực.

⁵⁰ Nhưng nếu một người Công giáo, Do Thái, hay bất kể người đó là ai, đến đây; nếu anh ta là người Hồi-giáo, Hy Lạp, hay Chính thống giáo, hay bất kể người đó có thể là ai. Nếu người đó đến đây để được cầu nguyện cho, tôi sẽ cầu nguyện thật chân thành cho anh ta như tôi sẽ cầu nguyện cho chính tôi. Đúng thế. Chắc chắn vậy, bởi vì đó là một con người. Và tôi đã cầu nguyện cho những người Phật giáo, những người theo đạo Sikhs, đạo Janis, Mohammedans, và—và mọi thứ đạo khác, anh em thấy, giống như thế. Và tôi không hỏi họ những câu hỏi; tôi chỉ cầu nguyện cho họ, bởi vì họ là người nào đó, một con người mà đang muốn được khỏe mạnh, và cố gắng để làm cho cuộc sống dễ dàng hơn một chút trên con đường cho họ.

⁵¹ Bây giờ chúng ta nhận thấy, rằng, trong điều này, và nhiều người trong anh em ở đây tôi biết, có ít nhất hai hay ba học giả chân chính đang ngồi ở đây. Và—và họ thông minh tao nhã, và đọc ra từ—ra từ những học thuyết của người khác về chủ đề này. Và tôi muốn những anh em đồng lao này biết rằng tôi—tôi không lên án những người này. Tôi chỉ phát biểu những gì Chúa tỏ ra cho tôi. Và đó là tất cả những gì tôi có thể nói.

⁵² Bây giờ, chúng ta không muốn không bao giờ nghĩ điều đó, bởi vì một người đàn bà giặt đồ tâm thường nào đó hay—hay là chàng trai đi cày tâm thường ở ngoài đó, không thể có được một sự mặc khải từ Đức Chúa Trời. Bởi vì, anh em thấy, nó...Đức Chúa Trời, Ngài thật sự bày tỏ chính Ngài trong sự đơn sơ. Đó là, chúng ta đã có Chúa nhật đó, để bắt đầu điều này tiếp tục, cách Ngài bày tỏ chính Ngài trong sự đơn sơ của Ngài. Đó là những gì khiến Ngài vĩ đại.

⁵³ Bây giờ xin để cho—xin để cho tôi chỉ...Xin để cho tôi chỉ ôn lại trong một phút. Điều mà khiến Đức Chúa Trời trở nên vĩ đại, là bởi vì Ngài có thể làm cho chính Ngài quá đơn giản. Đó là điều làm cho Ngài vĩ đại. Đức Chúa Trời thì vĩ đại, và có thể làm cho chính Ngài trong một hình thức đơn giản như vậy để những người khôn ngoan trong thế gian này không thể tìm thấy Ngài. Họ thật sự không thể tìm thấy Ngài, bởi vì Ngài làm cho chính Ngài quá giản dị. Bây giờ hãy xem. Và điều này, trong chính nó, là sự màu nhiệm của sự mặc khải về Đức Chúa Jêsus Christ. Hiểu

không? Điều này, tự nó, điều mà...Đó là...có thể không gì vĩ đại hơn Đức Chúa Trời. Và anh em không thể làm bất cứ điều gì đơn sơ như Ngài làm cho chính Ngài. Đấy, đó là những gì khiến cho Ngài vĩ đại. Hiểu không?

⁵⁴ Vậy thì, một con người vĩ đại, người đó có thể thật sự vĩ đại hơn một chút, hay người đó có thể cúi xuống và nói, “Anh thế nào?” với bạn, đấy, hay làm điều gì giống như thế. Nhưng người đó không thể làm cho chính mình nhỏ bé. Thật sự có điều gì đó về người ấy. Người đó là một con người. Anh ta thật không thể tự làm mình tầm thường. Bởi vì, khi người đó trở nên cúi xuống quá nhỏ, thế thì, anh em biết điều trước tiên, là người đó phải xem xét những gì người khác làm, và giống như thế. Và rồi người đó bắt đầu đứng thẳng lên lại, anh em thấy đó.

Nhưng, con đường đi lên là con đường đi xuống, trong Đức Chúa Trời. Vâng.

⁵⁵ Người khôn ngoan của thế gian đang cố gắng, dùng sự khôn ngoan của mình, để tìm thấy Ngài. Làm như thế, họ chỉ càng xa cách Ngài. Đấy, người khôn ngoan của thế gian, nếu bạn đang cố gắng giải thích điều gì đó bằng toán học hay cái gì đó. Nền nhớ, Ngài thậm chí đã đặt nó...Trong Kinh Thánh, trong Khải... Không, tôi xin lỗi các bạn.

⁵⁶ Ê-sai 35, tôi tin là thế, điều đó thậm chí nó quá—nó quá đơn giản đến nỗi ngay cả một—một—một người vị thành niên phạm tội sẽ hiểu Nó. Hiểu không? Ồ, “Ngay cả kẻ dại khờ sẽ không lầm lạc trong đường đó.”

⁵⁷ Người khôn lanh bỏ lỡ xa nó, vì sự hiểu biết của họ, đi cách xa Ngài hơn, bởi cố gắng tìm thấy Ngài bằng sự khôn ngoan. Bây giờ, đừng quên điều đó. Điều đó sẽ được ghi âm, đấy. Người khôn ngoan, với sự hiểu biết của họ, đi cách xa tới mức cố tìm thấy Ngài bằng sự hiểu biết của họ, họ bỏ lỡ Ngài, đấy. Nếu họ có thể đủ quan trọng để trở nên khá đơn giản, thì họ có thể tìm thấy Ngài. Nếu bạn đủ quan trọng để trở nên khá đơn giản! Hiểu điều đó không? Và, anh em biết đấy, điều đó—điều đó thật sự là Lẽ thật.

58 Tôi đã đi vào với những người, ở trong chức vụ của họ, và đại loại như vậy, mà thực sự là những con người, quan trọng, những ông vua, đấng, và những kẻ thống trị, những kẻ cầm quyền, và họ luôn luôn là những người quan trọng. Rồi, tôi đã đi vào các nơi mà một người chỉ biết thay y phục, có thể một mục sư nào đó đã muốn tranh cãi với tôi một lát, và anh em—anh em ắt hẳn nghĩ rằng thế giới không thể hoạt động nếu không có người đó, đấng. Và điều đó—điều đó chỉ là những gì nghĩ ra trong đầu, đấng. Nhưng, một—một con người quan trọng, một người quan trọng ngồi xuống và cố gắng làm cho bạn nghĩ bạn mới là người quan trọng. Hiểu không? Đấng, người đó có thể tự hạ mình.

59 Và, anh em thấy, Đức Chúa Trời quá vĩ đại đến nỗi chính Ngài có thể tự hạ mình xuống, một nơi, mà đến nỗi con người không thể trèo xuống được, anh em thấy đó. Chỉ thế thôi. Và trong họ...

60 Và họ đang cố gắng tìm thấy Ngài. Bây giờ hãy xem. Họ đang cố gắng tìm thấy Ngài bằng cách gửi con cái họ đến trường, để lấy tấm bằng Cử Nhân. Và—và họ đang cố tìm thấy Nó bằng một thuật ngữ thần học của—của—của—của Kinh Thánh. Và người ta cố tìm thấy Ngài bằng những chương trình giáo dục, và bằng những chương trình có tổ chức, và bằng những điều tô điểm cho đẹp, và cố gắng tìm thấy. Ngài không ở đó, chút nào. Bạn chỉ đang đánh giá, chỉ có thế thôi. Bạn đang—bạn đang đi ra khỏi Nó.

61 Họ có thể khá quan trọng đủ để là—để là khá đơn giản, họ có thể tìm thấy Ngài trong chiều hướng đó, bằng cách sống đơn giản. Nhưng chừng nào bạn còn tìm đến sự thông thái, bạn đang đi ra khỏi Ngài.

62 Bây giờ cho phép tôi mang đến điều đó để bạn sẽ không bỏ lỡ nó. Chừng nào mà bạn cố tìm Ngài bằng sự hiểu biết, giống như trong vườn Ê-đen, giống như trong thời Môi-se, giống như trong thời của—của Nô-ê, giống như trong thời của Đấng Christ, trong thời của Giảng, trong thời của các sứ đồ, và đối với thời đại này! Khi bạn cố gắng hiểu Nó, và cố gắng tìm Đức Chúa Trời bằng sự hiểu biết, bạn sẽ đi xa Ngài hơn mọi lúc. Bạn đang cố gắng hiểu Nó. Không có cách nào để làm điều đó. Chỉ chấp nhận Nó thôi. Hiểu không? Chỉ tin Nó thôi. Đừng cố gắng hiểu Nó.

63 Tôi không thể hiểu tại sao, mà, ồ, nhiều điều. Có nhiều điều tôi không hiểu hay có thể hiểu được. Tôi không thể hiểu bằng cách nào người trẻ tuổi này đang ngồi đây ăn thức ăn giống như tôi, và—và, anh ấy đây này, người đó có một đầu tóc dày rậm, còn tôi thì không có sợi nào. Tôi không hiểu điều đó. Người ta nói tôi bị thiếu chất can-xi khiến nó như vậy; và tôi không thể giữ móng tay đủ dài để cắt, và chẳng có chút tóc nào để hót. Tôi—tôi không hiểu điều đó. Như người xưa nói là, tôi...

64 Thật sự hầu như không thay đổi tình huống, sự nghiêm trọng; nhưng, Nó là nghiêm trọng, nhưng tôi chưa có đi đến với Ấn đó cho đến lúc này.

65 Làm sao mà một con bò cái đen có thể ăn cỏ xanh, và cho sữa trắng, mà đánh sữa lấy bơ vàng! Tôi—tôi chắc chắn không thể giải thích được điều đó, đấy. Bởi vì, các bạn thấy, mọi thứ đều là sản phẩm của thứ khác. Và bằng cách nào nó thực hiện, tôi không thể giải thích được điều đó.

66 Không thể giải thích được làm sao mà hai hoa huệ đứng, hoặc hai bông hoa, của cùng một giống, và một bông màu đỏ, còn bông kia lại màu vàng, và một bông lại màu nâu, và một cái màu xanh. Tôi không hiểu được điều đó. Cùng một mặt trời chiếu trên chúng. Màu sắc đến từ đâu? Hiểu không? Tôi—tôi không thể giải thích được điều đó, nhưng tuy nhiên bạn phải chấp nhận nó.

67 Tôi chỉ mong một số nhà thần học vĩ đại sẽ giải thích cho tôi làm thế nào thế giới này đứng yên trong quỹ đạo. Tôi mong các bạn có thể ném cho tôi quả bóng vào không trung một cách khoa học, đối hướng, và làm cho nó quay lại lần thứ hai, cùng một chỗ. Bạn không thể làm điều đó. Và tuy nhiên điều này quá hoàn hảo để tính giờ đến nỗi người ta có thể nói đúng từng phút khi nào có nhật thực, hai mươi năm tới. Họ không có đồng hồ đeo tay hay một cái đồng hồ báo thức, hay bất cứ máy móc nào, mà hoàn hảo. Và tuy nhiên mặt trời vẫn đứng đó. Và, rồi, lùi lại phía sau. Điều gì sẽ xảy ra nếu nó đứng thẳng một chút? Đúng. Bạn chỉ làm cho chính mình lỗ bịch, để cố gắng, đấy.

68 Vì thế, bạn thấy đó, đừng cố gắng trở nên uyên bác, để hiểu. Chỉ tin những gì Ngài đã phán. Và trở nên người đơn sơ hơn với những gì bạn có được, thì lúc đó mới chính là con người bạn, bạn

sẽ tìm thấy Nó. Bây giờ, tôi thật biết ơn về điều đó, cảm ơn Ngài, đã làm cho chính Ngài trở nên giản dị. Bây giờ, chúng ta tìm thấy, chương 6 và câu 9. Xin để tôi khởi sự bây giờ.

Và khi Ngài mở ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có những linh hồn của kẻ đã chịu giết vì đạo Đức Chúa Trời, và vì lời chứng...họ đã giữ:

69 Để ý, không có sự đề cập đến con Thú khác, hay một Sanh vật sống—sống, cho lần tuyên bố của Ấn thứ Năm này. Bây giờ nên nhớ, đó là, ở Ấn thứ Tư. Đó là, ở Ấn thứ Nhất, thứ Hai, thứ Ba, và thứ Tư, nhưng không có sanh vật nào ở đây. Hiểu không?

70 Bây giờ, nếu bạn để ý, chúng ta hãy cứ đọc lại, một trong những Ấn. Chúng ta hãy đi trở lại ở Ấn thứ Tư, đây. Và đó là câu thứ 7.

Và khi Ngài mở ấn thứ tư, tôi nghe tiếng con thú thứ tư nói, Hãy đến...xem.

...khi Ngài...mở ấn thứ ba, tôi nghe tiếng của con—của con thú thứ ba nói, Hãy đến xem.

... của con thú thứ hai...Hãy đến...xem.

...và con thú thứ nhất nói, Hãy đến xem.

71 Nhưng rồi khi chúng ta đến với Ấn thứ Năm, không có con Thú. Bây giờ cứ để ý.

Và khi Ngài mở ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ...

72 Rất nhanh! Đây, không có—không có con Thú ở đó. Và con Thú biểu hiện cho quyền lực. Chúng ta biết điều đó, đây. Không có Sanh vật sống.

73 Bây giờ, một trong những Sanh vật kia, chúng ta thấy, trong sự nghiên cứu sự—sự—sự mặc khải trong các giáo hội, mà một trong chúng đã có...là một con sư tử; và một sanh vật khác—một sanh vật khác là con bò đực; và một sanh vật khác là con người; và một sanh vật khác là chim ưng. Chúng ta thấy, trong các thời đại hội thánh, mà bốn con Thú đó, có nghĩa là bốn thế lực, được tập hợp chung quanh các Công vụ của Sứ đồ, đúng là cách mà đền—đền tạm ở trong đồng vắng. Và anh chị em hiểu điều đó, bởi vì tôi sẽ không mất thì giờ đi vào điều đó. Thật chúng ta đã rút nó

ra đây, và đã bày tỏ thật chính xác! Họ đang chăm xem Đây, Chiên Con và Lờì, để thi hành Lờì đúng như họ đã làm hòm—hòm giao ước trong Nơi Thánh trong đồng vắng, và vân vân.

74 Bây giờ, chúng ta thậm chí đã chỉ ra lập trường rõ ràng, theo màu sắc chi phái của Y-sơ-ra-ên, và bằng cách... Bao nhiêu người đã nghe bảy—bảy thời đại hội thánh? Tôi đoán phần lớn, một nửa, hai phần ba trong số các bạn. Để ý, ngay cả bản tính của con Thú là một biểu tượng chi phái chính xác, cách mà bốn... mười hai chi phái sắp đặt, chia làm bốn bên, hay—hay mỗi bên có ba chi phái. Và bốn con Thú ngồi và theo dõi, những chi phái này, từ bốn phía.

75 Và, khi mà, chúng ta đi và nhận lấy Phúc âm, và bày tỏ nó một cách chính xác. Khi các bạn bước vào tàu, họ đang canh gác con tàu, giao ước. Và rồi chúng ta thấy rằng giao ước của Hội thánh mới, sự tượng trưng của Nó trên đất, là Đức Thánh Linh. Huyết đã ban lại, cho chúng ta, Đức Thánh Linh. Và bốn con Thú đã tượng trưng, và như—như mười hai chi phái của Y-sơ-ra-ên, khi nó theo dõi. Và tìm thấy những bản chất của mình, và nhận lấy những ai cùng bản chất và mang nó tới cho mỗi người trong bốn nhà Phúc âm kia, chính xác, hoàn toàn giống như nhau. Đấng phán với sứ tử, một sanh vật khác với bò đực, và sanh vật khác... Bốn nhà Phúc âm! Kia rồi. Bốn nhà Phúc âm là sự bảo vệ của Đức Thánh Linh. A-men.

76 Tôi cứ luôn luôn tự hỏi... Nó đã ngăn trở tôi. Bây giờ, đây là khoảng sáu năm, tôi đoán, kể từ khi tôi nghe một con người vĩ đại nói rằng đó là... “Công vụ các Sứ đồ chỉ là cái khung sườn.” Tôi đã nghe người ta nói nhiều lần. Nhưng nghe một người có địa vị của mình, như một thầy giảng và như một giáo sư, mà đã viết một số sách nổi tiếng được mọi người đọc khắp nơi, và nói rằng Công vụ các Sứ đồ trên thực tế không thích hợp cho việc dạy dỗ của Hội thánh!

77 Trong khi, Công vụ các Sứ đồ là chính nền tảng của Nó; không phải là khung sườn. Nền tảng! Bởi vì, Kinh Thánh nói rằng nền—nền—nền—nền tảng của Đức Chúa Trời “được xây dựng trên Giáo lý của các sứ đồ,” đúng, “Đấng Christ, là Đầu, Đá góc nhà.”

78 Và khi người này đứng đó và gây sự chú ý, tôi—tôi—tôi—tôi thật sự...Lòng tôi thật sự thất vọng. Và tôi nghĩ, “Thảo nào.” Thôi được, bây giờ tôi hiểu, trong các Ấn. Nó đã thật sự không được bày tỏ. Chỉ thế thôi. Hiểu không?

79 Vì vậy, như thế, họ ở đó, đứng ở đó, nhưng có điều gì vừa nói về điều đó. Bây giờ, để ý, họ đang canh giữ.

80 Bây giờ, khi chúng ta đọc Ma-thi-ơ 28:19, và đọc điều đó xuyên suốt Ma-thi-ơ, mà tượng trưng con sư tử. Và đang đến, ở trong đó, chúng ta tìm thấy lý do chính xác họ làm phép báp-tem như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và Ngài đã ở đó, đứng ở đó với chính lời Kinh Thánh ấy, để canh giữ sự phò thác thiêng liêng của phép báp-têm, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Được rồi. Ồ, tôi sắp ra khỏi các thời đại hội thánh bây giờ.

81 Để ý. Nhưng, ở đây, khi chúng ta đến Ấn thứ Năm này bây giờ, có—có—không có người cỡi ngựa đi ra, và không có con Thú loan báo Nó. Giảng chỉ...Chiên Con đã mở Nó ra, và Giảng đã thấy Nó. Không một ai ở đó nói, “Bây giờ hãy đến, nhìn. Hãy đến, xem.” Để ý, không có quyền lực của Sinh vật nào. Hay là có...

82 Và ở Ấn thứ Sáu, không có con Thú thông báo về Điều đó. Và ở Ấn thứ Bảy, không có con Thú thông báo về Nó. Không có quyền lực nào thông báo về Điều đó. Đấy, không ai làm điều đó. Trên...Nhìn xem. Trên...Sau Ấn thứ Tư, không có thông báo nào bởi quyền lực của bất cứ Con Thú nào, từ Ấn thứ Năm, thứ Sáu, hay Ấn thứ Bảy, không chút nào.

83 Bây giờ để ý. Tôi yêu thích điều này. Như trong những lần của người cỡi bốn con ngựa, người cỡi ngựa (số ít) của bốn con ngựa khác nhau, có một con Thú đã thông báo quyền lực. Mỗi lần người cỡi ngựa cỡi trên một con ngựa khác và cỡi đi ra, một loại con Thú loại khác bước ra và thông báo điều đó, “Đó là sự màu nhiệm vĩ đại.” Hiểu không? “Đó là sự màu nhiệm.” Tại sao? Thông báo sự màu nhiệm.

84 Tại sao không có một con Thú nào ở đây về Ấn thứ Năm, để thông báo Nó? Đây này, theo như sự mặc khải của Chúa Jêsus đã ban cho tôi ngày nay, đấy, hay là sáng sớm, hôm nay. Đó là, điều đó, sự màu nhiệm của các thời đại hội thánh được hoàn tất rồi,

vào lúc này. Sự bí mật của anti-christ được bày tỏ, vào lúc này. Anti-christ đã cỡi con ngựa cuối cùng của mình, và chúng ta thấy hần ngời trên một con ngựa màu tái xanh, pha trộn với nhiều màu của hần, và cỡi đi mọi con đường dẫn vào sự diệt vong.

⁸⁵ Chúng ta hiểu điều đó dựa trên những tiếng Kèn, và vân vân, mà chúng ta dạy điều đó. Tôi đi đến với điều đó bây giờ, nhưng chúng ta lại đi ra khỏi chủ đề lần nữa. Và chúng ta—chúng ta đi...hần cỡi ngựa...

⁸⁶ Đó là lý do không có ai ở đó. Bây giờ, chúng ta không được biết vì lý do không được chép, một số lý do vì điều nào đó. Bây giờ, bạn nên nhớ, đầu tiên, lúc bắt đầu, tôi đã nói không thể có điều nào xảy ra mà không có nguyên nhân. Nhớ một giọt mực nhỏ rơi xuống không? Hiểu không? Bây giờ anh em đã phải tìm thấy nguyên nhân. Có lý do nào đó họ đã không phải có một con Thú, hay một quyền lực nào, để thông báo Ấn này đang được mở ra. Và chỉ duy nhất Đức Chúa Trời có thể bày tỏ tại sao, chỉ thế thôi, bởi vì Nó là tất cả—tất cả nằm ở trong Ngài.

⁸⁷ Nhưng lý do mà Ngài bày tỏ Nó, như tôi hiểu, đó là vì sự màu nhiệm của Sách Cứu Chuộc, chừng nào mà anti-christ được tỏ ra; và cùng một lúc, Hội thánh đã đi rồi, và những điều này thậm chí không xảy ra trong thời đại Hội thánh, chút nào. Đúng thế. Chúng thì—chúng thì ở ngoài thời đại hội thánh. Hội thánh tất nhiên đã được Cất lên, vào lúc này. Hội thánh cất lên, trong chương 4 của Khải huyền, và không trở lại cho đến khi Nó trở lại với Vua của Nó, trong chương thứ 19. Nhưng những Ấn này ở đây đang bày tỏ những gì đã có, hiện có, và những gì sẽ có. Hiểu không? Và, bây giờ, những gì đã có là dành cho thời đại hội thánh đó, đã được bày tỏ bởi những Ấn này. Và bây giờ hãy xem Nó là gì.

⁸⁸ Bốn—bốn giai đoạn của người cỡi ngựa nó đã được tỏ ra. Bốn giai đoạn của anti-christ, cỡi ngựa, đã được tỏ ra vào lúc này, do đó chúng không phải có nữa.

⁸⁹ Và có bốn Sanh vật của Đức Chúa Trời, loan báo người cỡi ngựa khi chúng đến. Bốn con Thú là bốn quyền lực. Vậy thì, chúng ta biết rằng *Con Thú*, bởi sự thông giải về mặt thuật ngữ của những biểu tượng Kinh Thánh, có nghĩa là “quyền lực.” Bây

giờ, chúng ta hãy kết thúc điều đó. Số bốn là những con Thú, trong Kinh Thánh, tượng trưng cho một quyền lực ở giữa dân sự.

⁹⁰ Bây giờ, nếu chúng ta tìm thấy...giống như Đa-ni-ên, khi ông thấy một quốc gia nào đó nổi lên, nó sẽ có thể là một con Thú đang giữ chiếc xương sườn bên phía ông, trong biểu tượng. Rồi ông thấy một quyền lực khác nổi dậy, một con dê đực. Nó tượng trưng cho điều gì đó. Rồi ông thấy một quyền lực khác nổi dậy, và—và nó là một con beo có rất nhiều đầu. Nó tượng trưng cho một vương quốc nào đó. Rồi ông thấy một quyền lực khác nổi dậy, một con sư tử lớn có những răng, và—và dùng chơn giày đạp những nước còn lại. Con Thú đó biểu hiện cho một tập hợp quyền lực khác, với nhau. Một quyền lực là một—một vương quốc của vua Nê-bu-cát-nết-sa; và con thú khác, hình bóng của—của giấc mơ. Đa-ni-ên đã thấy một khả tượng; Nê-bu-cát-nết-sa đã thấy một giấc mơ. Nhưng Đa-ni-ên thông giải giấc mơ của ông, và nó chính xác với khả tượng.

⁹¹ A-men! Chao ôi! Ô! [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần—Bt.] Giá như bạn thật sự biết những gì đã xảy ra! Điều gì đã xảy ra trước khi chúng ta rời khỏi đây? Các bạn hiểu không? Ô, sáu giấc mơ đáng tin cậy đến chính xác với khả tượng. A-men. Hiểu không? Một giấc mơ, được thông giải, là một khả tượng. Bởi vì một người có thể không được sinh ra đã có tiềm thức ở lại, được đánh thức khi người ấy thấy nó, lúc Đức Chúa Trời cho thấy trong tiềm thức này và để nói với vua. Điều mà, Đức Chúa Trời đã hứa đó, trong những giấc mơ, vào những ngày sau rốt, Ngài sẽ thăm viếng dân sự, và cũng trong những khả tượng. Hiểu không?

⁹² Bây giờ, một khả tượng là khi bạn tỉnh táo, đứng lên đúng như thế này, và những việc nào đó được bày tỏ. Và bạn đứng, nói chúng thật đúng như đã thấy về nó; những gì đã xảy ra, và những gì sẽ xảy ra, và đại loại như vậy.

⁹³ Nhưng, bây giờ, một giấc mơ là khi bạn ngủ, và năm giác quan của bạn không hoạt động, và bạn thì—bạn thì ở trong tiềm thức của mình. Bạn ở một nơi nào đó, bởi vì, khi tỉnh dậy, bạn nhớ mình đã ở đâu, nhớ giấc mơ đó suốt đời. Hiểu không? Vì thế, nó là tiềm thức của bạn. Rồi theo thứ tự, thấy...

94 Như Nghị sĩ Upshaw đã thường nói, “Bạn không thể là điều gì đó mà bạn không có được.” Và điều đó gần như đúng, đấy.

95 Và, thế thì, nếu bạn sanh ra là một một người thấy trước. Vậy thì, bạn thấy, để làm điều đó, cả hai ý thức kia phải đúng với nhau; không một cái nào trong năm giác quan ở đây, hoạt động, và một cái kia ngoài ở đây khi bạn ngủ, và năm giác quan không hoạt động. Nhưng, bạn thấy, khi cả hai chúng, bạn được sanh ra, cũng đúng với nhau, bạn không đi ngủ. Bạn chỉ đi từ điều này đến điều kia, giống như—giống như thế. Bạn không đi ngủ. Không có đủ chỗ để đi ngủ. Và bạn không thể tự làm cho mình cách đó.

96 Vì vậy, “Sự ban cho và sự kêu gọi được định trước của Đức Chúa Trời.” Chúng là—chúng là những món quà và sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, thậm chí “không có sự ăn năn,” Kinh Thánh đã nói. Hiểu không? Chúng đã được định sẵn từ trước khi sáng thế. Hiểu không?

97 Bây giờ, bây giờ, chúng ta thấy rằng con... Một con thú, của Đa-ni-ên, nó có nghĩa rằng đó là một quyền lực dấy lên giữa mọi người. Đúng lắm. Và—và những khái tượng của Giăng ở đây, cũng, chỉ ra rằng đó là những quyền lực, những quốc gia đang nổi dậy. Giống như, nước Hoa Kỳ xuất hiện trong Khải huyền chương 13, như một chiên con. Và thế thì nếu bạn muốn biết, sự khác nhau...

Bạn nói, “Ồ, điều đó, điều đó đang nói về quyền lực quốc gia.”

98 Nó cũng tượng trưng quyền năng thánh khiết, một con thú. Bạn biết điều đó không?

99 Để ý Rê-bê-ca; khi—khi đây—đây tở của Áp-ra-ham, Ê-li-ê-se... Khi ông đến gặp -bê-ca—Rê-bê-ca, nàng... Ông đã đỡ nàng lên trên con lạc đà, chính con lạc đà mà nàng đã cho uống nước. Và nàng đã cỡi con lạc đà này, đi gặp chàng rể chưa biết mặt của nàng. Chính việc nàng cho uống nước, là việc đã mang nàng đến nhà và người chồng tương lai của nàng.

100 Và điều đó cũng giống như ngày nay, đấy. Chính việc mà Hội thánh đang cho uống nước, đó là Hạt giống, Hạt giống của Lời.

Đó chính là Lời mà trở nên sống động và mang chúng ta đến với Chàng Rể không thấy được của mình. Hiểu không? Hiểu không?

¹⁰¹ Và hãy xem thật tuyệt vời làm sao. Y-sác đã rời nhà, và đi ra ngoài đồng, đi ra khỏi nhà, khi Rê-bê-ca trông thấy chàng.

¹⁰² Và Hội thánh gặp Đấng Christ trên không trung, và sau đó Ngài sẽ mang Nàng trở về Nhà, Nhà của Cha, nơi những cung điện đã được chuẩn bị. Y-sác mang Rê-bê-ca đi cùng cùng cách ấy.

¹⁰³ Và, để ý, tình yêu đến ở cái nhìn đầu tiên. Ồ, chao ôi! Nàng chạy ngay đến gặp chàng.

¹⁰⁴ Và đó cũng là cách Hội thánh sẽ gặp Đấng Christ, trên không trung, và ở mãi mãi với Ngài.

¹⁰⁵ Bây giờ, những thuật ngữ của Kinh Thánh, những con Thú này là những quyền lực. Để ý. Tôi muốn, bây giờ, tôi muốn anh em để ý.

¹⁰⁶ Ma quỷ có bốn con thú, thay đổi, màu của nó, tiếp tục tiến ra. Nó có bốn con thú của nó. Đó là ba trong bốn con, mỗi con một màu, và làm cho con kia một—một con ngựa xanh xao; một con ngựa trắng, ngựa đỏ, ngựa đen. Và chúng ta đã thấy, mỗi một trong bốn con đó là một giai đoạn linh vụ của nó, một giai đoạn của hội thánh đầu tiên mà đã hình thành một giáo phái, tại Nicaea. Giáo hội Ngũ tuần nguyên thủy, ở trên lúc mà Đức Thánh Linh được tuôn đổ ra, giáng lâm, đã lấy một linh của anti-christ, hình thành một tổ chức, sinh ra một số con gái thuộc về tổ chức. Thay đổi quyền lực của nó, ba lần, và sắp đặt chúng thành một, và làm một con ngựa xanh xao. Và rồi đặt tên cho là Sự chết, và cỡi nó vào cỡi Đồi đồi. Thật điều đó rõ ràng hết sức! Bây giờ, bây giờ để ý, kẻ ấy được ban cho con ngựa này—này, và kẻ ấy đang cỡi nó.

Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời cũng có, như mọi lần...

¹⁰⁷ Bây giờ hãy xem. Khi anti-christ đã xuất hiện, trước tiên, hẳn đã xuất hiện trong hình dạng gì? Con ngựa trắng. Đấy, ồ, vô tội như hẳn có thể, chỉ một học thuyết trong giáo hội. Họ muốn có sự thông công. Sự thông công của bạn là với Đấng Christ. Nhưng

họ muốn có một sự thông công. Họ thật sự không thể chịu đựng điều đó, họ đã muốn có...

108 Ô, anh em biết, giống như những bè phái nhỏ sẽ nổi dậy trong hội thánh. Anh em, anh em biết điều đó, các anh em mục sư. Hiểu không? Họ, giống như họ nói, “Những con chim cùng một bộ lông.” Nhưng nếu chúng ta được tái sanh, thừa anh em, đó—đó không phải là quan điểm để chấp nhận, đấy. Không. Bây giờ, chúng ta—chúng ta—chúng ta...

109 Nếu chúng ta thấy điều gì sai trái trong anh em mình, chúng ta hãy chỉ cầu nguyện và giữ điều đó trước mặt Đức Chúa Trời, và yêu thương người đó cho đến khi chúng ta đem anh ta vào trở lại trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Đó là phương cách, phương cách thật sự để thực hiện điều đó.

110 Anh em biết, Chúa Jêsus đã phán. “Sẽ có cỏ lùng ở trong đó,” bởi vì Chúa Jêsus đã phán ở đó sẽ có, “nhưng đừng nhổ chúng đi; e các người sẽ nhổ lúa mì luôn với nó.” Đấy, “Cứ để mặc chúng.” Ngài sẽ làm...Hãy để Ngài làm sự phân rẽ khi đến lúc. Hiểu không? Hãy để hết thầy cùng lớn lên với nhau.

111 Để ý, khi con thú đi ra, anti-christ đi ra trên một con thú, quyền lực của nó.

112 Ô, tôi yêu thích điều này! Tôi thật sự bắt đầu cảm thấy sùng đạo ngay bây giờ, đấy, có lẽ do sự phấn khích. Để ý, khi anti-christ...Ồ, chúng—chúng những sự khải thị, trong sự Hiện diện của quả cầu Lửa ấy đang treo trong phòng ở đó! Cho đến khi...Ồ, thừa anh em! Mặc dù tôi đã thấy Nó, từ khi còn bé, mỗi lần Nó đến gần tôi, Nó làm tôi lo lắng. Ngài hầu như đặt tôi trong tình trạng không ý thức. Anh em không bao giờ trở nên quen với Nó; anh em không thể. Nó quá thiêng liêng.

113 Để ý, khi anti-christ đi ra (bốn lần) trên những con thú trong chức vụ của hần, ở đó, Đức Chúa Trời đã sai đến một con Thú đến chiến đấu chống lại nó. Hiểu không? Bây giờ hãy xem. Thế thì, mỗi lần (con thú đi) với người cỡi ngựa của nó, anti-christ cỡi trên con ngựa của hần, trên lưng con thú của hần, thông báo chức vụ của hần; Đức Chúa Trời, cũng đã sai con Thú của Ngài, và Ngài ở trên con Thú đó, để tuyên bố cuộc chiến Ngài với nó.

114 Bây giờ, Kinh Thánh nói rằng, “Khi kẻ thù đến như nước lũ, Thánh Linh của Đức Chúa Trời dấy lên ngọn cờ để chống lại nó.”

115 Và vì thế khi kẻ thù đi ra như anti-christ; Đức Chúa Trời đã sai đến một loại quyền năng nào đó để đương đầu với nó. Và rồi khi chúng...

116 Nó đi ra lần nữa, như người cỡi ngựa màu đỏ, màu khác, quyền lực khác, chức vụ khác; Đức Chúa Trời đã sai xuống một người khác theo sau hần, chống lại nó, để giữ Hội thánh Ngài.

117 Sai đến lần thứ ba; lần nữa, Đức Chúa Trời đã sai con Thú thứ ba của Ngài, đến và tuyên bố điều đó.

118 Ngài đã sai con thú thứ tư; Đức Chúa Trời đã sai đến con thú thứ tư của Ngài. Và rồi anti-christ chấm dứt, và các thời đại hội thánh, cũng chấm dứt, vào lúc đó. Hãy xem. Bây giờ, ồ, điều này thật tốt!

119 Bây giờ, chúng ta thấy sự thay đổi của ma quỷ, bốn—bốn con thú, có nghĩa là những gì thuộc về quyền lực của nó đã được tỏ ra cho thế...hay là những gì mà hần đã tỏ lộ với thế gian, và cách chúng đã chấm dứt như thế nào về con ngựa “chết chóc”, màu xanh xám này.

120 Bây giờ chúng ta hãy xem những quyền phép của Đức Chúa Trời, của những con Thú này, để chiến đấu với chúng.

121 Con Thú đầu tiên của Đức Chúa Trời, mà Ngài đi ra đương đầu với anti-christ, linh anti-christ khi nó thật sự ở trong sự dạy dỗ của hần. Bây giờ nên nhớ, khi anti-christ đầu tiên cỡi ngựa, hần ở trong một chức vụ giảng dạy. Anti-christ cỡi ngựa, đầu tiên, trong một chức vụ giảng dạy. Bây giờ hãy xem con thú mà đến đương đầu với nó: sư tử, Sư tử của chi phái Giu-đa, mà là Lời. Khi sự giảng dạy sai trật đã đi ra, Lời thật đến đương đầu với nó.

122 Đó là lý do chúng ta đã có một Irenaeus, và một Polycarp, và—và—và—và những người đó, một Thánh Martin.

123 Khi anti-christ đó cỡi ngựa đến với sự dạy dỗ sai trật của hần; Đức Chúa Trời đã ban ra sự Dạy dỗ của Ngài, là Lời, Sư tử của chi phái Giu-đa, là Lời đã được bày tỏ trong Đức Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh, ở đó, đến bày tỏ chính Ngài, mà là Lời!

124 Đó là lý do Hội thánh đầu tiên đã có những sự chữa lành, và những phép lạ, và những khả tượng, và quyền năng, là bởi vì đó là Lời hằng sống, trong hình thức của Sự tử chi phái Giu-đa, cỡi ngựa ra chiến đấu chống lại điều đó. A-men! Bây giờ anh em đã nắm được điều đó không? Nó đã sai đến quyền lực của nó, anti-christ; Đức Chúa Trời sai đến quyền năng Ngài, là Lời. Anti-christ, sự giảng dạy sai trật; Sự giảng dạy đúng dẫn đến với nó, để chiến đấu với nó! Bây giờ, đó là con thú thứ nhất. Bây giờ, đây là Hội thánh đầu tiên, sứ đồ, mà đã đi đến để đương đầu với hắn.

125 Bây giờ, con thú thứ hai mà anti-christ sai đến, là con thú màu đỏ, mà là...để hắn cỡi ở trên, và lấy đi sự hòa bình (và) khỏi trái đất, và—và chiến tranh.

126 Bây giờ, con thú thứ hai mà đi đến để tranh chiến với nó, là con Thú bò đực. Bò đực có nghĩa là công việc nặng nhọc, một con Thú mang gánh nặng.

127 Và bây giờ chúng ta có thể ngừng ngay tại đây chỉ một phút không. Cho phép tôi, vâng, xin để cho tôi, chỉ để anh em chắc chắn thấy điều này bây giờ. Bây giờ, đó là một thứ mà có lẽ khiến anh em hơi khó chịu. Nhưng chúng ta hãy đi qua Thi-a-ti-rơ ở đây. Hãy xem và thấy nó có phải là một—một—một Hội thánh lao khổ không, anh em thấy đó.

Người cũng hãy viết cho thiên sứ của hội thánh của Thi-a-ti-rơ rằng: Đây là những lời phán của Con Đức Chúa Trời, là Đấng mắt Ngài giống như những ngọn lửa, và chơn như đồng sáng;

Ta biết các công việc người,...

128 Đấy, trở nên tất cả công việc bây giờ, đấy, bởi vì đó là người đang cỡi ngựa ở với hắn.

...và lòng thương yêu người, và sự hầu việc, (đấy, tất cả chỉ là...) và đức tin, và...lòng kiên nhẫn, và những công việc của người (lần nữa, hai lần, “những công việc của người”), và công việc sau rốt của người còn nhiều hơn công việc ban đầu.

129 Đấy, điều đó cho thấy rằng, Thời đại Thi-a-ti-rơ, sau khi anti-christ đã ổn định và bước vào Thời đại Thi-a-ti-rơ, Hội thánh nhỏ đó không thể làm gì ngoài chỉ—chỉ là lao động đơn giản.

130 Và điều khác nữa, bò đực, cũng là, một con Thú dùng làm của lễ hiến dâng. Hiểu không? Họ dâng cuộc sống của họ đúng là nhưng không chừng nào họ có thể dâng chúng, trong thời kỳ hắc ám, một ngàn năm ở đó mà đạo Công giáo đã kiểm soát cả thế giới. Và họ thật sự đi ngay vào, có hay không. Họ không cảm thấy lo phiền về cái chết. Nếu đó là sự chết, điều đó tốt thôi. Họ hành động và chết, dù thế nào đi nữa. Tại sao? Chính Linh của thời đại đó!

131 Đó là lý do họ, đó là lý do Irenaeus, đó là lý do Polycarp, Giảng, Phao-lô, những con người vĩ đại và đầy quyền năng ấy ở ngoài đó, chiến đấu chống lại điều ấy!

132 Phao-lô đã thấy nó. Ông nói, “Tôi biết, rằng sau khi tôi đi, sẽ có muông sói dữ tợn sẽ xen vào giữa vòng anh em, thừa anh em, ráng sức dạy dỗ sai lạc các sự việc, và nó sẽ lôi kéo anh em đi ra.” Hãy nhìn sứ đồ lớn tuổi, nhỏ bé, nghiêm nghị đang đứng đó, lưng của ông bị đánh đầy những lần roi, nước mắt ông đang chảy. Nhưng ông có thể thấy xa hơn của họ...phạm vi cách xa những gì, mà họ thấy một trăm hai mươi triệu năm ánh sáng của không trung vô tận. Ông có thể thấy hoàn toàn vào cõi Đời đời. Ông ở đó đấy. Và ông đã tiên đoán điều đó và nói đó là những gì sẽ xảy ra. Và, cũng đã nói, tiếp tục xuống thời đại khác sắp đến. Bây giờ để ý, ông đã ở đó.

133 Thế rồi, sau ông, Thánh Giảng đã sống lâu nhất. Và khi Thánh Giảng đã cố gắng mang đi hết thấy những môn đồ thiêng liêng, được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, và sắp đặt họ với nhau và thực hiện quyển Kinh Thánh, đế quốc La-mã bắt ông và giam ông ở Đảo Bát-mô. Ông đã ra ở ngoài đó trên Đảo Bát-mô vì cơ Lời của Đức Chúa Trời. Polycarp đã giúp ông dịch nó.

134 Ngày nọ, tôi đã đọc, lá thư mà chính Ma-ri đã viết cho Polycarp. Và quả trách...không quả trách ông. Nhưng khen ngợi ông vì là một người dũng cảm mà đã có thể giảng dạy và tin nhận sự giảng dạy của Chúa Jêsus Christ, của Đấng mà bà đã sinh ra,

từ Đức Chúa Trời. Những ghi chú riêng của Ma-ri cho thấy bà đã viết cho Polycarp.

135 Bạn biết đấy, Polycarp đã bị cho những con sư tử ăn. Không, ông đã bị thiêu sống. Thật—thật quá muộn để cho họ thả một con sư tử ra, và vì thế họ đã giật đổ một phòng tắm, một nhà tắm cũ kỹ ở đó, và đặt ông vào trong—trong—trong đấu trường và—và đốt cháy ông.

136 Và trên con đường của ông, đi xuống, ông bước đi với cái đầu gục xuống. Viên sĩ quan chỉ huy Rô-ma nói, “Ông là một cụ già, và rất được kính trọng. Tại sao ông không phản đối điều đó?”

137 Ông chỉ ngược mắt nhìn lên Trời. Và có một Tiếng nói từ đâu đó. Người ta không thể hiểu ở đâu. Phán, “Hỡi Polycarp, đừng sợ. Ta ở với người.” Ừ-m. Tại sao? Ông đang đứng với Lời đó.

138 Và khi họ bắt đầu chất những tấm ván trên người ông, để đốt, có âm nhạc trên Trời vọng xuống. Và—và các bài thánh ca từ Thiên thần nào đó ở nơi nào đó đang hát thánh ca. Ông đã nhìn không hề nháy mắt dù chỉ một lần tới kẻ nhạo báng.

139 Đó là những con người dũng cảm. Đó là những người có thể chịu đựng. Những người tử vì đạo ngã xuống qua các thời đại, ở đó, đã đau khổ khủng khiếp. Nhưng họ là gì? Họ đã ở dưới sự hà hơi, Thánh Linh của Đức Chúa Trời, quyền năng. Tôi...

140 Đừng quên điều này, thưa hội thánh. Và các anh em đồng lao, đang nghe băng ghi âm, tôi muốn anh em xem xét điều này. Làm thế nào con người có thể làm bất cứ điều gì khác ngoài ra quyền năng của Đức Chúa Trời mà đã giải thoát họ? Tôi sẽ đặt cái hộp này trên đây, để tượng trưng cho điều đó. Nếu Đức Chúa Trời ban một Thánh Linh nào đó ở giữa họ, đó là điều duy nhất họ có thể làm, là bởi chính Thánh Linh làm việc ở giữa họ. Bây giờ chúng tôi sẽ chứng minh cho anh em, bằng lịch sử Hội thánh, và bằng việc—việc mở những Ấn, và những quyền lực đã để mất; và hãy xem, chính xác, Hội thánh đã đáp ứng sự—sự xúc dầu, và họ không thể làm điều gì khác.

141 Bây giờ, trước tiên là sư tử đó mà đã gầm lên, là Lời thuần khiết, tinh sạch đó.

¹⁴² Thứ hai, ở tại Thi-a-ti-rơ, là con bò đực. Và Nó là một—một gánh nặng...một con Thú mang gánh nặng. Xin lỗi. Và Nó cũng là con Thú làm của lễ dâng. Và đó chẳng phải chính xác là Hội thánh nhỏ bé, tội nghiệp sao? La-mã đã sắp đặt ở đó, tới một ngàn năm của những thời kỳ tăm tối, và bất cứ điều gì mà không xưng nhận là thuộc về giáo hội La-mã là bị đặt vào sự chết ngay tức khắc. Và họ phải làm công việc cực nhọc, đi từ nơi này đến nơi khác.

¹⁴³ Các bạn hội viên hội Tam điểm, tôi sẽ kêu gọi sự chú ý của các bạn. Bạn nhớ dấu hiệu của thập tự giá không? Vậy thì các bạn—các bạn biết tôi đang nói về điều gì.

¹⁴⁴ Bây giờ để ý. Bây giờ, nếu anh em—nếu anh em để ý, điều đó đang gói ghém và bảo tồn Kinh Thánh đó. Hiểu không? Và họ phải làm công việc nặng nhọc giữa những người khác. Anh em đấy, con bò đực. Và khi nó đến lúc...Chúng ta đã đọc điều đó tối hôm qua. Đấy, khi kẻ đó đi ra, và của lễ dâng đến, và họ phải đi.

Ngài phán, “Còn rượu và Dầu các người chớ đựng đến.”

¹⁴⁵ Họ đã làm gì? Họ sẵn lòng bước đến và chết. Họ đã không quan tâm, bởi vì Thánh Linh của Hội thánh trong ngày đó là của lễ, làm công việc cực nhọc. Và họ đã bước đến thật sự thoải mái như họ có thể bước đi, được xúc dầu bằng Thánh Linh thật của Đức Chúa Trời của thời đại đó, và đã chết như những anh hùng, làm vật hi sinh; hàng ngàn lần ngàn, sáu mươi tám triệu người trong số họ đã được báo cáo.

¹⁴⁶ Bò đực, của lễ hi sinh! Ô, chao ôi! Anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tốt. Tốt lắm. Bây giờ, của lễ hi sinh, nó chỉ có thể làm công việc nặng nhọc trong thời đại ấy, để chiến đấu chống lại địch thủ to lớn cho một ngàn năm đó.

¹⁴⁷ Bây giờ, con thú thứ ba đi ra từ ma quỷ, là con ngựa đen này. Hiểu không?

¹⁴⁸ Bây giờ, con Thú thứ ba đi ra, một quyền lực từ Đức Chúa Trời, chiến đấu chống lại nó, chiến đấu chống lại những quyền lực của con ngựa đen; là một người, xảo quyệt, tinh ranh, có sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Anh em biết đấy, một người tinh ranh, hơn bất kỳ con thú nào. Hiểu không? Người đó tinh ranh

hơn, bởi vì người đó, chủ yếu là có thể mưu mẹo hơn nó. Người đó xảo quyệt, đánh đá. Hiểu không? Và hẳn...

149 Thời—thời kỳ, từ thời kỳ tối tăm, bây giờ đi ra từ thời kỳ tối tăm; bây giờ, từ phía bên kia thời đại này, khi đang ngồi cỡi trên con ngựa màu đen này, khi họ trả giá về những của lễ hi sinh của họ—của họ—của họ—của họ và mọi việc họ đã làm. Và tiền bạc chỉ là...Ồ, anh em biết nó như thế nào rồi.

150 Bây giờ, việc kế tiếp là đi ra, để chiến đấu chống lại điều đó, là con Thú mang mặt người; khôn ngoan, có học thức, sắc sảo, tốt đẹp, được xúc dầu bởi Linh của thời đại đó. Anh em để ý điều đó không? Bây giờ, ông đi chiến đấu với nó, với sự sắc sảo của sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời ở với ông. Đó là thời đại cải chánh, Martin Luther, John Wesley, và vân vân. Đấy, đó là sự cải chánh. Zwingli, và, ồ, tất cả những ai, Knox, Calvin, và tất cả những ai, đấy, đã đi ra. Đó là một sự khôn khéo. Bây giờ, anh em hãy xem, chính xác từ thời đại tối tăm, từ phong trào cải chánh, đây là một phương diện, hãy xem, nó là sự khôn ngoan của con người.

151 Giá như các bạn hạ những cửa sổ xuống chỉ một chút thôi! Tôi tin nhiều người sẽ nhận được một chút ấm áp, vâng, có lẽ, ở trong đó. Nếu các bạn kéo những cửa sổ xuống chỉ một chút! Bởi vì, tôi biết, nếu tôi đứng đây giăng, trời bắt đầu nóng, tôi biết chắc chắn các bạn, ở ngoài đó.

152 Ồ, để ý, đó là sự khôn ngoan của con người. Bây giờ, anh em hiểu không?

153 Con thú thứ ba đó mà Sa-tan sai ra, hẳn cũng trở nên sắc sảo. Hãy xem, “Một đấu lúa mì bán một xu. Ba đấu mạch nha bán một xu.” Hiểu không? Ồ, chao ôi! Hiểu không? Một sự kế hoạch làm tiền, sự khôn khéo, để có được vàng của thế giới, và sự thịnh vượng của thế giới, được mang vào nó. Điều đó chính xác thi thành. Đó là những gì bắt đầu đòi trả tiền cho những lời cầu nguyện. Và cho...Đã làm một nơi gọi là ngục luyện tội, và cầu nguyện cho tổ tiên họ. Và, ồ, bạn phải quyết chí lập kỳ công và mọi thứ, bằng tài sản của mình. Giáo hội, và là nhà nước, là giống nhau, và giáo hội đã cai quản tài sản của bạn.

¹⁵⁴ Và anh em không thấy, một số nhà truyền bá phúc âm này, ngày nay, vẫn có sự xúc dầu giống vậy trên họ chẳng? Làm cho những người già từ chối lương hưu của họ, và chuyển nhượng bằng chứng thư nhà cửa của họ cho những người nào đó. Tại sao, thưa anh em, tôi—tôi không muốn tiếp tục về điều đó, đấy. Nhưng bây giờ tôi sẽ ở lại ngay với điều này; tôi nhìn lại để thấy tôi đang đi đâu. Bây giờ để ý, những người đàn ông họ, điều đó tùy thuộc họ. Điều đó tùy thuộc họ. Điều đó—điều đó—điều đó chẳng có liên quan gì với tôi. Tôi chỉ có trách nhiệm về Điều này ở đây.

¹⁵⁵ Bây giờ để ý, con—con Thú đến để chiến đấu chống lại nó, bây giờ, là con người. Và tất cả chúng ta biết rằng con Thú này, là người đàn ông, quyền lực của người đàn ông này, ở trong học thức của mình, đã nhận biết rằng miếng bánh thánh mà Martin Luther có trong tay mình, khi ông leo lên những bậc thang kia...

¹⁵⁶ Họ nói, “*Đây là Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Đây là thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ.*”

¹⁵⁷ Và Luther đã ném nó xuống, và nói, “Nó là bánh và rượu. Nó không phải là thân thể của Đấng Christ; bởi vì, nó đã được dâng bốc lên, và đặt ngời bên hữu của Đức Chúa Trời, làm sự cầu thay.” Đấy, sự khôn ngoan; đấy, con người.

¹⁵⁸ Và khi John Wesley đến tiếp theo, sau đó Zwingli đã bước vào, và Calvin.

¹⁵⁹ Và họ đem hội thánh đến một nơi, an toàn, cho đến lúc họ không muốn những sự phục hưng nữa. “Hãy để mọi thứ ở nguyên tình trạng của nó.” Chỉ thế thôi. Và người ta cứ sống thế nào cũng được. Giáo hội Lutheran thì quá lệch lạc, và giáo hội Anh giáo! Ô, chao ôi! Cả nước trở nên lũng đoạn, giống như nó có hiện giờ. Các giáo hội đã làm sai trật. Khi Vua Henry thứ—thứ Tám, nắm chính quyền ở nước Anh, và sau khi Mary đẫm máu, và tất cả những điều này đã xảy ra. Và, rồi, giáo hội quá đầy dẫy sự bạo loạn và thối nát. Nhiều người tuyên bố là theo đạo Cơ đốc, mà sống với bốn hay năm vợ, hoặc làm bất cứ điều gì họ muốn làm, và dan díu, và ô ố.

¹⁶⁰ John Wesley, nghiên cứu Kinh Thánh, và chăm xem Nó, nó đã khải thị cho ông rằng Huyết của Chúa Jêsus Christ thánh hóa tín đồ. Và bạn...không nên...Thế thì ông đã làm gì? Ông đi ra với sự cải chánh khác. Ông đã cứu thế giới trong những thời của mình, giống như Luther đã làm. Hiểu không? Đó là gì? Con người đó, là quyền lực con Thú, đi ra.

¹⁶¹ Ban cho con người sự khôn ngoan, về sự hiểu biết, rằng việc đó sai. “Đó không phải là Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Đó không phải là thân—thân thể của Đức Chúa Jêsus Christ. Điều đó tượng trưng cho thân thể.” Hiểu không?

¹⁶² Điều đó vẫn còn là một sự âm ỉ lớn giữa Công giáo và Tin Lành giờ đây. Đó là điều duy nhất họ không thể đồng ý với nhau ngay lúc này. Mọi thứ khác, họ có thể đồng ý với nhau, ngoài điều đó; những người này gặp nhau trong những hội đồng của họ. Bây giờ để ý. Nhưng, điều này, nhưng họ—họ không thể đồng ý với nhau về điều đó. [Anh Branham gõ trên bục ba lần—Bt.] Hiểu không?

¹⁶³ Một bên nói, “Là Huyết, và,” nói, “nó là Huyết theo nghĩa đen; rằng linh mục có quyền biến đổi bánh này thành thân thể của Đấng Christ theo nghĩa đen.” Đó là những gì tử đưng bánh thánh nhỏ bé này có, ở trong—ở trong giáo hội, anh em biết. Đó là lý do tại sao họ làm dấu và bất cứ lời chào của người ngoại nào đi ngang qua họ, anh em biết, và họ tự cúi đầu, và nghiêng mũ, và vãn vãn. Điều đó không dẫn đến việc gây dựng; nó hướng về miếng bánh thánh mà ở trong—trong cái tử đưng bánh. Và để ý Sa-tan đã dùng điều đó lôi kéo thật khôn khéo làm sao!

¹⁶⁴ Nhưng, hãy xem, vào lúc đó, dựa trên sự hiện hữu của con người, đấy, Đức Chúa Trời đặt một Linh khôn ngoan trên con người, để hiểu rằng điều đó sai lầm. Bây giờ, đó là để chiến đấu với con thú thứ ba, mà đã làm cho giáo hội rất thối nát, mà kẻ ấy đang cỡi ngựa, mà nó thì kinh khủng. Những nhà cải chánh, họ đã làm gì lúc đó, họ ở trong thời đại của những nhà cải chánh không? Họ đã mang Hội thánh, từ những nghi lễ thờ hình tượng của người ngoại giáo, trở lại với Đức Chúa Trời. Hiểu không? Đó là những gì con Thú đi ra, để chống lại sự xảo quyệt đó của người ấy, người cỡi ngựa, làm điều đó.

¹⁶⁵ Bây giờ, nhưng, bây giờ hãy đọc câu 3 và...hay, Khải huyền 3:2, chỉ một chút. Bây giờ, tôi đã đánh dấu ở đây vì lý do nào đó. Bây giờ điều này là, đến trong lúc này, thời đại Lutheran, trong thời đại của những nhà cải chánh, của Khải huyền 3:2.

¹⁶⁶ Những gì họ đã làm, họ đã tổ chức. Ngay khi Luther khởi đầu có giáo hội của riêng mình, họ đã tổ chức nó. Được rồi, giống như Wesley đã làm. Giống như Ngũ Tuần đã làm, chính xác, tổ chức nó. Và họ làm gì? Họ áp dụng cùng một hệ thống mà họ đã bước ra. Hiểu không?

¹⁶⁷ Bây giờ hãy xem điều này, Khải huyền, nói với hội thánh Sạt-đe này. “Gởi cho thiên sứ của hội thánh,” là câu thứ 1, dĩ nhiên. Hiểu không? Tốt lắm.

Hãy tỉnh thức, và làm cho vững những sự còn lại,

¹⁶⁸ Đó là, “Chính Lời mà các người đã được dạy dỗ,” đấy, “những sự còn lại.”

...là sự hầu chết...

¹⁶⁹ Hẳn ở ngay lúc đó sẵn sàng bắt đầu trở lại bước vào một tổ chức thật giống giáo hội Công giáo mà họ đã bước ra. Hiểu không?

...vì Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời.

¹⁷⁰ Anh em thế đấy. Ở đó là...Ở đó nó đi, trở lại ngay lần nữa. Bạn chẳng thấy tại sao hệ thống tổ chức thì sai lầm sao? Ai đã bắt đầu nó? Có phải Đức Chúa Trời không? Có phải các sứ đồ không? Giáo hội Công giáo La-mã đã làm thế. Bây giờ cứ để bắt cứ nhà lịch sử nào nói khác đi. Nó không có ở đó. Họ nói, họ nói họ là giáo hội mẹ, và họ là thế. Nhưng họ tổ chức sự việc, và đặt một hệ thống, có một người đứng đầu nó. Chúng ta không lấy một người, giống như họ đã làm; chúng ta lấy cả một hội đồng của những người, sắp xếp họ với nhau, và rồi các bạn thật sự làm cho hỗn loạn. Đúng thế. Làm sao một hội đồng có thể vậy, dù sao đi nữa?

¹⁷¹ Nó thật giống như, chúng ta nghĩ dân chủ thì đúng đắn. Tôi, cũng tin là vậy, nhưng nó sẽ không bao giờ hoạt động đúng. Nó không thể. Với một đám Ricky ở chung quanh đây điều khiển

nó, làm thế nào bạn sẽ khiến nó trở nên tốt? Bạn không thể. Để ý, vấn đề thật là một ông vua tin kính.

172 Để ý con Thú, con Thú thứ ba, bây giờ, là một con người khôn khéo. Và người đó tượng trưng cho những nhà cải chánh mà đã đi ra.

173 Từ người ngoại thờ hình tượng, về việc nói, nói rằng, “*Đây là bánh.*” [Anh Branham vỗ tay với nhau bốn lần—Bt.] “*Đây là rượu.*” [Anh Branham vỗ tay với nhau hai lần.] Đây, anti-christ vẫn có một số điều tượng trưng cho Cơ-đốc giáo. Hẳn phải có, bởi vì hẳn “chống lại,” anh em thấy. Và rồi, nếu hẳn phải chống lại điều gì đó...

174 Bây giờ, nếu nó tiến đến, nói, “Ồ, ta là một đức Phật.”Ồ, điều đó chẳng có gì cả. Hết thấy họ làm thế. Điều đó chỉ là người ngoại giáo, mới bắt đầu với điều đó.

175 Nhưng anti-christ thì xảo quyệt. Nó có tất cả những thứ mà tượng trưng cho Cơ-đốc giáo ở đó. Chỉ có, điều đó để làm nổi bật lên phía khác, phía chống lại Giáo lý ban đầu của Nó. Đây, đó là những gì làm cho hẳn là anti-christ. Hiểu không?

176 Vì thế, những nhà cải chánh, khi con Thú đi ra trong hình dạng của một—của một người, để chiến đấu chống lại điều đó!

177 Bây giờ, đừng quên điều này, thưa cử tọa! Đừng quên điều đó! [Anh Branham gõ trên bục giảng bốn lần—Bt.] Hiểu không? Hãy nhớ Nó, suốt đời anh chị em! Hiểu không? Những con Thú này là đúng. Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hiểu không?

Để ý, sự sùng bái thần tượng đã mang đến...

178 Con Thú mang mặt người đi tới với quyền năng của Đức Chúa Trời, bằng sự khôn ngoan mà Đức Chúa Trời ban cho người, và mang Hội thánh từ sùng bái thần tượng, trở lại với Đức Chúa Trời. Nhưng trong...

179 Chúng ta thấy, trong cùng thời đại hội thánh đó, khi người ta bắt đầu lập giáo phái, để làm điều giống như họ đã làm lúc ban đầu, mà La-mã đã làm, bây giờ nó sẽ làm các con gái đến với giáo hội đó. Và nó nói gì?

180 Phán, “Bây giờ các người thì...Ta không thấy công việc của người là trọn vẹn. Vậy thì các người hãy làm cho vững sức lực ít

ôi còn lại đó của người.” Bây giờ hãy nghe lại Ngài cảnh cáo họ, trong Khải huyền lần nữa, 3:3. Chúng ta hãy lấy...Được rồi, tôi tin rằng tôi đã tìm được câu đó, cách đây chỉ một vài phút.

Hãy nhớ lại từ cách mà người đã nhận và nghe đạo thế nào, thì giữ lấy, và ăn năn đi.

181 Chỉ, nói cách khác, “Hãy nhớ rằng người đã ra khỏi sự hư nát như thế.” Hiểu không? Và hãy nhìn ở đây.

...Nếu người sẽ chẳng tỉnh thức, Ta sẽ đến với người như kẻ trộm, (ừ-m), và người sẽ biết...và người sẽ không biết giờ nào Ta đến bắt người thành linh.

182 Ở câu dưới, Ngài sẽ cất chơn đèn đi, đấy. Vì thế, chính là điều đó. Nó là gì? Ngọn Đèn của Hội thánh.

183 Và giáo hội đi ngay vào cùng một hệ thống tổ chức giống như vậy của sự tối tăm ngoại giáo mà nó đã bước ra, và nó tồn tại cho đến ngày nay, với những người có lòng chân thật nghĩ rằng đó là Lễ thật, thật giống như đạo Công giáo. Và những người Tin Lành cười người Công giáo; trong khi, đó chỉ là kẻ tám lạng, người nửa cân, nói một cách chính xác, theo như Lời. Sự khôn ngoan của con người!

184 Bây giờ để ý.Ồ, tôi thích Điều này biết bao! Hãy nghe bấy giờ Ngài cảnh cáo họ. Bây giờ, bây giờ chúng ta...Anh em có hoàn toàn đồng ý, mỗi người trong anh em? Bây giờ, nếu anh em không đồng ý, hãy viết câu hỏi cho tôi. Mà, những con Thú kia được nhận dạng chính xác trong mỗi giai đoạn, như Kinh Thánh đã chứng nhận chúng ở đây. Điều đó đúng như những gì họ đã làm. Lịch sử chỉ ra những gì họ đã làm. Chúng ta nhìn thẳng vào đây và thấy những gì họ đã làm.

185 Ở đây, những con Thú, tôi—tôi—tôi không hề biết điều đó. Tôi vừa ngồi ở đó. Tôi có thể thấy rõ ràng nó đang di chuyển lên ở đó, thật giống như anh em đang nhìn tôi. Hiểu không? Và nó phải là đúng, bởi vì nó đúng ở đây với Kinh Thánh. Vậy nên làm sao anh em sẽ làm điều gì khác ngoài việc nói nó đúng? Để ý.

186 Bây giờ, con Thú thứ tư, được gọi ra để chiến đấu chống lại anti-christ là con Thú cuối cùng. Anh chị em sẵn sàng chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Con Thú cuối cùng đi ra, là một chim

ưng, hay là quyền lực cuối cùng để chiến đấu chống lại anti-christ kẻ mà chống lại sự Dạy dỗ của Đức Chúa Trời, anti-christ. Hiểu không? Con Thú sống thứ tư là một chim ưng. Bây giờ, anh em vừa học các thời đại, học lời Kinh Thánh. Là chim ưng! Và trong Kinh Thánh, thời đại cuối cùng là thời đại chim ưng. Và Đức Chúa Trời ví sánh chim ưng với các tiên tri của Ngài. Hiểu không? Nó...Bây giờ để ý. Thời đại cuối cùng, thời đại chim ưng, một—một người bày tỏ về Lời chân thật. Hiểu không?

¹⁸⁷ Trước khi Đức Chúa Trời đi đến hành động, như Ngài đã làm trong thời của Nô-ê, Ngài đã gửi đến một chim ưng. Khi Ngài mang dân Y-sơ-ra-ên đi, và quân đội của vua Pha-ra-ôn sẵn sàng đuổi theo, Ngài đã sai đến một chim ưng. Mỗi lần, Ngài sai đến một chim ưng vào lúc cuối cùng, kết thúc của nó.

¹⁸⁸ Và ở đây Ngài lại sai đến một chim ưng, lần nữa. Điều đó hoàn toàn chính xác với Lời. Vì vậy làm sao anh em có thể làm một điều gì khác? Sai đến một chim ưng, (tại sao?) một người bày tỏ về Lẽ thật mà đã ngã xuống qua suốt mọi thời đại.

¹⁸⁹ Vậy làm sao trong thế giới có thể con—con bò đực, hay là—hay là con người, hoặc bất cứ cái gì con Thú đang cỡi, làm thế nào nó có thể được bày tỏ cho tới khi chim ưng đã đến? Chúng đã có chỗ của chúng; chúng là những con Thú tin kính, được sai đến, giống y như bất cứ ai khác đã có.

¹⁹⁰ Sự tử, đó là căn nguyên. Đó là nơi mà anti-christ đi đến trong—trong cuộc chiến.

¹⁹¹ Rồi nó dấy lên quyền lực khác; Ngài đã sai đến quyền lực khác để đương đầu với nó.

¹⁹² Rồi nó dấy lên quyền lực khác; Ngài đã sai đến quyền lực khác đến đương đầu với nó.

¹⁹³ Và rồi ở quyền lực cuối cùng, Ngài đã mang xuống chim ưng, “Để khôi phục con cái trở lại với Đức tin ban đầu, của các tổ phụ của họ.” Thời đại chim ưng! Thế thì, anh em để ý, không còn những con Thú nữa. Tất cả chỉ có thể thôi. Đó là sự chấm dứt. Bây giờ, nếu anh em muốn lấy bây giờ Khải huyền 10:1, 7. Tôi đang tham khảo nó. Nên nhớ, trong thời đại của sứ giả cuối

cùng, đấy, điều gì đã xảy ra? “Tất cả những sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được tỏ ra.” Chim ưng! A-men!

¹⁹⁴ Bây giờ anh em thấy bốn con thú mà được cỡi. Điều đó hoàn toàn đúng. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và bây giờ ở đây là mỗi thời đại, hay là mỗi quyền lực mà đã được cưỡi đi đằng sau nó. Và có lời Kinh Thánh chỉ ra những gì kẻ thù là người cưỡi ngựa đã làm. Điều đó đã được bày tỏ trong những Ấn này. Và nó cũng được bày tỏ bây giờ rằng mỗi con Thú, quyền lực mà Đức Chúa Trời sai xuống, để chiến đấu chống lại nó, đụng vào một cách chính xác từng điểm nhỏ, đến với thời đại của chim ưng. Bây giờ, nếu đây là thì giờ cuối cùng, sẽ có một chim ưng đến, đúng, và với điều đó. Bây giờ, nên nhớ.

¹⁹⁵ Bây giờ, trong những ngày mà sư tử đã đến, là Lời nguyên thủy, khoảng một trăm người trong số họ đã lắng nghe sư tử nói.

¹⁹⁶ Trong những ngày mà con—con bò đực đến, chỉ một lượng nhỏ xíu trong số họ lắng nghe sứ điệp bò đực.

¹⁹⁷ Trong những ngày mà con—con người ấy đến, người đó đã làm việc giữa nhiều người, anh em biết đấy, vì thế Người đó khôn ngoan. Người đã có một nhóm nhỏ lộ ra.

¹⁹⁸ Và họ đã làm gì? Sa-tan đã thấy điều đó, vì thế nó cứ sai họ trở lại ngay và kết hợp họ nhuần nhuyễn với nó.

¹⁹⁹ Và nên nhớ, khi chim ưng đến cuối cùng, nó sẽ là người thứ một trăm của một phần trăm mà sẽ lắng nghe. Đó là một thời đại chim ưng. Nên nhớ, đó là tất cả những người cỡi ngựa khác này... Và rồi thậm chí Chúa Jêsus đã báo trước, “Nếu Ngài đã không vội sự Đến của Ngài, sẽ không có một xác thịt nào, được cứu cho Sự Cất lên, gì hết.”...?...Đó là lời Kinh Thánh phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em thấy chúng ta ở đâu vào lúc đó, phải không, thưa anh chị em? [“A-men.”] Thấy chúng ta ở đâu không?

²⁰⁰ Đức Chúa Trời ôi, con quá vui mừng, tôi—tôi—tôi không biết làm gì! Đây thật sự không phải tôi đang đứng ở đây để—để nói chuyện. Tôi cũng, ở đây. Tôi, tôi đang ở giữa anh chị em. Đấy, tôi, Chính tôi. Tôi có gia đình. Và tôi có các anh em và các chị em mà tôi yêu thương. Và Đức Chúa Trời của Thiên đàng, đủ nhân từ để

giáng xuống và—và bày tỏ điều đó, bằng của chính Ngài, bằng những khả tượng mà đã được minh chứng trong ba mươi năm, là Lẽ thật. Chúng ta ở đây. Chúng ta...Chúng ta đã đến. Chỉ thế thôi. Nghiên cứu khoa học đã chứng minh Nó. Sự xác minh của Lời đã chứng minh Nó. Và chúng ta ở đây! Và sự Khải thị này đến từ Đức Chúa Trời, và Nó là Sự thật!

201 Anh chị em đã nắm bắt được điều gì chứ? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Tôi thật sự ngạc nhiên nếu anh chị em đã hiểu. Hiểu không? Vâng, thưa quý vị. Tôi có thể không phải nói với anh chị em, cho tới Chúa nhật. Để ý. Để ý. Thật tuyệt vời! Bây giờ, bây giờ, bây giờ chú ý.

202 Và sau đó theo thời—thời gian mà Đức Chúa Trời đã giải cứu thế giới tiền đại hồng thủy, Ngài đã sai xuống chim ưng.

Và thì giờ Ngài đã giải cứu Y-sơ-ra-ên, Ngài đã sai xuống một chim ưng.

203 Anh chị em có tin rằng lúc đó, ngay cả Giảng, ở trên Đảo Bát-mô, Sứ điệp này quá tuyệt vời đến nỗi Người không thể tin Nó có Thiên sứ ở cùng không? Anh chị em biết, một thiên sứ là một sứ giả. Nhưng anh chị em có biết một sứ giả là một đấng tiên tri không? Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Chúng ta hãy chứng minh điều đó. Khải huyền 22, chúng ta hãy xem nó có phải là chim ưng không. Đúng thế. Đấy, người đó là một...Chắc chắn, người là một thiên sứ, người là một sứ giả, nhưng đó là một đấng tiên tri mà đã bày tỏ toàn bộ Sách Khải huyền này với ông.

204 Khải huyền, chương 22 và câu thứ 19, tôi tin điều đó đúng nếu như tôi đã viết nó xuống đây...22:19, tôi có thể sai. Không. [Người nào đó nói, “Đó là 22:9, có lẽ vậy.”—Bt.] 22:9, đó là chính nó. Tôi đã nhìn vào 22:9. Đúng thế. Ồ, vâng, ở đây.

Rồi người phán cùng tôi rằng, Chớ làm vậy: vì Ta thuộc về những bạn tôi tớ của người, và của các anh em người là các đấng tiên tri,...

205 Hãy xem Giảng đã thấy gì ở đây.

...Chính tôi là Giảng đã thấy, và nghe chúng.

206 Bây giờ ông đang kết thúc. Đây là chương cuối cùng.

...Và khi tôi...đã nghe và thấy, tôi sắp mình xuống thờ phượng trước chơn thiên sứ đó mà đã tỏ những điều này, mà đã tỏ những điều này cho tôi.

207 Và, “người,” rồi, “thiên sứ ấy,” đấy.

Rồi người phán cùng tôi rằng, Người chớ làm vậy!...

208 Không đúng khi thờ phượng vị tiên tri, hay là bất kỳ một sứ giả nào, đấy. Điều đó chỉ dành cho Đức Chúa Trời mà thôi.

Rồi người phán cùng tôi rằng: Người chớ làm vậy! Vì ta là bạn tôi tớ của người, và của anh em người là các đấng tiên tri, và của những kẻ mà giữ các lời trong sách này: Hãy thờ phượng Đức Chúa Trời.

209 Hiểu không? Vậy thì, Sách ấy rất quan trọng, đến nỗi, Nó là Lời của Đức Chúa Trời. Nào hãy xem. Và khi Lời của Đức Chúa Trời được mang ra, Nó phải được các vị tiên tri mang đi, bởi vì đó là người mà Lời của Đức Chúa Trời đến với.

210 Tôi đang mong chờ có một câu hỏi nào về vấn đề đó, trong—trong cái hộp này ở đây. Tôi nghĩ tôi vừa đập vào chúng với điều đó, một chút xíu thôi, anh em biết đấy. Tôi vừa cảm thấy có một câu hỏi trong đó như thế, chỉ thế thôi. Tôi—tôi vừa nghĩ tôi sẽ đến với câu hỏi đó, anh em thấy. Hiểu không?

211 Mọi Lời của Đức Chúa Trời được mang ra. Kinh Thánh không thay đổi hệ thống của nó, chút nào, đấy. Nó không hề thay đổi. Nó phải đến với người thấy trước mà chúng ta đang mong chờ đến, bây giờ để ý, Khải huyền 10:1, 7.

212 Bây giờ chúng ta hãy đọc lại câu thứ—thứ 9 lần nữa. Bây giờ chúng ta đến...chúng ta...Bây giờ, trước khi chúng ta đến với câu đó, tôi muốn hỏi anh em đôi điều.

213 Anh em có thấy, một cách hoàn hảo, trước khi chúng ta rời những Ấn này không? Bây giờ nên nhớ, không có những quyền lực khác nữa đi ra sau chim ưng đó, đấy, không còn nữa. Mỗi lần anti-christ sai đi một điều gì đó, Đức Chúa Trời sai đến một quyền lực. Anti-christ sai đến quyền lực khác; Đức Chúa Trời sai đến một điều gì đó để chiến đấu chống lại nó. Rồi nó sai đến quyền lực khác; Đức Chúa Trời đã sai đến điều gì đó để chiến

đầu chống lại nó. Hiểu không? Và rồi khi Ngài đưa xuống chim ưng, đó là Lời Ngài, trở lại như Nó đã có lúc ban đầu.

214 Bây giờ hãy xem. Chẳng phải đáng tiên tri mà chúng ta đang mong đợi đến, người nào đó được xúc dầu bằng—bằng Thánh Linh giống như Ê-li? Nó sẽ không phải là Ê-li, dĩ nhiên. Nhưng đó sẽ là một người, như thế, sẽ giáng xuống. Và chính chức vụ của người là sai đến, để phục hồi lại, với những người sa ngã này qua sự sai lạc giáo phái, trở lại với Đức tin ban đầu của các tổ phụ. Bây giờ, nếu điều đó không gắn chặt Kinh Thánh đó với nhau, tôi—tôi sẽ không biết làm điều gì. Tôi—tôi—tôi không thể nói về điều đó nữa, bởi vì chính là nó. Anh em vừa mới đến. Đó là Sự thật. Bỏ đi điều gì khỏi nơi đó, anh em bóp méo nó. Hiểu không? Vì thế, nó, nó thật sự phải là cách đó.

215 Bây giờ để ý, nào, trong câu 9, “Những linh hồn ở dưới bàn thờ.” Bây giờ, đây là chỗ tôi sẽ nhận một số bất đồng ý kiến thực sự. Nhưng cứ xem chỉ một phút thôi. Và cứ...Hiểu không? Tôi cũng nghĩ thế, nhưng nó đã không đến theo cách đó. Chúng ta có...Tôi luôn luôn nghĩ rằng những linh hồn này ở dưới bàn thờ này là những người—người—người tử vì đạo của Hội thánh ban đầu. Và tôi tin chắc rằng Tiến sĩ Uriah Smith, và mỗi người trong họ, nói điều đó. Hiểu không? Nhưng, tôi đã nghĩ vậy, chính tôi. Nhưng khi Đức Thánh Linh đã chỉ ra khả tượng với điều đó, thì nó không phải; nó không phải là những linh hồn ấy.

Vậy thì, vậy thì các bạn nói, “Ồ, vậy thì, tôi không biết về điều đó.”

216 Thôi được, bây giờ, chỉ một phút thôi, chúng ta sẽ tìm thấy. Nhìn xem. Những linh hồn này không phải là những linh hồn của—của Hội thánh Nàng Dâu, chút nào cả. Chúng ta nghĩ đó là Hội thánh Nàng Dâu đang chờ đợi ở đó, những linh hồn dưới bàn thờ, anh em thấy, đang khóc, “Cho đến chừng nào, lạy Chúa, cho đến chừng nào?” Xin để tôi đọc lại điều đó bây giờ, để chúng ta hiểu điều đó đúng đắn.

Và khi Ngài mở ấn thứ năm, tôi thấy dưới bàn thờ có những linh hồn của kẻ đã chịu giết vì đạo của Đức Chúa Trời, và vì lời chứng mà họ đã giữ:

217 Đấy, “Lời của Đức Chúa Trời, và vì lời chúng mà họ đã giữ.” Bây giờ, đừng—đừng rời khỏi chỗ đó. Chỉ một phút thôi, đấy.

Và họ đều kêu lớn...Cho đến chừng nào,...Lạy Chúa, cho đến chừng nào?... (hiểu không?)...là Đấng thánh và chơn thật, Ngài trì hoãn...xét đoán và chẳng vì huyết chúng tôi mà báo thù những kẻ ở trên đất cho đến chừng nào?

Và có kẻ bèn cho họ mỗi người trong họ một cái áo dài trắng; và có lời phán với họ, rằng họ phải ở yên ít lâu nữa, cho đến khi số người cùng làm việc và—và...anh em mình, sẽ phải bị giết như họ vậy, sẽ được đủ.

218 Bây giờ, vì họ, vào lúc này, nếu anh em để ý, Ấn thứ Năm này đang được mở ra, đấy, Hội thánh không đã đi rồi. Đó thật sự không thể là, những linh hồn dưới—dưới Hội thánh ban đầu.

219 Bây giờ, nào, xin vui lòng, nếu bạn đã từng quan tâm đến điều này bây giờ, bởi vì cuộc tranh luận lớn—...cuộc tranh luận, vì thế tôi muốn bạn lắng nghe thật kỹ lúc này. Và các bạn nên có giấy, và các thứ để viết. Bây giờ, tôi muốn các bạn để ý.

220 Bây giờ, đây không thể là những linh hồn của những người tử vì đạo. Bởi vì, những—những linh hồn của những—những người công binh, đã tử vì đạo, và những người công nghĩa, Hội thánh, Nàng Dâu, đã được cất lên, vì thế họ hẳn sẽ không ở dưới bàn thờ. Họ sẽ ở trong Vinh hiển, với Nàng Dâu. Bây giờ hãy theo dõi. Vì, họ đã đi trong sự Cất lên, trong chương thứ 4 của Khải huyền. Họ đã được cất lên.

221 Bây giờ, thế thì, những linh hồn này là ai? Đó là việc kế tiếp. Thế thì, họ là ai, nếu họ không phải là những người tử vì đạo của Hội thánh đầu tiên? Đây là dân Y-sơ-ra-ên đã được cứu như một dân tộc, hết thảy họ được định trước. Đó là dân Y-sơ-ra-ên. Đó là dân Y-sơ-ra-ên, chính nó.

222 Anh em nói, “Ồ, chờ một chút.” Anh em nói, “Họ không thể.”Ồ, vâng, họ thì được cứu.

223 Chúng ta hãy dừng lại, ở đây, chỉ một chút thôi. Tôi đã có bốn hay năm câu Kinh Thánh. Tôi sẽ lấy ra một. Chúng ta hãy giữ ra Rô-ma, chỉ một phút thôi, và tìm thấy xem họ là ai. Chúng ta hãy mở ra Sách Rô-ma, và lật tới chương thứ—thứ 11 của Rô-

ma, và chúng ta sẽ tìm thấy. Chỉ...Chúng ta hãy chỉ đọc câu đó, và rồi chính chúng ta sẽ có được điều đó. Rô-ma, chương thứ 11, câu thứ 25 và 26. Bây giờ hãy lắng nghe Phao-lô nói ở đây.

224 Và Phao-lô đã nói, “Nếu bất cứ người nào khác, ngay cả một Thiên sứ, rao truyền một tin lành nào khác,” (điều gì?) “người ấy đã bị nguyên rủa.” Hãy xem.

Hỡi anh em, vì tôi không muốn anh em chẳng biết sự mầu nhiệm này (ừ!), e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng (thế đấy); ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự mù lòa, cho đến chừng nào, số dân Ngoại nhập vào được đầy đủ.

225 Nàng Dâu dân Ngoại cuối cùng được mang vào, vì Nàng Dâu, sự đui mù đến với dân Y-sơ-ra-ên vì mục đích đó.

Và vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu: như có chép rằng, Sẽ có Đấng Giải Cứu đến từ Si-ôn, và sẽ cất sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp:

226 Đúng! Vậy thì, họ là dân Y-sơ-ra-ên, mà ở dưới bàn thờ này. Hãy xem. Y-sơ-ra-ên bị làm cho mù vì chính mục đích để chúng ta được cứu. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì, ai đã làm họ mù? Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã làm mù con cái của Chính Ngài.

227 Không lạ gì, Chúa Jê-sus, chịu đựng trên thập tự giá đó, và họ người Do Thái họ gào thét đòi Huyết của Ngài! Đó là những đứa con của Chính Ngài. Và Ngài là lời Kinh Thánh. Ngài đã là, Chính Ngài, Lời. Và ở đây, Ngài biết rằng dân tộc này sẽ không vui lòng chấp nhận Ngài! Và đó là lý do Ngài đã làm cho họ mù, để họ sẽ không nhận ra Ngài. Ngài đến thế gian trong cách khiêm nhường như thế, và làm mù mắt họ với điều đó, để họ sẽ không tin nhận nó. Hiểu không? Kinh Thánh đã nói họ sẽ làm điều đó. Và Ngài đã làm cho họ mù. Đã bị mù! Chúa Jê-sus đã thương hại họ, thậm chí quá nhiều, như Ngài đã phán, “Lạy Cha, xin tha cho họ. Họ không biết mình đang làm điều gì.” Hiểu không? Họ đã bị mù. Phao-lô đã nói họ đã bị mù vì một nguyên do, vì chúng ta.

228 Để ý. Bây giờ, tôi muốn anh chị em theo dõi điều này thật kỹ. “Họ được ban cho những áo dài trắng.” Họ đã không có chúng.

Họ được ban cho những áo dài, những áo dài trắng, mỗi một người trong số họ. Bây giờ, bây giờ các thánh đồ có, đã có một cái áo rồi; họ có được nó ở đây. Nhưng, tại đó, “Họ đã được ban cho những áo dài trắng.” Và các thánh đồ đã có áo rồi, và tiếp tục. Hiểu không? Hiểu không? Họ đã—đã không có...

229 Họ, đấy, họ đã không có một cơ hội, bởi vì Đức Chúa Trời, Cha của chính họ đã làm họ bị mù; vì vậy để ân điển của Đức Chúa Trời có thể được làm trọn, để Nàng Dâu có thể được cất lên từ các dân Ngoại. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

230 Xin để cho—để cho tôi chỉ ra cho anh chị em thấy một hình bóng đẹp đẽ ở đây trong Giô-sép; Giô-sép, một con người Thiên liêng, chim ưng. Ông được sanh ra ở giữa các anh em mình, thật giống như Hội thánh thật ở giữa những giáo hội khác. Và ông có thể thông giải những giấc mơ và thấy những khả tượng. Còn những người anh em đã ghét ông. Cha ông thì yêu thương ông.

231 Để ý, rồi, ông bị trục xuất, đuổi ra bởi anh em mình, không phải bởi cha mình. Bị đuổi ngoài, bởi anh em mình, và bị bán với giá gần như ba mươi miếng bạc. Bị ném vào trong một hố, và bị coi như đã chết.

232 Được đem lên, và đặt ngồi bên phải của vua Pha-ra-ôn. Và bởi vì ông bị anh em mình trục xuất, đấy, ông được ban cho một nàng dâu dân Ngoại, không phải của dân sự ông. Qua đó, ông đã sinh ra Ép-ra-im và Ma-na-se, mà được tính thêm vào cho Y-sơ-ra-ên.

233 Vì Y-sơ-ra-ên đã đặt tay chúc phước cho họ, đặt chéo tay, từ người trẻ nhất đến người lớn nhất, đặt chéo tay chúc phước từ người Do Thái, trở lại...hay là từ người Do Thái đến dân Ngoại. Hiểu không? Đặt chéo tay người, trên con trai trẻ hơn, là Hội thánh non trẻ hơn đến. “Giáo—giáo hội mẹ đã đại diện cho mặt trời; nó sinh ra đứa trẻ này.” Và để ý, để có được nó, Y-sơ-ra-ên đã đặt chéo tay của mình, làm hình bóng. Và Giô-sép...

Họ là con như nhau, những đứa con của một bà mẹ dân Ngoại.

234 Cô dâu của Y-sơ-ra-ên, trở lại ở đó, thích hợp sự đặt chéo tay, từ Chính thống xưa, qua đường lối Cơ-đốc, bởi Đức Thánh Linh

đã đặt chéo tay của Y-sơ-ra-ên. Ông nói, “Đức Chúa Trời đã đặt chéo tay của ta.” Ông không có liên quan gì với việc đó.

²³⁵ Để ý. Sau đó, Giô-sép, đã bị anh em của chính ông chối bỏ, chính dân tộc ông, đã lấy từ cô dâu Ngoại bang. Thật chính xác những gì Chúa Jê-sus đã làm; bị dân Do Thái chối bỏ, đã lấy một Nàng Dâu dân Ngoại.

²³⁶ Bây giờ chúng ta hãy đọc đôi điều ở đây. Tôi đã ghi xuống một câu Kinh Thánh, Công vụ 15. Và, ồ, đây là thật sự hầu như đúng những gì chúng ta được cho để dạy nó, dù sao đi nữa. Bây giờ, tôi tin rằng điều này đúng, đọc Công vụ 15:14. Được rồi. Tôi hi vọng điều này đúng bây giờ. Tốt lắm. “Si-mê-ôn có thuật cách mà Đức Chúa Trời...” Không, chúng ta hãy bắt đầu ở câu thứ 13.

Và sau khi họ đã giữ được sự hòa bình, Gia-cơ trả lời rằng,...

²³⁷ Bây giờ, anh em thấy, những gì đã xảy ra, họ đã đi đến với các dân Ngoại. Hiểu không? Và sự lộn xộn đã tiếp diễn, bởi vì họ là người Do Thái. Hiểu không?

Và sau khi họ đã giữ được sự hòa bình, Gia-cơ trả lời, rằng, Hỡi các anh em, hãy nghe tôi:

Si-mê-ôn (đó là Si-môn Phi-e-rơ) có thuật thế nào lần thứ nhất Đức Chúa Trời đã thăm viếng dân Ngoại, dựng từ đó lấy ra một dân cho Danh Ngài.

²³⁸ Ừ! Đấy, vợ của tôi tên là Broy. Khi tôi lấy nàng, nàng tên là Branham. Hiểu không?

²³⁹ Chúa Jê-sus đem Hội thánh của Ngài ra, hay là Nàng Dâu của Ngài, ra khỏi các dân Ngoại. Chính Kinh Thánh, đã xếp loại, Giô-sép thật giống như vậy.

²⁴⁰ Bây giờ để ý điều này, bây giờ, những linh hồn ở dưới bàn thờ. Ồ, những...đây, “Những linh hồn này,” đang được hiểu bây giờ, “mà ở dưới bàn thờ,” tại sao họ bị tử vì đạo bởi những người tội lỗi như Eichmann. Hiểu không? Họ đang nắm giữ đúng, hàng triệu người, đấy, nhưng họ vẫn là người Do Thái.

²⁴¹ Bây giờ, nên nhớ. Đó là gì? “Họ đã bị giết vì cơ Lời của Đức Chúa Trời,” không phải vì lời chứng về Đấng Christ. Anh em hiểu điều đó không?

242 Nhưng, nên nhớ, rồi Hội thánh đã đến, cũng vậy, những người tử vì đạo của Hội thánh, là vì Lời của Đức Chúa Trời và lời chứng của Chúa Jêsus Christ. Bao nhiêu người biết điều đó, ở đây tại...[Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đúng thế. Được rồi.

243 Bây giờ, nhưng những linh hồn này không có lời chứng về Chúa Jêsus Christ.

...vì Lời của Đức Chúa Trời, và vì lời chứng mà họ đã giữ:

244 Những người Do Thái! Và Hitler đã ghét họ, Eichmann cũng vậy, Stalin cũng vậy, tất cả những người còn lại của thế giới đều ghét họ. Hiểu không? Nhưng họ ở lại sống đúng với những gì họ tin. Và người ta đã giết họ bởi vì họ là người Do Thái.

245 Bạn có biết Martin Luther cũng hầu như có ý tưởng giống như thế không? Đó là sự thật. Ông nói, “Tất cả những người Do Thái sẽ bị xóa sạch. Họ là anti-christ.” Hiểu không? Nhưng ông chỉ ở dưới hệ thống tôn giáo khác, và đã không thấy điều đó, đã không thấy Lời.

246 Bây giờ Lời, Lẽ thật, lộ ra. Bạn định làm mù người Y-sơ-ra-ên thế nào? Bạn không thể làm điều đó. Không.

247 Ồ, làm sao vị tiên tri đó có thể đứng nơi ấy, ngày đó, và nói, “Hỡi dân Y-sơ-ra-ên, các ngươi giống như một con bò tót”? Khi mà họ đang cố chỉ ra cho ông thấy những phần xấu xa nhất của nó! Ông đã nói, “Ồ,” ông nói, “ai chúc phước cho các ngươi sẽ được phước, và ai rửa sả các ngươi sẽ bị rửa sả lại.” Đúng thế. Ồ, chao ôi! Bạn sẽ làm điều đó như thế nào?

248 Có lần họ nghĩ Đức Chúa Trời sẽ quên, khi vị tiên tri đã thấy sự tối tăm đó đến với dân Do Thái. Người ấy đứng đó, và Lời của Đức Chúa Trời tuôn đổ ra với ông. Ông nói, “Ôi Chúa, Ngài sẽ bỏ dân sự Ngài chăng?”

Ngài phán, “Cái gì đang nằm ở đó cạnh ngươi?”

Ông thưa, “Một cây thước đo.”

249 Ngài phán, “Từng Trời cao bao nhiêu? Hãy đo nó đi.” Ừ-m. “Biển sâu bao nhiêu?”

Ông thưa, “Tôi không thể làm được điều đó.”

250 Ngài phán, “Ta cũng sẽ không thể, Ta cũng không bao giờ có thể quên dân Y-sơ-ra-ên.” Không, thưa quý vị. Ngài sẽ không thể quên nó.

251 Ngài đã phải làm mù mắt đứa con của Chính Ngài. Bây giờ, hãy suy nghĩ về điều đó. Làm mù mắt đứa con của Chính Ngài, để cho chúng ta một cơ hội, và chúng ta đã bác bỏ với Nó. Vậy thì, điều đó chẳng khiến bạn cảm thấy quá tầm thường đến nỗi bạn tháo lui với cái đầu dưới khối bê tông mười ga-lông nặng nề, và không bao giờ muốn đụng đến nó chẳng? Điều đó khá nhỏ bé, bạn biết đấy. Ô, chao ôi! Vâng.

252 “Họ đã giữ Lời của Đức Chúa Trời.” Họ là người Do Thái. Họ đã có luật của họ; họ đã ở lại với nó. Nhớ tối hôm qua không, nào? Thấy không? Họ đã ở lại với điều đó. Và họ là người Do Thái, và họ đã có luật pháp. Và luật pháp là Lời của Đức Chúa Trời, và họ đã ở lại sống đúng với nó. Đúng thế. “Và vì họ đã giữ lời chứng, họ đã bị tử vì đạo.” Và ở đây là những linh hồn ở dưới bàn thờ, sau khi Hội thánh không còn nữa.

253 Bây giờ để ý. Họ đã, tử vì đạo, trong tình trạng mù không biết Đấng Mê-si của họ, và bây giờ họ đang gặt lấy hậu quả cho điều đó. Họ đã nhận ra điều đó. Họ đã nhận ra điều đó, sau khi nó không còn nữa. Họ đã thấy Ngài lúc ấy, khi họ đến trước bàn thờ của Đức Chúa Trời. Nhưng bây giờ ân điển của Đức Chúa Trời là dành cho họ.

254 Hãy xem. Bây giờ, họ không thể, không cách nào, họ có thể là những thánh đồ, bởi vì họ đã được mặc những áo dài trắng rồi. Nhưng bây giờ họ ở đây, chỉ “những linh hồn ở dưới bàn thờ, vì Lời của Đức Chúa Trời, và lời chứng họ đã giữ,” để là dân của Đức Chúa Trời, người Do Thái.

255 Nhưng bây giờ, hãy xem, ân điển của Đức Chúa Trời đến với họ. Và Chúa Jê-sus ban cho họ, mỗi người, một cái áo trắng, (ồ, chao ôi, hãy xem; chính xác, sau khi Hội thánh đi rồi), bởi vì họ trung thành với cứu cánh của họ. Và họ đã bị mù, và họ đã không biết điều đó. Họ đã không biết điều đó. Họ hoàn toàn đang đóng vai mà Đức Chúa Trời đã định trước cho họ. Và ở đây, ở đây, Giảng nhìn lên và thấy những linh hồn dưới bàn thờ. Bây giờ để ý, ông thấy những linh hồn đó. Hãy xem ông gọi họ là gì.

Họ đều kêu lớn tiếng, “Lạy Chúa, cho đến chừng nào?”

Hãy xem, “Chỉ một ít lâu nữa.” Hiểu không?

²⁵⁶ Chúng ta hãy để điều đó, khi chúng ta đi tiếp xuống, ngay qua những câu Kinh Thánh bây giờ. Họ đã nhận biết rằng họ đã giết Đấng Mê-si của họ. Hiểu không? Và họ không biết điều đó, nhưng rồi họ đã nhận ra. Họ đã bị—họ đã bị giết, trở lại, để trả giá cho điều đó, vì đã làm sai trái. Và bây giờ hãy nhìn xem những gì họ đã phải làm! Đấy, họ đã phạm tội giết người, vì thế họ phải bị giết. Hiểu không? Họ la lớn, “Xin Huyết Ngài đổ lại trên chúng tôi!” Hiểu không? Đúng thế. Và họ đã bị mù.

²⁵⁷ Vậy thì, nếu họ không bị mù; thì Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy để mặc chúng. Chúng không xứng đáng.” Nhưng họ làm điều đó họ bị mù bởi Đức Chúa Trời, ân điển của Ngài đã vươn tay xuống với họ. A-men! Nói về ân điển thật lạ lùng biết bao! Và ban cho họ mỗi người một áo dài trắng, bởi vì hết thủy dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, mỗi người có một cái tên riêng của mình. Đúng thế. Chúa Jê-sus ban cho họ những chiếc áo dài.

²⁵⁸ Giống như Giô-sép đã làm với các anh em mình; một hình bóng. Hãy nhìn xem, khi Giô-sép đứng đó, và khi cuối cùng ông... Ông đã bày tỏ chính mình ở đó bên cạnh bàn thờ, bàn thờ của riêng ông, trong cung điện, ngai của ông. Ông đã nói, “Mọi người lia bỏ tôi.” Vợ ông không còn ở trong cung điện; nơi Nàng Dâu sẽ ở.

²⁵⁹ Và ông đã nói với họ, ông nói, “Các anh không biết tôi sao?” Lúc ấy, ông đang nói bằng tiếng Hê-bơ-rơ. “Tôi là Giô-sép, em trai của các anh đây.” Ồ, chào ôi!

Họ nói, “Bây giờ, ồ, ông sẽ bắt chúng tôi.”

²⁶⁰ Đáp, “Chờ một chút. Chờ một chút. Đức Chúa Trời đã làm điều đó vì một mục đích. Ngài đã khiến các anh ném tôi xuống hố, để giữ gìn sự sống.” Thật vinh hiển thay! Thế đấy, chính xác. Ông nói, “Đừng, đừng tự trách mình nữa.” Có nhớ Giô-sép đã nói thế không? Ông đã nói, “Đừng tức giận chính mình nữa. Bây giờ mọi việc đều tốt đẹp. Hết thủy đều đã qua. Đức Chúa Trời đã sai tôi đến đây, trước các anh.”

261 Bạn biết đó, Kinh Thánh đã nói rằng họ sẽ khai mọi điều ra với Ngài, khi họ thấy Ngài đến, nói, “Này, chúng tôi biết, Ngài là Đấng Mê-si. Nhưng, nhưng, còn về những dấu sọ của Ngài thì sao?” Hiểu không?

262 Ngài phán, “Ồ, Ta đã bị trong nhà bạn Ta.” Những người bạn à?

263 Và rồi khi họ nhận ra điều đó, họ những người còn lại, một trăm bốn mươi bốn ngàn người, Kinh Thánh đã nói rằng họ sẽ tách ra, nhà này với nhà khác. Và mất nhiều ngày, chỉ để khóc lóc, và than vãn, và đi tới đi lui trên nền nhà; nói rằng, “Làm sao chúng ta đã làm điều đó? Làm sao chúng ta lại đã làm thế? Tại sao, chúng ta đã đóng đinh Đấng Mê-si của chúng ta.” Nói, than khóc giống như một nhà than khóc đưa con trai duy nhất của mình, “Làm sao chúng ta lại làm thế?”

264 Người Do Thái họ, họ là—họ là những người sùng đạo nhất trên thế giới; dân tuyển chọn của Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài đã làm họ mù, để nhận lấy chúng ta, còn chúng ta lại bác bỏ Nó. Thật là sự phán xét của Hội thánh dân Ngoại! Các bạn đây. Hiểu không? Làm cho mù một cách có mục đích, bởi Đức Chúa Trời, để Ngài có thể có được chúng ta, một Nàng Dâu cho Chúa Jêsus. Đem họ ra khỏi...Hiểu không? Và nó làm hình bóng trước điều đó, và mọi thứ.

265 Bây giờ anh em hiểu những linh hồn này là ai chứ? Họ không phải là những thánh đồ tử vì đạo. Họ đã chết. Đúng thế. Để ý, họ là, họ đã chết thật sự. Hiểu không?

266 Vì vậy, những người này được ban cho, mỗi người một cái áo dài trắng. Và bây giờ tôi muốn các bạn để ý. Nhưng lúc này ân điển của Đức Chúa Trời cúi xuống với họ. Chúa Jêsus ban cho họ mỗi người một cái áo dài trắng, giống như Giô-sép, đã gia ơn cho anh em người.

267 Bây giờ hãy xem. Mặc dù, họ cũng đã cố tống khứ Giô-sép, nhưng ân điển của ông đã ban xuống cho họ. Hiểu không? “Ồ, điều đó được rồi. Điều đó được rồi. Các anh không muốn làm điều đó đâu. Nhưng, đây, chính là Đức Chúa Trời làm điều đó. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã để cho tất cả các anh đuổi tôi ra,

và mang tôi xuống đây để tôi có thể cứu sự sống cho mọi người, những dân Ngoại này ở đây, nơi đây tôi đã có vợ. Tôi sẽ không có vợ nếu—nếu tôi đã ở lại đó. Vậy thì, tôi yêu vợ tôi. Nàng đã có với tôi những đứa con ở đây.” Và nói, “Tôi—tôi...Và bây giờ—bây giờ tôi đang đến để cứu tất cả các anh. Bây giờ tất cả các anh, cũng sẽ có một cuộc sống tốt. Tôi sẽ mang các anh xuống đây. Tất cả chúng ta sẽ sống chung với nhau, như một đại gia đình.” Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Ông nói, “Tôi muốn hỏi các anh một điều. Cha già của tôi vẫn còn sống không?” Ồ!

268 Và hãy xem ông, những gì ông đã làm với cậu bé Bên-gia-min, mà là hình bóng của một trăm bốn mươi bốn ngàn người, như chúng ta sẽ nắm được lát nữa đây. Thấy ông đã làm gì không? Ông chỉ chạy ngay đến Bên-gia-min, ôm lấy cổ em mình mà khóc. Người em trai nhỏ bé trong gia đình sau khi ông đi khỏi, đây; cùng mẹ với ông, hội thánh đầu tiên, hội thánh Chính thống. Một trăm bốn mươi bốn ngàn người được sanh ra trong lúc Ngài vắng mặt, trong lúc Ngài đi khỏi để lấy Nàng Dâu dân Ngoại của Ngài. Ồ, chao ôi! Đó há chẳng là một điều gì với bạn chẳng! Nó đấy. Vậy thì bạn hiểu họ là ai? Chính họ đấy.

269 Để ý nào, mặc dầu họ đã cố gắng tống khứ Giô-sép, ân điển của ông đã đến với họ.

270 Mặc dù họ đã cố tống khứ Chúa Jê-sus, Ngài vẫn sắp trở lại ngay (bởi vì họ đã bị mù) và ban cho họ, mỗi người, một chiếc áo dài trắng. Ngài sẽ mang họ đi thẳng vào nhà, nhà, dù sao đi nữa. Không có một chút khác biệt nào, bởi vì Ngài đã phán, “Ta sẽ cứu họ hết thảy, dù sao đi nữa.” Hiểu không?

Bây giờ câu thứ 10. Để ý, họ muốn “trả thù.” Hiểu không?

271 Bây giờ, nếu đó là Nàng Dâu, nó hẳn đã xảy ra giống như Ê-tiên. “Lạy Cha, xin tha cho họ,” bạn biết đấy. Hiểu không?

272 Nhưng đây là người Do Thái vừa đi vào, đấy. Họ đã muốn “trả thù.” Để ý lần nữa, đấy, lần nữa Ngài phán...Để ý, không phải...Ngài phán, “Đó là các anh em người,” những người Do Thái. Một trăm...Bây giờ họ đã muốn trả thù. Họ nói, “Ồ, chúng tôi sẽ...Chúng tôi, chúng tôi muốn Ngài báo thù cho chúng tôi ở dưới đó.”

273 Ngài phán, “Chỉ ít lâu nữa thôi, nào, chỉ ít lâu nữa thôi.” Vì, để ý, cho phép tôi đọc câu đó ở đây. Nó ở trong câu—câu thứ 10. Được rồi.

Và chúng đều kêu lớn tiếng rằng, Còn bao lâu nữa, Ôi Chúa, là Đấng thánh và chơn thật, Chúa tri hoãn xét đoán và chẳng vì huyết chúng tôi báo thù những kẻ trên đất cho đến chừng nào?

Và có kẻ bèn cho họ mỗi người một cái áo trắng dài; và có lời phán với họ, rằng họ phải ở yên...ít lâu nữa, đây, (điều gì?) một ít lâu nữa, cho đến khi số người cùng làm việc của họ...

274 Hiểu không? Bây giờ đó là gì? Những vị tiên tri lúc bấy giờ đang giảng dạy cho Y-sơ-ra-ên. Hiểu không?

. . . cho đến khi những người cùng làm việc của các người cũng...số người cùng làm việc của các người và cũng là anh em của các người, sẽ bị giết...

275 Đấy, những người được định trước sẽ được làm vậy. Anh em hiểu không?

...sẽ bị giết như họ vậy, sẽ được đủ số.

276 Đấy, nói cách khác, điều đó đã được định trước cho họ. Đó là lời Kinh Thánh, rằng họ phải làm điều đó. “Và cứ yên nghỉ ít lâu. Bây giờ các người đã có áo dài trắng của mình; các người đang đi về nhà; và cứ ngồi ở đó một ít lâu, đây, chỉ chờ đợi một ít lâu.”

277 Bây giờ để ý. Bây giờ để ý, “Anh em của các người.” “Anh em của các người phải bị giết,” mà có nghĩa là một trăm bốn mươi bốn ngàn người cho đến lúc ấy được gọi vào sự Hoạn nạn. Một trăm bốn mươi bốn ngàn người được gọi.

278 Ước mong chúng ta có thời gian. Chúng ta có thể hiểu được điều đó tối mai, nếu Chúa muốn, chúng ta...chỉ trước khi chúng ta đi vào Ấn khác. Hiểu không?

279 Cũng vậy, bây giờ hãy xem, họ phải bị tử vì đạo bởi anti-christ. Chúng ta vừa mới đi qua; và để ý, trong lần cỡi ngựa cuối cùng của nó, nơi mà nó phá vỡ—phá vỡ giao ước đó với họ người Do Thái dưới đó. Và ở đó nó hành động. Hiểu không?

280 Những người Do Thái này, một trăm bốn mươi bốn ngàn người, thì được gọi ra bởi hai người chứng trong Khải huyền chương thứ 11. Bây giờ, anh em nên nhớ, họ đã nói tiên tri.

281 Anh em đã đọc điều đó. Bao nhiêu người đã đọc điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn, tất cả chúng ta quen, đọc lời Kinh Thánh đó.

282 Và họ nói tiên tri, hai người làm chứng này nói tiên tri, trong thời gian của nửa thứ hai của bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên. Đó là ba năm rưỡi cuối cùng.

283 Nhớ chúng ta đã nhận bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên như thế nào không? Tôi đã nói chúng ta sẽ cần nó khi chúng ta đi vào đây. Tôi không biết tại sao, nhưng tôi thật sự...Điều gì đó mách bảo tôi chúng ta sẽ cần nó, và chúng ta ở đây này. Đúng thế. Hiểu không?

284 Để ý, trong thời của Đa-ni-ên. Bây giờ nên nhớ, Đa-ni-ên đã được bảo rằng, “Đấng Mê-si sẽ đến,” hoàng tử, “Đấng Mê-si,” đúng hơn là, “và Ngài sẽ nói tiên tri. Dân Y-sơ-ra-ên vẫn còn bảy mươi tuần. Và trong giữa bảy mươi tuần lễ, Đấng Mê-si sẽ bị cất đi, và của lễ dâng hằng ngày bị dứt đi.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Nhưng vẫn còn ba tuần rưỡi, đã được xác định.”

Trong khuôn khổ này, Ngài đem Nàng Dâu dân Ngoại đi.

285 Bây giờ, Nàng đi lên. Và khi Nàng cất lên, hai vị tiên tri dấy lên với dân Y-sơ-ra-ên. Hiểu không?

286 Và những linh hồn kia đã bị tử vì đạo, bấy giờ, qua các thời kỳ ở đây, là những người Do Thái thật, chân chính ngã xuống qua các thời kỳ ở đó; họ đã có tên trong Sách, mà đã sống một cuộc đời chân chính và làm điều phải, đã sống đúng với đạo Do Thái. Họ, họ tử vì đạo bởi Eichmann và nhiều người khác. Những con người chân thật, hàng triệu người đã ngã xuống ở đó! Và những người Đức đã bắn họ đến chết, đã tàn sát, và giết họ, và treo họ lên những bức tường, và đốt cháy họ, và thiêu họ thành tro, cùng mọi việc khác. Hitler không có máu, hay là khát máu, đói máu đó, và Stalin, và Mussolini, và tất cả bọn họ đều ghét người Do Thái!

287 Tôi nghĩ đó là một trong—một trong những điều đang nắm giữ đất nước này lại với nhau, bởi vì họ luôn luôn tôn trọng người Do Thái, đúng thế, đã cho họ một chỗ. Bạn tôn trọng người Do Thái, thì Đức Chúa Trời sẽ đề cao bạn.

288 Vậy thì, có một đám người Do Thái mà nổi loạn, thật giống như đó là cách các dân Ngoại giống như vậy.

289 Nhưng người Do Thái thật, Đức Chúa Trời đã ghi tên người đó vào Sách trước khi sáng thế. Và ở đây người đó đã bị, đã bị tàn sát vào lúc này. Và nên nhớ, hãy suy nghĩ về điều đó bây giờ, điều này thật tuyệt vời làm sao. Ngay sau khi hàng triệu người Do Thái, những con người vô tội bị tàn sát, bởi những quốc gia trên thế giới; Kinh Thánh nói ở đây, ngay trong lúc này, rằng họ là mỗi người ở dưới bàn thờ, nhận biết những gì đã xảy ra, và họ được ban cho áo trắng dài.

290 Và họ đã nói, “Ôi, tại sao? Chúng tôi có thể trở lại với vương quốc đó ngay bây giờ không?” Vương quốc người Do Thái được đặt trên đất, bạn biết đấy. Giăng đã nói vương quốc ấy đã có ở đó, đấy, được thiết lập.

Bây giờ, đây là Vương quốc của Phúc âm, anh em biết thấy.

291 Nhưng vương quốc của người Do Thái sẽ được rao giảng bởi hai tiên tri này—này, vì thế để ý vương—vương—vương quốc trên đất ở đây.

292 “Nước Thiên đàng được rao giảng,” ...bởi người Do Thái, hay với...tôi muốn nói, “với dân Ngoại.”

293 Vương quốc của nơi đây trên đất, thì được thiết lập trong Ngàn năm bình an, sau khi, Ngàn năm bình an đến với người Do Thái.

294 Bây giờ để ý. Để ý điều này bây giờ, ở đây, trong lúc họ—trong lúc họ đang rao giảng, đấy.

295 Trước khi những vị tiên tri này—này từng dấy lên; những người Do Thái này mà đã phải chết dưới tay của Eichmann và đồng bọn, mỗi một người trong họ đã được định trước, được ban cho (bởi ân điển) một cái áo dài trắng. Mỗi một người trong số họ được ban cho một cái áo dài trắng. Để ý.

Bây giờ để ý điều gì xảy ra? Ngay khi điều đó xảy ra...

²⁹⁶ Tôi đang xem lại đồng hồ ở đó, và tôi biết chúng ta đang—chúng ta đang trễ giờ. Nhưng tôi không muốn...Đấy, tôi—tôi... Họ...để ý những người tội nghiệp đang đứng đấy. Xin Chúa giúp đỡ anh em, thưa anh em. Tôi hi vọng mỗi một người trong anh em được ban cho một chiếc áo dài trắng ngày đó, đấy. Đang đứng, đổi lui tới, với đôi chân bị đau. Và một số anh em đã làm việc suốt ngày. Tôi biết điều đó là gì. Và nhìn đây...Và một số phụ nữ nhỏ bé đáng thương đang đứng. Tôi để ý thấy một số người đàn ông này đã nhường chỗ của mình cho những phụ nữ đó; và một người khác, một người mẹ tội nghiệp đáng thương với một em bé. Và tôi—tôi—tôi—tôi thấy tất cả điều ấy, đấy, và tôi tin chắc Ngài làm việc. Để ý. Nhưng tôi không muốn giữ các bạn quá lâu. Nếu tôi có thể thật sự làm cho các bạn hiểu được Sứ điệp, đó là tất cả những gì tôi muốn các bạn làm, đấy.

²⁹⁷ Bây giờ để ý những người Do Thái này. Tôi phải làm điều này, theo thứ tự để cho các bạn thấy sự bày tỏ của Ấn này; hiểu nó là gì, những linh hồn này dưới bàn thờ, và họ là ai. Bây giờ lưu ý.

²⁹⁸ Trong thời của Đa-ni-ên, lúc ấy, kỳ thứ hai của tuần lễ thứ bảy mươi. Bây giờ nên nhớ, “Đấng Mê-si bị dứt đi ở giữa kỳ.” Đó là ở giữa. Thế đấy, nửa của bảy kỳ là gì? [Hội chúng nói, “Ba kỳ rưỡi.”—Bt.] Ba kỳ rưỡi. Đấng Christ đã giảng dạy trong bao lâu? [“Ba năm rưỡi.”] Đúng thế. Bây giờ, “Nhưng cho đến nay có điều gì xác định, đối với dân sự,” (điều gì?) “ba năm rưỡi khác.”

²⁹⁹ Ồ, trong suốt thời gian này, tại sao, đấy, những gì xảy ra, là, Nàng Dâu dân Ngoại được lựa chọn trong bảy thời đại hội thánh, và được cất lên.

³⁰⁰ Và khi nó được cất lên cách đó, tất cả những người Do Thái này mà đã chết vì đạo trong suốt thời gian ấy ở đó bởi vì sự đui mù, đang nằm dưới bàn thờ, Đức Chúa Trời đến trên họ và phán, “Các ngươi thấy đó là gì? Bây giờ Ta sẽ ban cho các ngươi mỗi người một chiếc áo dài.”

Họ bèn nói, “Cho đến chừng nào, lạy Chúa? Chúng tôi sẽ đi vào bây giờ không?”

³⁰¹ Ngài phán, “Không, không, không, không. Những người bạn cùng làm việc của các ngươi, những người Do Thái, tuy nhiên,

phải chịu đau khổ thêm một ít lâu nữa. Họ phải bị tử vì đạo giống như các người. Con thú phải bắt lấy họ khi họ phá vỡ giao ước của hắn.”

³⁰² Bây giờ để ý. Và bây giờ để ý, một lần nữa...Bây giờ cứ nhớ, những vị tiên tri này thì nói tiên tri theo Khải huyền 11. Anh em, anh em giơ tay lên, anh em đã đọc nó rồi. Thấy không? Và họ được ban cho năng quyền.

³⁰³ Và nếu Chúa muốn, chúng ta sẽ tìm ra họ là ai, chỉ trong giây lát. Vậy thì để ý những vị tiên tri này là ai. Và bây giờ Kinh Thánh nói điều đó ở đây. Chắc chắn, Ngài nói. Chắc chắn vậy! Hiểu không?

³⁰⁴ Bây giờ, để ý, giữa điều này, ba tuần rưỡi bây giờ, mà họ đang nói tiên tri ở dưới đây và sách—sách Khải huyền ở đây nói...Và họ—họ đã nói tiên tri một ngàn ba trăm bốn mươi ngày. Nếu...

³⁰⁵ Bây giờ, lịch chính thức của người Do Thái, thời gian chính thức của lịch của Đức Chúa Trời, là đúng ba mươi ngày trong một tháng. Lịch La-mã, đã xáo trộn nó. Lịch chính thức là ba mươi ngày trong một tháng.

³⁰⁶ Bây giờ, nếu anh em lấy ba mươi ngày, và cộng thêm ba năm rưỡi vào đó, và thấy ba mươi ngày, và, ồ, thì anh em có gì? Một ngàn ba trăm và...hay là hai trăm sáu mươi ngày. “Một ngàn hai trăm sáu mươi ngày (sáu mươi ngày),” chính xác là ba năm rưỡi.

³⁰⁷ Bây giờ, anh em thấy, không có sự nhầm lẫn về điều đó. Nó đấy, thật sự thích hợp với nhau giống như một—một sự ăn khớp với nhau. Để ý, hai vị tiên tri đã giảng trong ba năm rưỡi, cho dân Do Thái. Trong đó, được gọi ra, một trăm bốn mươi bốn ngàn người.

³⁰⁸ Và rồi, để ý, hai vị tiên tri này chính xác là Môi-se và Ê-li. Hiểu không? Hiểu không? Vậy hãy xem, hãy xem, của họ...Hãy nhìn xem chức vụ của họ. Bây giờ hãy xem hai vị tiên tri này làm gì. “Họ có quyền khiến tai vạ làm hại trái đất, lúc nào họ muốn.” Ai đã làm điều đó? Môi-se. “Họ có quyền đóng trời lại, và trời không mưa trong những ngày linh vụ của họ.” Ai đã đóng trời lại trong ba năm rưỡi? [Hội chúng nói, “Ê-li.”—Bt.] Họ đấy. Đó là họ. Đấy, đó là...

309 Xem đó, con người ấy, khi người chết, đã không thay đổi tình trạng của mình. Người đó không thay đổi bản chất của mình, đấy. Hãy xem, khi—khi, trước khi...

310 Khi Sau-lơ sa ngã, và không có tiên tri nào trên đất, ông không thể hiểu điều gì để làm—điều gì để làm. Ông nổi dậy chống lại điều đó. Ông định tranh chiến. Ông đã đi đến bà bóng ở Ên-đô-rơ.

311 Lúc bấy giờ, bà có thể làm điều này, chỉ với huyết của bò đực và chiên. Và bà đã gọi linh của Sa-mu-ên.

312 Và khi Sa-mu-ên hiện ra, ông đứng đó, trong chiếc áo tiên tri của mình. Không những thế thôi, ông vẫn còn là đấng tiên tri. Ông nói, “Nhân sao ngươi quấy sự yên tịnh ta mà gọi ta lên,” đấy, ông nói, “ta thấy ngươi trở nên một kẻ thù của Đức Chúa Trời?” Ông nói, “Vào giờ này, tối ngày mai, ngươi sẽ sa vào một cuộc chiến. Và thì giờ này, tối mai, ngươi sẽ ở với ta.” Và điều đó hoàn toàn đã xảy ra. Hiểu không? Không chỉ... Ông vẫn là một tiên tri. Hiểu không?

313 Và những người này vẫn là các tiên tri. Bây giờ chúng ta sẽ đi sâu một chút vào điều đó, chỉ trong vài phút, ý Chúa. Hiểu không?

314 Ồ, chao ôi, tôi yêu thích Lời ấy biết bao! Chẳng lạ gì, “Người ta sẽ không sống chỉ nhờ bánh mà thôi. Mà còn bằng mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời!”

315 Hai vị tiên tri này là Mô-i-se và Ê-li, theo công việc của họ đang lặp lại khuôn mẫu. Điều đó, điều đó luôn luôn là chức vụ của họ. Bây giờ để ý, đúng như họ đã làm. Điều đó đã không thay đổi họ. Nên nhớ, những con người này không bao giờ chết. Hãy xem chỉ một phút.

316 Bây giờ, đừng lẫn lộn, trước khi chúng ta ra khỏi điều này. Đừng nhầm lẫn chức vụ thứ năm của Ê-li với chức vụ lần thứ tư của người. Tôi đang nói với các bạn, Hội thánh dân Ngoại đang trông chờ Ê-li. Đúng.

317 Và ở đây người chấm dứt ở đây với người Do Thái. Nên nhớ, người không thể đến bốn lần; đó là—đó là con số của kẻ thù. Người phải là năm lần.

318 Người đến lần đầu tiên, người là Ê-li, chính ông. Lần kế tiếp người đến, người là Ê-li-sê. Lần kế tiếp người đến, người là (gi?) Giảng Báp-tít. Lần tiếp theo người đến, là thiên sứ thứ bảy. Và lần thứ năm người đến, người ở cùng với Môi-se ở nơi xa kia, giảng cho họ. Chắc chắn. Vâng, thưa quý vị. Đừng nhầm lẫn người. Ừ-m.

319 Số năm, nếu bạn biết những chữ số Kinh Thánh của mình—của mình, năm là con số của sự gia ơn cho công việc nặng nhọc. Và đó là những gì Ngài đã làm. Bây giờ, để ý, bạn muốn biết nó ở đâu. Chúa Jê-sus có phải là một sự gia ơn cho công việc nặng nhọc không? J-ê-s-u-s, năm chữ, l-a-o-n-h-ọ-c. Đúng thế không? Lao nhọc, vì—vì tình yêu dành cho bạn. Và nếu bạn nhận Ngài, bạn đến bằng cách nào, bằng cái gì? Đ-ứ-c-t-i-n trong l-a-o-n-h-ọ-c. Đúng thế không? Công việc nặng nhọc là con số của ân điển, tốt lắm, với những tín hữu.

320 Để ý, Ê-li đầu tiên, đó là người. Thứ hai là Ê-li-sê. Thứ ba là Giảng. Thứ tư là thiên sứ thứ bảy, hay là sứ giả cuối cùng với Hội thánh, theo sách Ma-la-chi chương 4 và Khải huyền chương 10:7. Bây giờ, lần thứ năm, người là sứ giả của dân Do Thái, đối với một trăm bốn mươi bốn ngàn người, đối với dân Do Thái, sau khi Hội thánh đã đi rồi.

321 Tôi—tôi—tôi thật sự cảm thấy buồn cười một chút, đấy. Hiểu không? Hãy xem, nếu một số người nghĩ...Tôi muốn bạn nắm được điều này bây giờ, đấy. Nếu một số người vẫn nghĩ rằng Ma-la-chi 4, “phục hồi” dân sự, thì cũng giống như người ấy sẽ ngã xuống đó với người Do Thái, và nghĩ tất cả đều giống nhau, cho phép tôi loại bỏ sự hoài nghi đó cho bạn, chỉ một phút. Đấy, sẽ có nhầm lẫn một chút xíu. Bởi vì, nên nhớ, trong Ma-la-chi 4, nói, “Làm cho Đức tin của các tổ phụ...hay con cái trở lại cùng cha.” Đấy, trở lại cùng cha!

322 Bây giờ cho phép tôi chỉ cho các bạn sự khác nhau của chức vụ. Nếu người đến đem Đức tin của con cái trở lại cùng cha, người sẽ phủ nhận Đấng Christ. Người sẽ trở lại với luật pháp. Đúng thế không? Các cha giữ luật pháp. Anh chị em hiểu được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

323 Để ý, khi Ê-li-sê, khi người đến để làm trọn chức vụ của mình trong Ma-la-chi 4, đấy, như Ma-la-chi 4, Ê-li chỉ có một mình.

324 Nhưng khi người đến để làm chức vụ với dân Do Thái, trong Khải huyền 11, người đi cùng Mô-i-se. [Anh Branham vỗ tay với nhau hai lần—Bt.] Vì thế, không có sự lẫn lộn, không chút nào. Hiểu không? Hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”]

325 Khi Ê-li-sê đến, trong Ma-la-chi chương 4, ông đến một mình. Ê-li sẽ hành động; không phải Ê-li và Mô-i-se. “Ê-li” sẽ đến. Nhưng cùng một nguồn linh cảm, mà, đã nói Ê-li sẽ đến trong phần cuối cùng của thời kỳ hội thánh, “để phục hồi Đức tin của con cái trở lại Đức tin ban đầu của các cha,” Đức tin thuộc các sứ đồ, mà anh em được cho là trở lại. Và anti-christ sẽ bị loại ra. “Để phục hồi trở lại,” như tất cả những phần còn lại của Kinh Thánh đã hòa hợp lẫn nhau. Đấy, người sẽ đến một mình. Hiểu không?

326 Nhưng khi người đến với Hội thánh, Kinh Thánh...hay đến với một ngàn bốn trăm bốn mươi bốn ngàn, Kinh Thánh nói rõ rằng cả hai...Có hai người, không phải một trong hai. Cả hai người! Và chức vụ đầu tiên của người không thể đem dân Do Thái và đặt họ trở lại luật pháp, trở nên người...bởi vì người đến, giảng dạy Đấng Christ cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người đó, a-men, “Ở đó Ngài, Đấng Mê-si đó đã bị trừ đi.” A-men! Chính là điều đó, vì thế đừng có nhầm lẫn nó. Nó không phải là sự lộn xộn. Kinh Thánh không nói dối, không chút nào.

327 Vinh quang thay! Ô, khi tôi thấy điều đó, tôi nhảy cẫng lên! Tôi nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi,” khi tôi đang chăm xem nó xảy ra ở ngoài đó. Thấy rằng Ê-li bước ra ở đó cho thời đại đầu tiên ấy, một mình người, và người chỉ có một mình. Rồi khi tôi thấy người đến lại, trên con đường khác ở đâu đó, có hai người trong họ ở đó khi điều ấy xảy ra. Nói, “Nó kia kia. Đó, chính là nó đấy, Chúa ôi. A-men! Bây giờ con đã thấy nó! Halelugia!” Điều đó thật chính xác.

328 Nếu tôi đã không nhắc nhở điều đó, nó sẽ gây một sự nhầm lẫn nhỏ cho người nào đó. Nhưng Ngài—Ngài đã bảo tôi nhắc nhở điều đó, tôi cũng đã làm vậy.

329 Để ý, những con người này cứ sống động bởi Đức Chúa Trời, từ chức vụ ban đầu của họ, để hầu việc tương lai; họ đã phục vụ quá tốt. Thấy không? Cứ suy nghĩ, linh đó của Ê-li năm lần chức

vụ chần bầy; Môi-se, hai lần. Điều gì? Cứ sống động cho sự hầu việc hơn nữa, thêm nữa.

³³⁰ Không có một người nào trong số họ chết bây giờ; bạn tin điều đó chẳng. Cả hai người, vẫn còn sống, trò chuyện với Chúa Jê-sus trên Núi Hóa Hình. Nhưng, nên nhớ, họ phải chết.

³³¹ Bây giờ, bây giờ, Môi-se thật sự đã chết. Nhưng người đã sống lại, bởi vì Môi-se là một hình bóng hoàn hảo của Đấng Christ. Hiểu không? Không ai biết người được chôn ở đâu. Thiên sứ đến lấy người đi. Hiểu không? Người có những Thiên thần hộ mệnh. Ừ-m. Tại sao? Sự chết con người không thể mang được người đi đâu. Người cứ đi thẳng qua phần đó, chỉ thế thôi. Người đã có các Thiên sứ, những thiên thần hộ mệnh, đấy, bởi vì Họ đem người đến nơi phải đến. Không ai biết được.

³³² Ngay cả Sa-tan, cũng không biết được. Nó kiện cáo với Thiên sứ trưởng. Đúng thế. Nó không thể hiểu điều gì đã xảy ra với Môi-se. “Tôi thấy người đang run rẩy ở đằng kia. Và nhìn bao quát xuống đất, và nhìn lại dân sự, và đại loại như vậy, tôi thấy người đang run rẩy. Nhưng người bước lên trên tảng Đá, và đó là lần cuối cùng tôi thấy người.”

³³³ Đó là Vàng Đá! Đó là Vàng Đá! Xin để cho tôi đứng trên Vàng Đá đó, lúc cuối con đường của tôi! Vàng, thưa quý vị! Bây giờ, sự... Các anh em da màu của tôi thường đứng đây và hát bài hát quen thuộc, “Nếu có thể được, tôi chắc chắn sẽ đứng trên Vàng Đá đó nơi Môi-se đã đứng trên.” Vàng, thưa quý vị! Ồ, đó là Vàng Đá tôi cũng muốn đứng ở trên. Bằng đức tin tôi đứng ở đó.

³³⁴ Nhưng nên nhớ, Ê-li, người thật sự đã trở nên mệt mỏi, bởi vì người đã có nhiều công tác phía trước. [Anh Branham ngừng lại. Hội chúng cười—Bt.] Vậy nên người khá kiệt sức, và Đức Chúa Trời thật sự gửi xuống một chiếc xe ngựa mang người về Nhà, đúng thế, đã gửi xuống một chiếc xe ngựa lửa. Đúng thế không? [“A-men.”] Cát người lên. Người không hề chết, bởi vì Ngài đã giữ người còn sống. Ngài đã có công tác tương lai dành cho người. Để cho người, cũng xúc dầu cho một người, đấy, đi ra từ Linh của người.

³³⁵ Nhưng họ phải ném mùi sự chết. Bây giờ Khải huyền, chương thứ 11. Bây giờ, chúng ta hãy theo dõi, tôi ở ngay đây dù sao đi nữa. Chúng ta hãy chỉ định đến nó, Khải huyền 11. Hãy xem và thấy có phải cả hai người đó không bị giết không. Vâng, thưa quý vị. Cả hai người đều phải ném mùi sự chết. Vâng, thưa quý vị. Sau khi đã hoàn thành chức vụ của họ, họ đã ném mùi sự chết. Khải huyền chương 11, và chúng ta hãy khởi đầu ở câu 7.

Và khi họ... đã làm chứng xong rồi, có con thú dưới vực sâu lên... làm sự chiến tranh cùng họ,...

³³⁶ Ồ, chao ôi, người không thể chịu đựng được điều đó; những thánh quá máu họ thì ở phía sau lần nữa, đây. Được rồi. Được rồi.

...ở dưới vực lên... làm sự chiến tranh chống lại cùng họ, và sẽ thắng họ, và giết họ đi.

³³⁷ Nhưng hãy theo dõi những gì xảy ra. Bây giờ họ được làm hình bóng một cách hoàn hảo.

Thây của họ sẽ nằm trên đường phố—trên đường phố của thành lớn đó,... cách thuộc linh... được gọi là Sô-đôm và Ê-díp-tô, cũng là nơi mà Chúa của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá, (Giê-ru-sa-lem, đây).

³³⁸ Bây giờ họ phải đối mặt với sự chết, (phải không?) đúng thế, sau khi đã thi hành xong chức vụ của mình.

³³⁹ Tại sao? Chức vụ của thiên sứ thứ bảy, chức vụ của thiên sứ thứ bảy, chức vụ của Ê-li với thiên sứ thứ bảy, không... Tại sao không, tại sao không thể, đúng hơn là, tôi đang cố gắng nói, chức vụ của thiên sứ thứ bảy lúc đó là bởi Môi-se, nếu người bất tử, cũng giống như có thể bởi Ê-li? Tại sao họ không... Tại sao Đức Chúa Trời đã không sai đến, phán rằng, “Hỡi Ê-li, ngươi—ngươi đã thực hiện công việc khá vất vả, Ta... và mọi việc, mọi nơi khác nhau này. Ta—Ta nghĩ là Ta sẽ sai Môi-se xuống”? Tại sao?

³⁴⁰ Hãy xem chức vụ của Môi-se. Ê-li là tiên tri của mọi dân tộc; nhưng Môi-se là người ban luật pháp chỉ cho dân Do Thái. Amen. Môi-se chỉ ở đó để nói... Lý do người đến với Ê-li... Những người Do Thái họ nói, “Hãy đợi, chúng tôi vẫn giữ luật pháp ở đây.” Nhưng chính Môi-se đứng ở đây; và đây là Ê-li đang đứng với người. Ồ! Hiểu không? Người đến chỉ với dân Do Thái. Hiểu

không? Môi-se chỉ đến với dân Do Thái; tiên tri Ê-li thì đến với hết thảy các dân tộc. Nhưng Môi-se trở nên vị tiên tri cho dân Do Thái, và là người ban luật pháp. Hiểu không? Đó là sứ điệp của người, luật pháp.

341 Nhưng sứ điệp của Ê-li là gì? Cho những phụ nữ tóc ngắn; những giáo phái. Vâng, thưa quý vị. Và người đã thật sự xé họ ra từng mảnh. Tô vẽ mặt mày; đã bảo họ, “Người sẽ bị cho chó ăn thịt người.” Ông đã thật sự xé họ ra từng mảnh.

342 Và rồi khi Linh của người đến trên Giăng, người bước ra khỏi đồng vắng và thực hiện công việc giống như vậy. Đúng. Người nói, “Các người đừng nghĩ rằng mình thuộc về *điều này* hay *điều kia*. Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

343 Bước tới trước Hê-rô-đi-a, nói, “Và người muốn nói với ta rằng người đã cưới anh rể của chính mình sao...?” Nói, “Luật pháp không cho phép người làm như thế!” Ồ, thưa anh em! Chao ôi! Hừ! Người đã nói với bà ta như vậy. Chắc chắn thế.

344 Để ý, những linh hồn này chờ đợi một thời gian ngắn, cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người...bị tử vì đạo. Ồ, điều đó chẳng, chẳng...Điều đó thật sự xếp đặt Kinh Thánh lại với nhau.

345 Bây giờ thì giờ của tôi đúng là đã hết, nếu tôi kết thúc sớm một chút. Nhưng tôi có một vài điều ngắn hơn để nói, nếu anh chị em có thể chịu đựng được điều đó. [Hội chúng nói, “Tiếp tục!”—Bt.] Tôi biết trời nóng. Và tôi đang đổ mồ hôi.

346 Nhưng, hãy lắng nghe, tôi vừa nhận được điều gì đó để nói với anh chị em. Nó thật sự rất tốt, nó đang thật sự nóng cháy ngay trong lòng tôi. Tôi hi vọng anh chị em không quên điều đó, đây. Cho phép tôi nói điều này, trong sự hiện diện của Ngài. Bởi ân điển Ngài, Ngài cũng đã cho tôi thấy dân sự của tôi, cách đây không lâu, được mặc áo trắng. Anh chị em nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhớ không? Anh chị em nhớ câu chuyện ấy không, cách đây không lâu? [“A-men.”] Nàng Dâu dân Ngoại, họ ở đó bây giờ. Hết thảy họ đều mặc áo dài trắng.

347 Tôi đã thức dậy. Tôi đã dự một buổi nhóm. Nó đã xảy ra cách đây khoảng một năm, hơn một chút. Một buổi sáng thức dậy, và

tôi đứng dậy. Và tôi nói, “Em ơi?” với vợ tôi. Nàng không động dậy. Các con tôi hầu như... Phải thức dậy và đưa chúng đến trường, ngay ở địa điểm cũ ở trên đây.Ồ, tôi—tôi thức dậy trên giường, anh chị em biết, và đã dựa vào. Anh chị em biết như thế nào; ngồi lên và dựa đầu ra tấm ván đầu giường phía sau. Chúng tôi có một trong những cái giường kiểu cổ. Và vì thế tôi dựa vào đó như thế.

348 Và tôi nghĩ, “Anh bạn à, anh đã năm mươi ba tuổi rồi. Nếu anh định làm gì cho Đức Chúa Trời, tốt hơn anh nên thực hiện đi, kéo quá—quá muộn, sau này.” Đấy.

349 Và tôi nghĩ, “Anh biết đó, đúng thế, bây giờ.” Tôi nghĩ, “Anh bạn à, anh biết đấy, chính tôi không mơ màng. Tôi phải đi khá sớm.” Tôi nói, “Đó là—đó là già hơn một năm so với cha tôi đã sống.” Hiểu không? Tôi nghĩ, “Tôi phải dọn đi khá sớm ngay sau đó. Tôi đã thấy điều đó. Và, tuy nhiên, ở đây, tôi chẳng làm gì cho Đức Chúa Trời.” Tôi nghĩ, “Tôi luôn luôn muốn được làm điều gì đó cho Ngài.” Tôi nghĩ, “Tôi phải vội vàng và làm điều đó, nếu tôi định làm nó. Và tôi không biết tôi sẽ làm như thế nào, chỉ thế thôi.”

350 Tôi nghĩ, “Chao ôi, tôi hi vọng tôi sống để thấy Ngài đến. Tôi không muốn làm một con quỉ, hay là một hồn ma.”

351 Đấy, tôi luôn luôn sợ một hồn ma. Và bây giờ, anh em biết đấy, điều đó hầu như thuộc về một... Tôi luôn luôn nghĩ, giống như nếu tôi đã gặp Anh Neville và anh sẽ là một đám mây trắng nhỏ bay lượn chung quanh, anh em biết đấy. Và tôi sẽ nói, “Xin chào, Anh Neville.” Và anh sẽ đáp, “Xin chào, Anh Branham,” bằng giác quan nào khác; anh ấy không thể nói chuyện. Nhưng tôi biết rõ ràng đó là Anh Neville. Vâng. Tôi muốn bắt tay anh ấy như vẫn thường làm. Bởi vì, đó là tất cả những gì tôi biết, là con người. Đấy, tôi muốn bắt tay anh ấy, nhưng anh ấy không có tay. Nó bị thối rữa, ở dưới mộ. Hiểu không?

352 Tôi nghĩ, “Ồ, mình hi vọng mình không phải trải qua điều đó.” Bây giờ, tôi đã... Bây giờ tôi sẽ nói với anh chị em sự thật. Tôi—tôi sợ chết; tôi không sợ bị hư mất, nhưng tôi không muốn là một hồn ma. Tôi muốn tồn tại trong một con người. Tôi muốn đợi cho sự Cát lên, đấy. Tôi chỉ muốn ở lại như thế. Tôi không

muốn là một hồn ma, đi dạo quanh. Tôi đã nằm ở đó, suy nghĩ như thế.

353 Và, ngay lập tức, có điều gì đó đã xảy ra. [Anh Branham bập ngón tay một lần—Bt.]

354 Bây giờ, anh em biết, và tất cả các bạn đã quen, với những khái tượng. Và nếu đây là một khái tượng, tôi chưa bao giờ có một khái tượng như thế, đấy. Và tôi đã có chúng từ khi tôi còn là đứa bé.

355 Và, đột nhiên, điều gì đó xảy ra. Và tôi cảm thấy chính mình rời xa. Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi.” Và tôi—tôi nghĩ, “Minh—minh đã chết rồi, đấy, và mình—mình không còn nữa.” Hiểu không?

356 Và tôi đã đi đến một nơi, và tôi nghĩ, “Tôi tin tôi sẽ nhìn lại.” Thưa các bạn, nó đúng là thật, như tôi đang đứng đúng ở đây. Hiểu không? Và tôi đã quay lại, nhìn ở phía sau. Và lúc đó, tôi còn nằm trên giường. Và tôi đang duỗi chân ra, đang nằm bèn cạnh vợ tôi.

357 Tôi nghĩ, “Ồ, đó có lẽ là một cơn đau tim.” Hiểu không? Tôi nghĩ, “Thôi được, thấy chưa, mình vừa chết ngay tức thì,” mà sẽ là một cách tốt để chết. Vì thế, tôi nghĩ, “Đó là một cơn đau tim. Tôi đã không phải chịu đựng nó.” Tôi nhìn lại, và suy nghĩ, “Quái lạ, vậy thì, đó là một sự lạ. Mình đang nằm, ở ngay đó; và mình cũng đang đứng, ở đây.”

358 Vì thế, tôi quay lại. Và trông giống như có một cánh đồng to lớn vĩ đại—giống như một cánh đồng to lớn vĩ đại, giống như, hay là điều gì đó, thật sự một cánh đồng cỏ xanh trải dài vĩ đại. Và—và tôi đã nói, “Ồ, mình không biết đây là cái gì?”

359 Và, bất thình lình, khi tôi nhìn, ở đây đến hàng ngàn lần ngàn người thiếu nữ, tất cả đều mặc áo dài trắng, tóc xõa dài tận eo, đi chân không, và họ chạy thẳng đến với tôi. Tôi nghĩ, “Vậy thì đây là điều gì?”

360 Tôi quay quanh, nhìn lại ở đó, và thấy tôi ở đó; và nhìn lên theo cách này, ở đó họ đến. Tôi cắn ngón tay mình. “Tôi—tôi—tôi—tôi không ngủ, chính xác.” Nhưng, tôi có thể cảm biết. Và tôi nói, “Ồ, thế thì, điều gì đó ở đây, lạ thật.”

³⁶¹ Và tất cả những người thiếu nữ này, đang chạy đến. Và tôi chưa bao giờ thấy những người đàn bà đẹp như vậy! Và tất cả họ đều đến, chạy thẳng đến với tôi. Và khi họ chạy đến với tôi...

³⁶² Anh em biết tôi như thế nào rồi, loại người...Người ta gọi tôi là người ghét phụ nữ, nhưng tôi không ghét, đấy. Nhưng, tôi—tôi chỉ nghĩ, một người phụ nữ tốt là một người của...là một viên ngọc quý. Nhưng, tôi nghĩ, một người nữ không tốt, thì, như vua Sa-lô-môn nói, “nước lã ở trong máu của bạn.” Vì thế tôi không ưa người—người phụ nữ có tiếng xấu hay chỉ lo trang điểm bề ngoài.

³⁶³ Và vì vậy tất cả những người nữ đến. Họ bắt đầu giang tay ôm lấy tôi. Vậy thì, đó là điều bất thường. Anh chị em biết tôi không muốn ủng hộ cho điều đó. Vì thế, và họ đã...Bây giờ, tôi sẽ nói điều này theo một cách, mà, tôi thì—tôi thì ở trong một đám đông nhiều thành phần. Nhưng, họ là, họ là phụ nữ. Họ là đàn bà. Và họ—họ ôm chặt tôi, mỗi người, và nói, “Người anh yêu quý của chúng ta—của chúng ta!” Và từng người muốn ôm chầm lấy tôi, và rồi hết người này đến người khác ôm lấy tôi.

³⁶⁴ Tôi đang đứng đó, nhìn. Tôi nghĩ, “Ồ, vậy thì, đây là gì?” Hiểu không? Và họ đang đứng đó. Tôi nghĩ, “Điều gì đã xảy ra?” Tôi nhìn xuống lại. Tôi đang ở đó, đang nằm ngay dưới đó; và tôi đứng đây này, đang đứng ở đây. Tôi nghĩ, “Vậy thì, đó là điều kỳ cục. Tôi—tôi không hiểu nó.”

³⁶⁵ Và những người nữ họ la lớn, “Ồ, người anh yêu quý của chúng ta,” và họ ôm chầm lấy tôi. Bây giờ, họ đang kiềm chế, tình cảm, những người nữ ấy.

³⁶⁶ Bây giờ xin tha thứ cho tôi, thưa các chị, khi tôi nói điều này, bởi vì...Nhưng chị em nghe lời bác sĩ của mình; và nếu chúng ta không có tâm trí trong sạch, thì chúng ta không phải là những Cơ-đốc nhân. Tôi không quan tâm...

³⁶⁷ Tôi luôn luôn sống trong sạch. Đức Chúa Trời biết điều đó. Khi tôi còn là một cậu bé, Thiên sứ của Chúa đã phán với tôi không được làm ô uế thân thể mình, với thuốc lá, hay là uống rượu. Và đó là sự thật. Bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi đã giữ

điều đó. Khi tôi còn là một tội nhân, tôi đã không quan quần với phụ nữ. Và vì thế...

368 Nhưng bất cứ người đàn ông nào mà để một phụ nữ ôm chặt vào trong tay mình, người ấy được tạo dựng bằng những tế bào của người đàn ông, và nàng là người nữ, có một cảm giác. Tôi không quan tâm bạn là ai, bây giờ, đừng nói với tôi bạn không có cảm giác, nếu bạn là một con người khỏe mạnh.

369 Nhưng, không Ở đó; bởi vì bạn không có nữa, những tế bào khác hẳn. Bạn sẽ không bao giờ phạm tội Ở đó. Có một sự biến đổi. Không có gì hơn chỉ là tình yêu thương anh em đối với họ những người nữ.

370 Mặc dầu, họ được nhìn trong ân điển; tôi nghĩ, một—một phụ nữ, một phụ nữ xinh đẹp có quyền giữ chính mình đứng đắn, và bước đi giống như một quý bà, nàng là một—nàng là một gương mẫu của một người đáng quý trên trái đất này. Tôi—tôi thích bất cứ điều gì thanh nhã. Tôi nghĩ, một—một phụ nữ giữ chỗ thích hợp của mình, và cố gắng là một quý bà, là một—là một tượng đài danh dự. Tôi tin chắc điều đó. Và tôi nghĩ, điều đó thật giống như—như Đấng Christ và anti-christ, cũng giống nhau, nhưng không phải.

371 Tôi—tôi thích bất cứ điều gì mà tự nhiên. Giống như một con ngựa đẹp, hay bất cứ thứ gì, nó thật sự đứng trong hình tượng con ngựa xinh đẹp thật sự của nó. Hay, điều gì giống như thế, một ngọn núi đẹp, những người đàn bà đẹp, những người đàn ông đẹp, bất cứ điều gì mà đại diện cho việc tạo dựng của Đức Chúa Trời, tôi luôn luôn ngưỡng mộ nó.

372 Và những điều này là sự hoàn hảo. Nhưng cho dù họ đã ôm chặt tôi trong những cánh tay thế nào đi nữa, và họ là phụ nữ, anh em hiểu đấy, nhưng không hề có thể là tội lỗi. Tuyển đàn ông và tuyển đàn bà, cả hai, không còn nữa. [Anh Branham vỗ tay với nhau một lần nữa—Bt.] Cảm ơn Chúa! Họ là những chị em của tôi, một cách hoàn toàn.

373 Tôi đã nhìn. Và tôi bắt đầu...Tôi—tôi đã nhìn vào tay tôi; tôi thấy hết thấy họ rất trẻ. Và tôi đã nhìn; tôi cũng trẻ. Và tôi...

374 Và mất đi mái tóc của tôi, khi còn là thanh niên; một người thợ hớt tóc đã, đổ chất phenol trên tóc tôi, và điều đó làm rụng hết tóc khi tôi còn là một chàng trai. Và nó luôn luôn là một—một điều đối với tôi, mà tôi—tôi—tôi rất dễ bị cảm lạnh, bởi vì bạn biết không, da đầu của tôi vẫn còn mềm. Và chân tóc vẫn còn ở đó, nhưng nó đã bị cháy rụi vì chất phenol, và tóc có thể không bao giờ mọc lại, đấy.

375 Và tôi đã đi, vợ tôi, khi tôi...cách đây nhiều năm, và đã đi mua cho tôi một đầu tóc giả để đội, chỉ một ít tóc, đội lên, bao phủ đầu tôi. Nhưng tôi luôn luôn xấu hổ khi đội nó, bởi vì nó giống như một điều gì giả dối. Mà tôi thì không muốn sự gì giả dối.

376 Và vì thế tôi nghĩ, “Mình sẽ chỉ đội một cái mũ len.” Rồi, tôi đã đội, được một thời gian. Anh chị em biết họ đã làm gì không? Họ muốn gọi tôi là “đức giám mục” lúc đó, họ nói tôi muốn là... Hiếu không? Tôi chỉ nói, “Đừng nghĩ đến điều đó.”

377 Vì vậy tôi thật sự đau khổ với bệnh cảm lạnh, và để nó... Nhưng, bây giờ, anh em chỉ nhắc những cánh cửa sổ lên, bất cứ cái gì, mà một ít không khí nhỏ đó vào như thế, anh bạn à, cũng đủ cho tôi bị cảm lạnh.

378 Và tôi đã đi bác sĩ và hỏi ông, ông nghĩ gì về bệnh của tôi. Ông nói, “Để coi, đấy, lỗ chân lông của ông—của ông nở rộng. Ông đang đổ mồ hôi, vì giảng. Không khí đó đến. Nó—nó đưa vi-rút cảm lạnh lên đây vào màng nước nhày, và nó chạy xuống cổ họng của ông. Sáng hôm sau ông có giọng nói khàn khàn. Chính là nó đấy.”

379 Và—và vì vậy, ồ, chao ôi, các bạn mà có tóc, các bạn không biết bạn nên biết ơn như thế nào, và về việc có tóc. Điều đó đúng. Hiếu không?

380 Ồ, bây giờ, tôi đã tìm thấy, thế thì, mà tôi—tôi sẽ...Một trong những ngày này, nếu tôi không phiền lòng, tôi sẽ phải dùng một ít tóc, và, vì thế, hay là vấn đề đầu không có chúng vậy.

381 Cho nên nếu một người—nếu một người...Ồ, tôi không nghĩ điều đó sẽ là gì nữa cho một người đàn ông, nếu người ấy muốn, đội một đầu tóc giả, hơn là cho một người đàn bà mà đội một trong những con chuột này hay là những con chuột nhất,

mang bất cứ cái gì trên tóc như thế, để trang điểm. Hiểu không? Nhưng—nhưng, dĩ nhiên, nếu bạn làm thế, điều đó tùy thuộc bạn đang làm nó vì mục đích gì. Hiểu không? Nó tùy thuộc vào những gì bạn đang làm. Và vì thế...

³⁸² Nhưng, tuy nhiên, đang đứng ở đó, tôi cảm thấy có đủ sức, và tóc tôi đã mọc lại. Chao ôi! Tôi đã trẻ lại. Và hết thảy, những người này, những người trẻ này! Và tôi đã suy nghĩ, “Ồ, đây không phải là chuyện lạ! Họ đây rồi.” Và tất cả đều chạy...

³⁸³ Và tôi nhìn, đang đến, và tôi—tôi đã thấy Hope đến. Nàng nhìn...Anh chị em biết đấy, nàng đã chết ở tuổi hai mươi hai. Nàng vẫn thật xinh đẹp như xưa. Nhiều người trong anh chị em còn nhớ nàng; đôi mắt to đen láy. Nàng là người Đức. Mái tóc đen xõa xuống lưng. Tôi nghĩ, “Bây giờ, khi nàng đến đây, nàng sẽ nói—nàng sẽ nói, ‘Bill.’ Mình biết nàng sẽ nói. Mình biết nàng sẽ nói, ‘Bill,’ khi nàng đến đây.”

³⁸⁴ Tôi nhìn chăm chú. Và mỗi người trong những người nữ này đến và ôm chầm lấy tôi, nói, “Ồ, người anh yêu quý, chúng tôi thật vui mừng được gặp anh!” Tôi nghĩ...Mọi người mặc đồ thật giống nhau, nhưng mái tóc họ khác nhau, anh chị em biết đấy, tóc đỏ, và tóc đen, và tóc vàng. Và—và họ đang đến gần, nhưng mà hết thảy họ đều trẻ.

³⁸⁵ Và khi nàng đến với tôi, tôi nghĩ, “Mình sẽ thật sự hiểu những gì nàng nói.”

³⁸⁶ Và nàng ngược mắt lên nhìn tôi, và nàng nói, “Ồ, người anh yêu quý của chúng ta!” Nàng đã ôm lấy tôi, và nàng cứ đi tiếp. Một phụ nữ khác tiếp tục đến, ôm lấy tôi, kế tiếp.

³⁸⁷ Và tôi nghe một tiếng ồn. Và nhìn qua lối này, và tại đây có một đám đàn ông đến, những người trẻ tuổi, tất cả khoảng hai mươi. Tóc họ màu đen, và màu vàng. Và họ tất cả đều mặc áo trắng, và đi chân không. Và họ chạy đến tôi và bắt đầu ôm lấy tôi, la lớn, “Người anh yêu quý!”

³⁸⁸ Tôi suy nghĩ. Và tôi đã quay lại nhìn quanh, và thấy mình còn ở đó, vẫn đang nằm ở đó. Và tôi nghĩ, “Ồ, này, điều này lạ.”

³⁸⁹ Và ngay lúc đó một Tiếng đi đến nói với tôi. Tôi chưa bao giờ nghe Tiếng ấy. Nó nói, “Người đã được nhóm lại, người—người

đã được họp lại với những người của mình.” Và rồi người nào đó nhắc bổng tôi lên, dựng tôi lên, trên một vật to cao như thế này.

Tôi nói, “Tại sao người làm thế?”

Nói, “Trên trái đất người là người lãnh đạo.”

Và tôi nói, “Ồ, tôi—tôi không hiểu điều này.”

³⁹⁰ Và Tiếng đó nói với tôi. Tôi chưa bao giờ thấy Tiếng đó. Bây giờ, Tiếng ấy ở ngay trên tôi, đang nói với tôi.

³⁹¹ Tôi nói, “Được rồi, nếu như tôi—nếu như tôi đi tiếp, tôi muốn thấy Chúa Jêsus.” Tôi nói, “Tôi...Ngài thì rất...Ngài là tất cả đời tôi. Tôi muốn thấy Ngài.”

Và vì thế Người nói, “Người không thể thấy Ngài bây giờ được. Ngài vẫn ở trên cao hơn.”

³⁹² Đấy, đó là ở dưới bàn thờ, tuy nhiên, đấy, nơi thứ sáu, nơi những người ấy chết, đấy; không phải là nơi thứ bảy, là nơi Đức Chúa Trời ngự, chiều kích thứ bảy. Thứ sáu!

³⁹³ Và họ thì—và họ thì ở đó hết thấy, và họ đang đi qua. Và tôi nói...Thật sự giống như có hàng triệu người. Tôi chưa bao giờ thấy họ...Và, khi tôi ngồi ở đó, những người nữ và những người nam này vẫn chạy đến và ôm lấy tôi, gọi tôi là “anh.” Và tôi đã ngồi ở đó.

³⁹⁴ Và rồi Tiếng đó nói, “Người được nhóm lại với dân sự của mình, giống như Gia-cốp được nhóm lại với dân sự của ông.”

Tôi nói, “Tất cả những người này, là dân sự của tôi à? Hết thấy là những Branham ư?”

Người đáp, “Không. Họ là những người cải đạo của người đến với Đấng Christ.”

³⁹⁵ Tôi nhìn quanh. Và có một người nữ thật xinh đẹp chạy đến. Nàng trông hầu như giống như vậy. Nàng giang tay ra ôm lấy tôi, và nàng nói, “Ồ, người anh yêu quý của tôi!” Nàng nhìn tôi.

³⁹⁶ Tôi nghĩ, “Chao ôi! Nàng trông giống như một Thiên sứ.” Và nàng đi qua.

Và Tiếng đó nói, “Người không nhận ra nàng sao?”

Tôi trả lời, “Không, tôi không nhận ra.”

397 Nói, “Người đã dẫn nàng đến với Đấng Christ khi nàng đã quá chín mươi.” Nói, “Người có biết tại sao nàng nghĩ rất nhiều về người không?”

Tôi hỏi, “Cô gái đẹp đó đã quá chín mươi tuổi à?”

398 “Đúng thế.” Nói, “Bây giờ nàng có thể không bao giờ thay đổi nữa.” Nói, “Đó là nguyên nhân khiến nàng nói, ‘Người anh yêu quý.’”

399 Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi! Và mình thì đã sợ điều này sao?Ồ, những người này là thật.” Họ, họ không đi bất cứ nơi nào. Họ không mệt mỏi, khi được ở Đó.

Và tôi nói, “Thế thì, tại sao tôi không thể thấy Chúa Jêsus?”

400 Nói, “Được rồi, này, Ngài sẽ—Ngài sẽ đến một ngày nào đó. Và Ngài sẽ đến với người, trước tiên, và rồi người sẽ bị đoán xét.” Nói, “Những người này là những người cải đạo mà người đã dẫn dắt.”

401 Và tôi nói, “Người muốn nói, bởi là một người lãnh đạo, mà tôi...rằng Ngài sẽ phán xét tôi?”

Đáp, “Đúng.”

402 Và tôi nói, “Mọi người lãnh đạo phải bị đoán xét giống như thế à?”

Đáp, “Đúng.”

Tôi hỏi, “Còn Phao-lô thì thế nào?”

Người đáp, “Người sẽ phải bị đoán xét với người của mình.”

403 “Ồ,” tôi nói, “nếu nhóm của người đi vào, thì nhóm của tôi cũng vậy, bởi vì tôi đã giảng dạy chính xác Lời giống như vậy.” Chính là thế. Tôi nói, “Ông ấy đã như Danh Chúa Jêsus mà làm phép báp-tem, tôi cũng vậy. Tôi đã giảng đạo...”

404 Và hàng triệu người đột nhiên, la lên, nói, “Chúng tôi đang yên nghỉ trên Điều đó!”

405 Và tôi nghĩ, “Chao ôi! Giá như tôi thật sự biết được điều này trước khi tôi đến đây, tôi hẳn sẽ làm cho mọi người đến đây. Họ không thể có đủ sức để bỏ lỡ điều này.Ồ, hãy xem những người ở đây!” Và rồi...

406 Và Người nói, “Này, ngày nào đó Ngài sẽ đến, và rồi...Bấy giờ, ở trong đây, chúng ta cũng không ăn, uống, hay là ngủ. Chúng ta tất cả chỉ là một.”

407 Ô, điều này không những tuyệt vời; mà còn trên cả tuyệt vời. Nó không những siêu phàm; mà còn vượt xa ngoài giới hạn siêu phàm. Không một danh nào có thể...Bạn không thể nghĩ...Không có một lời hay từ ngữ nào có thể diễn tả được điều đó. Bạn thật sự đạt đến chỗ đó, chỉ thế thôi.

408 Và tôi nghĩ, “Ồ, điều này, điều này sẽ tuyệt vời. Và rồi chúng ta sẽ làm gì kế tiếp?”

409 Nói, “Rồi, khi Chúa Jêsus đến, và chúng ta...và Ngài sẽ đoán xét người, hay vì chức vụ của người, rồi chúng ta trở lại trái đất và cất những chi thể lên.” Ô, tôi—tôi không hề nghĩ về điều đó lúc ấy. Điều đó chính xác lời Kinh Thánh. Nói, “Rồi chúng ta trở lại thể gian và cất những chi thể lên, rồi chúng ta cùng dự tiệc. Chúng ta không dự tiệc ở đây, cũng không ngủ ở đây.” Nói, “Chúng ta ăn dưới đó, nhưng chúng ta trở lại với trái đất.”

410 Tôi nghĩ, “Chà, điều này không tuyệt vời sao! Ô, chao ôi! Và tôi đã sợ điều đó. Tại sao tôi lại sợ chết, để đến với điều này? Ô, đây là sự tuyệt vời, trên cả tuyệt vời, trên cả tuyệt vời. Ô, điều này thật tuyệt vời!”

411 Đấy, chúng ta ở ngay dưới bàn thờ. Hiểu không? Chính là thế, đấy, ngay dưới bàn thờ, chờ đợi sự Tái lâm, đấy, vì Ngài đi gọi những kẻ đang ngủ trong những...những—những thân thể đang ngủ trong cát bụi, làm chúng ta sống lại lần nữa; đến gần, làm chúng ta sống lại.

412 Giống như Chúa Jêsus đến qua thiên đàng, và mang lên Áp-ra-ham, Y-sác, và hết thấy họ, anh em biết đấy, đang chờ đợi sự sống lại đầu tiên. Họ đã bước vào thành phố và xuất hiện với nhiều người.

413 Thật hoàn toàn theo Kinh Thánh. Khả tượng là thế, hay nó là bất cứ điều gì, nó hoàn toàn chính xác theo Kinh Thánh.

414 Và tôi nói, “Ồ, điều này chẳng tuyệt vời sao!” Và rồi tôi nghĩ, “Điều đó chẳng tuyệt vời...?”

415 Tôi nghe điều gì đó, giống như một tiếng ngựa hí. Và tôi nhìn xem. Và con ngựa thân yêu mà tôi thường cười, con Prince, tôi nghĩ rất nhiều về nó. Nó ở đây, đang đứng bên cạnh tôi, và dựa đầu vào vai tôi, đi sát tôi. Giống như tôi thường cho nó ăn đường, anh em biết đấy, và nó đặt đầu nó...Tôi vòng tay ôm lấy nó. Tôi nói, “Prince, tao biết mày sẽ ở đây.”

Tôi cảm thấy một vật gì đó liếm tay tôi. Đó là con chó săn thân yêu của tôi.

416 Khi—khi Ông Short, đầu độc nó chết, dưới đây, tôi đã thề sẽ giết Ông Short cho nó. Lúc đó tôi khoảng mười sáu tuổi. Ông ta đã bỏ thuốc độc hại nó, cho nó ăn bánh nút tẩm thuốc độc. Và cha tôi đã bắt được tôi lấy cây súng trường, đi xuống để bắn ông ta, ngay trong đồn cảnh sát. Và tôi nói, “Tôi sẽ giết ông ấy.” Tôi đã nói, “Ồ...” Tôi đi qua để đến mộ con chó. Và tôi bảo nó, tôi nói, “Fritz, mày thật giống như bạn đồng hành với tao. Mày đã che chở và đưa tao đến trường. Khi mày già, tao sẽ chăm sóc mày. Bây giờ họ đã giết mày.” Tôi nói, “Tao hứa với mày, Fritz, rằng ông ta sẽ không sống.” Tôi nói, “Tao hứa với mày, ông ta sẽ không sống. Tao sẽ nắm được ông ta ở một lúc nào đó trên đường phố, khi đi bộ, rồi tao sẽ chạy thẳng tới chỗ ông ta, đấy.” Và tôi nói, “Tao sẽ giết ông ta cho mày.”

417 Nhưng anh em biết điều gì không? Tôi đã dẫn dắt ông ấy đến với Đấng Christ, đã làm phép báp-tem cho ông trong Danh Chúa Jê-sus, và chôn cất ông khi ông qua đời. Vâng, thưa quý vị. Tôi đã biến đổi khoảng hai năm sau đó. Tôi đã thấy những sự khác lạ lúc ấy, đấy. Tôi đã yêu mến ông thay vì ghét bỏ ông.

418 Vì vậy nên, nhưng, tuy nhiên, Fritz vẫn đang đứng đó, liếm tay tôi. Và tôi thì...Tôi đã nhìn.

419 Tôi không thể khóc. Không ai có thể khóc. Đó là mọi sự mừng vui. Bạn không thể buồn, vì đó là toàn bộ sự phước hạnh. Bạn không thể chết, vì nó là tất cả Sự sống. Hiểu không? Hiểu không? Không thể già, vì đó là tất cả tuổi trẻ. Và đó là những gì...Nó thật hoàn hảo. Tôi nghĩ, “Ồ, điều này không tuyệt vời sao!” Và hàng triệu...Ồ, chào ôi! Tôi ở ngay tại nhà, đấy.

420 Và—và ngay lúc đó tôi nghe một Tiếng. Và Nó kêu lên, nói, “Tất cả người mà người đã từng yêu thương...” phần thưởng cho sự hầu việc của tôi. Tôi không cần phần thưởng. Người nói, “Tất cả người mà người đã từng yêu thương, và tất cả những người từng yêu quý người, Đức Chúa Trời đã ban cho người.”

Tôi nói, “Ngợi khen Chúa!”

421 Tôi cảm thấy là lạ. Tôi nghĩ, “Việc gì vậy? Tôi cảm thấy là lạ.” Tôi quay lại và nhìn xem. Và thấy trên giường, thân thể tôi đang cử động. Tôi nói, “Ồ, chắc chắn, tôi không phải đi về. Đừng, đừng để tôi đi.”

422 Nhưng Phúc âm phải được rao giảng. Chỉ trong giây phút, tôi lại ở trên giường, đấy, như thế.

423 Cách đây không hơn hai tháng, mà...Anh em đã nghe đọc điều đó trên đài—trên đài *Tiếng* của Thương Gia. Nó đã đi khắp thế giới, đấy. Và Anh Norman, có mặt ở đây, tôi cho rằng anh đang ở đâu đó ở đây tối nay. Anh đã dịch điều đó ở đấy, và đưa vào những quyển sách nhỏ. Nó đã đi đến mọi nơi. Và quý vị mục sư truyền đạo đã ghi chép, nhiều người trong họ, và nói...

424 Một người ở đây, tôi sẽ chỉ nói điều này với chính người này. Dĩ nhiên, họ có hàng trăm người. Một người chạy tới, nói, “Anh Branham, khái tượng của anh trong *Tiếng* của Thương Gia...”

425 Và tôi đánh giá cao Tommy Nickels, mặc dầu, anh không còn ở trong hội Thương Gia nữa. Tôi không biết tại sao, nhưng anh không ở trong hội đó nữa. Nhưng anh đã đưa nó vào đó ngay, chỗ mà tôi đã nói. Ngay trong tạp chí thuyết ba ngôi đó, anh ấy nói, “Nơi mà tôi...Nơi mà Phao-lô đã làm phép báp-tem như Danh Chúa Jêsus, và ra lệnh mọi người cũng làm giống như vậy, thì tôi đã làm giống như thế.” Đấy, anh đã đặt nó thật sự theo đúng cách nó đã có. Hiểu không? Và vì vậy nên tôi—tôi—tôi nghĩ, “Chao ôi!”

426 Vị mục sư này đã viết cho tôi, và nói, “Anh Branham, khái tượng của anh...”

427 Điều mà, nó có thể đã là một khái tượng. Nói...Bây giờ, tôi không muốn nói, “bản dịch.” Nếu Phao-lô...Nếu tôi đã được bắt lên vào trong tầng trời thứ nhất này và thấy điều đó, thế còn Phao-lô đã được đưa lên ngay vào tầng trời thứ ba không? Đó là

gì? Ông đã nói thậm chí ông không thể nói về điều đó, đấy, nếu ông đã được đưa lên. Nếu đó là một sự đưa lên, tôi không biết. Tôi không thể nói. Tôi không thể nói với các bạn.

⁴²⁸ Nhưng vị mục sư này nói, “Anh Branham, khả tượng của anh nghe có vẻ như lấy từ chính Kinh Thánh và được làm cho tới khi anh nói về con ngựa hiện diện ở đó.” Ông nói, “Một con ngựa trên Thiên đàng à?” Nói...Bây giờ thấy con người tâm trí, khôn ngoan, có đầu óc giáo hội đó không? Thấy không? Ông ấy nói, “Thiên đàng được tạo dựng dành cho con người, không phải ngựa gì hết.”

⁴²⁹ Ồ, tôi ngồi xuống. Billy, con trai tôi ở đây, đã đặt bức thư đó ngay ở đây trong văn phòng nhà thờ cũ, cách đây khoảng ba hay bốn tháng.

⁴³⁰ Tôi nói, “Anh em yêu quý của tôi, tôi thật ngạc nhiên vì sự khôn ngoan của ông, nhưng mà, và sự hiểu biết của ông về Kinh Thánh. Tôi đã không nói là tôi đã ở trên Thiên đàng. Tôi đã nói tôi đã ở một nơi giống như vườn địa đàng, bởi vì Đấng Christ thì vẫn còn ở trên, đấy. Nhưng,” tôi nói, “nếu điều đó có thể làm ông hài lòng, ông hãy lật tới Khải huyền chương 19. Và khi Chúa Jêsus bước ra khỏi các tầng trời của Thiên đàng, Ngài đang cỡi trên một con ngựa trắng, và tất cả các thánh đồ cùng với Ngài đang cỡi trên những con ngựa.” Đúng. Hoàn toàn chính xác. Vâng, thật vậy.

⁴³¹ Và trong cùng Nơi ở trên đó, có một sanh vật trông giống như chim ưng, và một con giống như bò đực, và một...Ồ, chao ôi, những con ngựa đến rước Ê-li đi ở đâu? Chỉ để tỏ ra, anh em thấy, tâm trí con người thật sự muốn có điều gì đó chọn ra. Đúng thế.

⁴³² Bây giờ để ý. Nhưng mà tôi vừa chợt nghĩ, như người anh tin kính, yêu quý này, Giảng...Tôi vừa nghĩ đó sẽ là một nơi tốt để chen vào, ngay trước khi đóng lại, đấy. Nếu Giảng ngược nhìn lên Đó, và họ là anh em của ông, đấy, những anh em đồng lao của ông mà đã phải chịu đựng đau khổ một ít; thế thì, đấy, Chúa là Đức Chúa Trời đã cho phép tôi được thấy các anh em đồng lao và các thánh đồ của tôi mà đang chờ đợi sự Chúa Tái lâm. Để ý, họ không ở dưới bàn thờ của lễ dâng; không có linh hồn của tôi ở đó. Nhưng, đó là, họ là những người tử vì đạo. Hiểu

không? Linh hồn của tôi không ở dưới bàn thờ của những người tử vì đạo.

⁴³³ Bây giờ tôi muốn các bạn lắng nghe thật kỹ. Và tôi sẽ kết thúc, thành thật mà nói, chỉ trong khoảng mười phút, là đến mười giờ, nếu tôi thật sự phải bỏ bớt điều đó và làm cho xong nó ngày mai.

⁴³⁴ Nhìn xem. Họ, họ không phải của tôi...những người mà Chúa đã tỏ cho tôi thấy, Nàng Dâu, Nàng không ở dưới khối của những người tử vì đạo, không, bàn thờ dâng của lễ của những người tử vì đạo đó; nhưng đã nhận được áo trắng, bởi tiếp nhận ân điển tha thứ của Lời hằng sống. Đấng Christ đã ban cho họ một chiếc áo dài trắng. Tôi không nghĩ, bởi sự mở ra...

⁴³⁵ Hoặc, tôi thật sự nghĩ, đúng hơn là, bởi sự mở ra của Ấn thứ Năm, như tôi tin, rằng Nó được mở ra cho chúng ta. Tôi đã làm điều đó bằng một lương tâm tốt, với sự mặc khải rõ ràng trước mặt Đức Chúa Trời. Không cố gắng làm điều đó, suy nghĩ, bởi vì tôi luôn luôn chống lại tổ chức, sẽ không bao giờ thuộc về họ. Nhưng bây giờ Nó được mở ra cho tôi.

⁴³⁶ Và tôi nghĩ điều khác. Bởi sự mở ra của Ấn thứ Năm này, trong ngày này, làm cho đúng đắn một sự dạy dỗ ngay ở đây, mà tôi có thể nói về, về những linh hồn đang ngủ. Lúc này, tôi nhận thấy có một số người ở đây tin điều đó, đấy, trong linh hồn đang ngủ. Tôi nghĩ điều này không chứng minh điều đó. Họ không phải ngủ. Họ sống. Thân thể của họ, đang ngủ. Nhưng, linh hồn, không ở trong mồ, họ đang ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, đấy, dưới bàn thờ.

⁴³⁷ Đây là chỗ mà tôi khác một anh em yêu quý, một giáo sư. Và, tôi để ý, tôi biết tôi thấy một số người của ông đang ngồi đây. Mà, tôi nhận ra rằng đây là một giáo sư vĩ đại. Ông là một bác sĩ, và một—một Tiến sĩ Thần đạo, và một Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Luật. Và ông là một—ông cũng là một người thật tốt. Tôi nghĩ ông cứ như thế, vào lúc này. Nhưng ông là một người tốt, và là một nhà văn đáng tin cậy. Và đó là Anh Uriah Smith, tác giả của cuốn *Dani-ên và Những Sự Khải Thị*. Bây giờ, với các bạn là những người học trò về sự dạy dỗ của ông, đấy, vậy thì tôi không...tôi không thật sự...không muốn nói điều này một cách ngạo mạn, nhưng tôi chỉ...Hiểu không?

438 Nhưng, Anh Smith, và cố gắng chứng minh, đấy, và đang cố gắng chứng minh linh hồn đang ngủ, anh nhắc đến rằng, “Linh hồn ngủ. Và không có bàn thờ dâng của lễ trên Trời. Rằng, bàn thờ duy nhất được nói đến là,” mà anh ấy—anh ấy tin là ở trên Trời, “là bàn thờ xông hương.” Nhưng với anh chị em những người yêu dấu...Và không tán thành với người anh em của tôi. Tôi sẽ chứng-...hi vọng gặp anh trên phía bên kia, đấy. Không đồng ý với vị giáo sư lớn đó.

439 Nhưng chỉ tỏ ra cho anh em cách mà người này chứng minh sai điều đó, đấy. Nó chứng minh sai điều đó. Sự mở ra của Ấn này, trong thời sau rốt này, nó thật sự đem thẳng những linh hồn đang ngủ ra khỏi phương diện đó. Hiểu không? Họ vẫn sống. Họ không chết. Hiểu không? Để ý.

440 Để ý điều này bây giờ. Bây giờ, nếu không có bàn thờ cho của lễ hi sinh trên Thiên đàng, thế thì của lễ dâng cho tội lỗi, Chiên Con, được đặt ở đâu? Phải có một nơi mà Chiên Con bị giết, huyết tuôn tràn, đang đặt nằm tại đó, nơi mà Huyết...nó.

441 Bây giờ, hương trầm là những mùi thơm, chất liệu có mùi thơm mà họ đã đốt lên, mà Kinh Thánh đã nói là “những lời cầu nguyện của các thánh đồ.” Nếu không có của lễ trên bàn thờ, thế thì những lời cầu nguyện không thể được chấp nhận. Chỉ duy bởi Huyết, trên bàn thờ dâng của lễ, mà để cho những lời cầu nguyện được đi qua để đến với Đức Chúa Trời.

442 Anh Smith đã sai, đấy. Không đồng ý với anh ấy; tôi nghĩ tôi đã tự làm rõ, bằng tình yêu thương anh em và sự tôn trọng tác phẩm vĩ đại của anh, đấy. Nhưng anh ấy đã sai.

443 Ấn thứ Năm đã mở ra điều đó, đấy, đấy; nhiều điều khác nữa, nếu anh em đã nắm được điều đó. Hiểu không? Tôi đang chờ đợi những câu hỏi của tôi, đấy, nếu tôi...Được rồi.

444 Bây giờ, hòm giao ước đã ở đâu; Chiên Con bị giết, bị thương, đổ máu, nhuộm đầy máu cho sự chuộc tội, cho những lời cầu nguyện có mùi thơm được dâng lên này ở đâu?

445 Để ý, Kinh Thánh nói, “Nếu đền tạm trên đất này của chúng ta cư ngụ bị tan rã, chúng ta có một cái đang chờ đợi rồi.” Đó là chỗ mà tôi đã thấy các thánh đồ kia. Hiểu không?

446 Hãy theo dõi khi một đứa bé...Tha lỗi cho tôi lần nữa, thưa các chị em, vì điều này nói rõ ràng trước mặt người phụ nữ trẻ. Nhưng, hãy xem. Khi một bà mẹ có thai, và mớ bắp thịt nhỏ bé đó đang xoắn lại và nhảy nhót, anh chị em hiểu, nó là một cơ thể tự nhiên. Và ngay khi xác thịt hình thành cơ thể tự nhiên ấy...

447 Bạn có bao giờ để ý vợ bạn trước khi những đứa bé sanh ra không? Cô ấy luôn luôn, cho đến, đứa cuối cùng, trở nên thật tử tế, dịu dàng. Nếu cô ấy chưa bao giờ như thế, trong cả cuộc đời, thì khi mang thai cô ấy sẽ như thế. Bạn đã bao giờ để ý thật thánh thiện làm sao, hay là hầu như một tình cảm, bạn để ý người mẹ không?

448 Và bạn thấy tội nhân nào đó ở ngoài đó, làm trò cười về một người mẹ mà là một—một phụ nữ mang thai. Tôi nghĩ điều đó thật là lỗ bịch. Đó là sự sống đang đến với thế gian.

449 Nhưng mà bạn để ý, chung quanh bà mẹ đó có vẻ như là có một cảm giác êm dịu không? Nó là gì? Nó là một cơ thể nhỏ bé thuộc linh, đời sống thuộc linh, đang chờ đợi bước vào thân thể nhỏ bé đó ngay khi nó ra đời. Bây giờ nó chỉ được sinh ra; nhưng, khi nó sanh ra, nó được sanh ra. Thân thể thuộc linh kết hiệp với thân thể xác thịt.

450 Và, rồi, Kinh Thánh dạy rằng chúng ta bây giờ được sanh ra thuộc về Đức Chúa Trời. Chúng ta được sanh ra thuộc về Đức Thánh Linh, rằng, ở trong chúng ta là Đấng Christ, một người con của Đức Chúa Trời đang được hình thành trong chúng ta. Và khi thân thể trên đất này bị hư nát, thể thiêng liêng này đến từ lòng đất, có một thân thể khác đang chờ đợi để tiếp nhận nó. “Nếu đền tạm trên đất này ngã xuống, thì có một thân thể khác tiếp nhận lấy nó.” Thân thể hay chết này mặc lấy thân thể không hay chết. Thân thể hay hư nát này mặc lấy thân thể không hay hư nát. Thân thể này, hiểu tôi muốn nói gì không? Có một thân thể xác thịt mà đây tội lỗi; nhưng, trong sự làm ra của nó, giống như nó, là một thân thể khác mà chúng ta đi tới.

451 Và tôi rất biết ơn với Đức Chúa Trời đến nỗi tôi có thể nói, như mục sư và anh em của bạn, tôi đã thấy những người đó, để giúp tôi, trong thân thể đó, và giữ họ bằng đôi tay của tôi. Đúng thế. Để ý.

⁴⁵² Hãy xem. Hãy nhìn Mô-i-se, Ê-li-sê. Sau khi Mô-i-se đã chết, và Ê-li-sê đã được cất lên Trời, ông đã đứng đây trên Núi Hóa Hình với tất cả giác quan của ngôn ngữ, nghe, hiểu, và nói chuyện với Chúa Jê-sus trước khi bị đóng đinh trên thập tự giá. Bấy giờ, ông đã có loại thân thể gì?

⁴⁵³ Hãy xem Sa-mu-ên, sau khi chết khoảng hai năm. Được gọi trở lại trong hang—hang động đêm đó, bởi một bà bóng ở Ên-đô-rơ, và nói chuyện với Sau-lơ bằng ngôn ngữ; đã nghe Sau-lơ nói, rồi nói lại, và biết trước điều gì sắp xảy ra. Linh của người, vẫn không thay đổi. Người là một vị tiên tri.

⁴⁵⁴ Khi linh của Ê-li đến trên một người, nó sẽ khiến người đó thật giống như Ê-li. Người đó sẽ đi vào đồng vắng. Người sẽ yêu mến đồng vắng. Người đó sẽ là người ghét những người đàn bà vô đạo đức. Người đó sẽ chống lại tổ chức. Người đó sẽ không tấn công thẳng tay vào bất cứ người nào. Và điều đó thật sự... Điều đó là, điều đó sẽ là linh của người. Nó đã có, mỗi lần nó đến, đấy.

Mô-i-se sẽ là người giống như vậy.

Bây giờ, và chúng ta tìm thấy, trong Khải huyền 22:8, giống như vậy.

⁴⁵⁵ Bây giờ, hay là để giải quyết điều đó, cho những người kia mà... Những linh hồn kia (nào hãy xem điều này) dưới bàn thờ, của sự khai mở của Ấn này, mà đã bị giết vào thời gian giữa cái chết của Đấng Christ và sự cất lên của Hội thánh; nhóm Eichmann, và tất cả những người như thế, những người Do Thái thật có tên của họ trong Sách. Nếu anh em muốn theo dõi, anh em của tôi, theo như lời Kinh Thánh, họ có thể nói chuyện, khóc lớn, nói, nghe, và có tất cả năm giác quan. Không phải ngủ trong mộ, không có ý thức. Họ nhận ra được rất nhiều, và có thể nói chuyện, nói, nghe, bất cứ điều gì khác. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, xin giúp chúng con!

⁴⁵⁶ Hai phút thôi. A-men. Tôi xin lỗi đã giữ các bạn lại nửa giờ. Không, tôi không thể, tôi không nên nói điều đó, đấy. Hiểu không? Đúng thế, đấy.

⁴⁵⁷ Nhưng, hãy xem, ở đây là với tất cả sự hiểu biết của tôi, tốt nhất. Và theo sự mặc khải mà đã được ban cho tôi sáng nay ngay trước khi trời sáng, bởi Đức Chúa Jêsus Christ, có Ấn thứ Năm được mở ra, phù hợp với bốn ấn kia. Bởi ân điển Ngài, Ngài đã ban nó cho tôi, ân điển Ngài dành cho các bạn và tôi. Chúng ta cảm ơn Ngài về Điều đó. Và, với sự giúp đỡ của Ngài, tôi định sống gần gũi hơn...như tôi có thể sống, dạy dỗ những người khác thực hiện việc giống như vậy, cho tới khi tôi gặp Ngài, với anh chị em, trong miền Vinh hiển, khi mọi sự chấm dứt. Tôi yêu Ngài vì điều này, và đó là tất cả những gì mà tôi biết về Nó.

⁴⁵⁸ Và tôi thật sự tin, với cả tấm lòng, rằng những sự khải thị thật của sự tỏ ra của Ấn thứ Nhất, thứ Nhì, thứ Ba, thứ Tư, và thứ Năm, thì bây giờ mở ra cho chúng ta.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước

[Anh Branham nói một cách yên lặng với người nào đó—Bt.]

Trên cây Thập hình.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.]

⁴⁵⁹ Bây giờ, thật im lặng, cung kính, trước Đức Chúa Trời! Như chúng ta đã thấy Ấn này mở ra cho chúng ta, Đức Chúa Trời phải lấy đi những con cái yêu dấu của Chính Ngài và làm cho họ bị mù mắt, và ban đến cho họ, bởi vì sự công bình—sự công bình của Chính Ngài đòi hỏi sự phán xét về tội lỗi. Hãy suy nghĩ về điều đó. Sự công bình của Ngài, và sự thánh khiết của Ngài đòi hỏi sự công bình. Một luật pháp không có hình phạt thì không phải là luật pháp. Và luật pháp của Riêng Ngài, chính Ngài, Ngài không thể không tuân theo mà vẫn là Đức Chúa Trời.

⁴⁶⁰ Đó là lý do Đức Chúa Trời phải trở nên con người. Ngài không thể lấy một người thay thế, một người con mà không...chỉ một người con bình thường với Ngài, hay là điều gì đó. Đức Chúa Trời đã trở nên cả hai, Chúa Jêsus trở nên cả Con và Đức Chúa Trời, cách duy nhất Ngài thật sự có thể làm. Đức Chúa Trời phải mang lấy hình phạt, chính Ngài. Thật sẽ không công bình, để đặt trên bất cứ ai khác, người nào khác. Vì thế Thân vị của Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời, bày tỏ trong xác thịt, gọi là Em-ma-nu-ên.

⁴⁶¹ Và để thực hiện điều đó, và cất lấy Nàng Dâu, và để cứu đám dân Ngoại giáo hư mất, Ngài đã phải làm mù mắt con cái của Chính Ngài. Và rồi trừng phạt họ vì điều đó, trong xác thịt, vì sự chối bỏ. Nhưng ân điển của Ngài đã ban cho những áo dài. Nhưng, Sự Sống, thấy những gì đã xảy ra.

⁴⁶² Và nếu Ngài phải làm điều đó, đặt để cho chúng ta có một cơ hội, làm sao chúng ta có thể từ chối cơ hội đó trong tình yêu thương? Nếu có trong tòa nhà này, tối nay, người đó, cho dù già hay trẻ, mà cho đến lúc này đã từ chối cơ hội mà Đức Chúa Trời đã một trả giá như vậy, và bạn muốn chấp nhận lời mời đó với Đức Chúa Trời, tối nay; mà bạn không phải, theo như chúng tôi được biết, trở thành một người tử vì đạo, mặc dù bạn có thể. Nhưng một chiếc áo trắng đã được sẵn sẵn cho bạn. Và nếu Đức Chúa Trời gõ cửa lòng bạn giờ này, tại sao không tiếp nhận nó! [Anh Branham gõ trên bục giảng ba lần—Bt.]

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu lần nữa.

⁴⁶³ Nếu người đó, hay là những người, có mặt ở đây, mà ưa muốn điều đó, hoặc muốn chấp nhận dựa trên căn bản đức tin của mình vào Huyết tuôn đổ mà Đức Chúa Trời phải đổ ra cho các bạn, chịu đau khổ vượt xa ngoài giới hạn bất cứ điều gì nguy đến tính mạng khác. Không thể có một con người hay chết chịu đau khổ giống như thế. Cho đến nỗi, sự thống khổ của Chính Ngài đã phân rẽ nước ra khỏi Huyết Ngài, trong mạch máu của Ngài. Trước khi Ngài đi lên đồi Calvary, nhỏ những giọt Máu từ thân thể Ngài, vì đau buồn như vậy và tấm lòng tan vỡ mà những gì Ngài phải làm. Nhưng, cũng có thể từ chối nó. Nhưng, Ngài đã tình nguyện làm điều đó vì bạn và tôi. Bạn có thể từ chối một tình yêu vô song như thế không?

⁴⁶⁴ Và bạn thấy điều đó bây giờ, bằng việc mở ra của những Ấn này; đó là những gì bạn đã làm, và những gì Đức Chúa Trời đã làm cho bạn. Và bạn sẵn sàng từ bỏ cuộc đời mình cho Đức Chúa Trời, và nếu Ngài sẽ kéo bạn ra khỏi những cánh tay của anti-christ mà bạn đang sống hiện giờ ở trong không? Bạn sẽ chấp nhận món quà của Ngài, bằng cách giơ tay lên với Ngài, nói, “Đức Chúa Trời ôi, bởi điều này, con tuyên bố. Con chấp nhận món quà ân điển đó.”

⁴⁶⁵ “Và, Anh Branham, tôi mong muốn lời cầu nguyện của anh, để tôi sẽ luôn trung tín.”

⁴⁶⁶ Hãy giơ tay lên, và tôi sẽ cầu nguyện. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Hãy làm điều đó ngay bây giờ. Đừng—đừng làm thế trừ phi bạn muốn. Và ngay tại nơi bạn đang ngồi, hãy tiếp nhận nó ngay tại đó. Vì, nên nhớ, bạn không thể giơ tay lên trừ phi có Điều gì đó bảo bạn làm thế. Và không ai khác có thể làm điều đó ngoài Đức Chúa Trời.

⁴⁶⁷ Vì thế, bây giờ, khi bạn thấy những lời Kinh Thánh đã bày tỏ ra quá hoàn hảo! Bạn thấy những gì đang xảy ra, qua các thời đại, vài năm qua, hai mươi hay ba mươi năm qua. Bạn thấy nó đã được minh chứng cách hoàn hảo. Bạn thấy Kinh Thánh nói chính xác những gì đã xảy ra, và những gì sắp xảy ra. Thế thì, dựa trên cơ sở đức tin trong việc làm của Đấng Christ, nơi bạn đang ngồi ngay bây giờ, và giơ tay lên, nói, “Từ phút này trở đi, con tin điều đó. Bây giờ con tin nhận Đấng Christ là Cứu Chúa của con. Và con sẽ sống cho Ngài, những ngày còn lại của đời con. Và con mong ước Đức Chúa Trời sẽ đổ đầy Đức Thánh Linh cho con.” Và nếu bạn chưa nhận phép báp-tem như Danh Đức Chúa Jêsus Christ, chúng tôi có sẵn một cái hồ ở đây sẽ chờ đợi bạn.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁴⁶⁸ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, đã có một số lớn bàn tay, giơ lên giữa dân sự. Con tin chắc rằng Ngài cũng chính là Đức Chúa Jêsus mà đã làm sự chuộc tội cho chúng con, cách đây nhiều năm. Và bởi thấy được những Án kia đã tỏ ra, và những việc vĩ đại mà đã xảy ra ngay tại đây trong vài năm qua, con tin bằng cả tấm lòng rằng cánh cửa thương xót đang bắt đầu đóng lại, và Ngài sẵn sàng cất lấy chặng đường của Ngài để mua chuộc dân sự Ngài bây giờ. Trong khi còn có chỗ, và cánh cửa còn mở ra, như nó đã có trong thời của Nô-ê, xin cho những linh hồn quý giá này mà hiện sống trong thân thể của đèn tạm này mà sẽ bị hư nát ngày nào đó, mà đã giơ tay sẽ chết đó lên, bên trong cửa họ; bởi vì sự nhận thức tội lỗi của họ—của họ và sự tuyên xưng của họ, rằng họ tin và muốn tiếp nhận sự xác nhận của Ngài cho họ, vì sự cứu rỗi, dựa trên Sách đã đóng ấn công khai này mà đã được mở ra cho chúng con. Xin ban cho họ, tối nay, Chúa ôi, một chiếc

áo công bình của Đức Chúa Jêsus Christ, và bao phủ linh hồn họ, hoàn toàn trong đó, hầu cho họ có thể đứng trước Ngài vào Ngày ấy là ngày sắp đến gần, hoàn hảo, bởi Huyết của Đấng Christ.

⁴⁶⁹ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, nếu họ chưa nhận được phép báp-tem như Danh Chúa Jêsus Christ! Và dựa trên sự khả thi mà Ngài ban cho con liên quan đến nó; và thấy rằng Phao-lô đã ra lệnh cho mọi người mà đã được Giảng Báp-tít làm phép báp-tem, phải làm phép báp-tem lại như Danh Chúa Jêsus Christ, để được nhận lãnh Đức Thánh Linh, trong Công-vụ 19. Con cầu xin Ngài sẽ làm cho họ nhận thức, về Lễ thật, Chúa ôi, và xin cho họ vâng lời Ngài.

⁴⁷⁰ Và rồi bằng sự vâng lời của sự tiếp nhận của họ, và vâng lời với sự xưng tội của họ, và đến với phép báp-tem bằng nước; cầu xin Ngài, đáp lời, đổ đầy họ bằng Đức Thánh Linh, để có năng quyền hầu việc, trong những ngày còn lại của đời họ. Con giao phó họ giờ này cho Ngài, như Danh của Chiên Con đã hi sinh của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ. A-men. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập hình.

⁴⁷¹ Bây giờ, với các bạn là những người đã giơ tay lên. Hãy vâng theo mạng lệnh của Thánh Linh, hầu cho sẽ đi theo luật—luật lệ của Lời, dành cho tội nhân ăn năn. Hãy đi theo nó, trong mỗi hành động. Và Đức Chúa Trời của Thiên đàng ban thưởng cho bạn vì bạn đứng về phía Ngài. Xin Chúa ban phước cho các bạn.

⁴⁷² Tối ngày mai, các bạn mang theo giấy bút, bây giờ, như các bạn đã mang. Chúng ta mong ước được ở đây đúng giờ, lúc bảy giờ ba mươi, chính xác, đẹp ý Chúa. Và bởi...hãy cầu nguyện cho tôi, để Đức Chúa Trời sẽ mở Ấn thứ Sáu cho tôi, ngày mai, để tôi sẽ có thể mang Nó đến với các bạn như Ngài ban Nó cho tôi. Cho đến lúc đó, chúng ta hãy hát lại. Không chỉ qua những bài thánh ca, nhưng qua những sự ngợi khen vì Ngài đã chết thay cho chúng ta và đã cứu chuộc chúng ta. *Tôi Yêu Ngài. "Tôi..."*

Đây là mục sư của anh chị em bây giờ.

...yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước.

ẤN THỨ NĂM VIE63-0322

(The Fifth Seal)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẢY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Sáu, ngày 22 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org